

JOURNAL OF TEACHERS' PROFESSIONAL DEVELOPMENT

วิทยาสาร

วารสารเพื่อการพัฒนาวิชาชีพครู ■ ปีที่ 118 ฉบับที่ 7 เดือนพฤษภาคม 2562

วันพืชมงคล

ปี พ.ศ. 2562 ตรงกับวันพฤหัสบดีที่ 9 พฤษภาคม

การประกอบพระราชพิธีพืชมงคลจรดพระนังคัลแรกนาขวัญ

เป็นสัญญาณว่า **ฤดูกาลแห่งการเพาะปลูกได้เริ่มขึ้นแล้ว**

ความสำคัญของพระราชพิธีนี้ คือ ช่วยเสริมสร้างขวัญและกำลังใจ
แก่เกษตรกร และระลึกถึงความสำคัญของเกษตรกรที่มีต่อเศรษฐกิจไทย

เนื่องในโอกาสพระราชพิธีบรมราชาภิเษก พุทธศักราช 2562

ขอพระองค์ทรงพระเจริญ

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม ขอเดชะ

ข้าพระพุทธเจ้า กองบรรณาธิการวารสารวิทยากรย์

พระราชพิธีบรมราชาภิเษก พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดี ศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ ฯ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 10 แห่งราชวงศ์จักรี ระหว่างวันที่ 4 – 6 พฤษภาคม 2562 เป็นพระราชพิธีครั้งที่ 12 นับตั้งแต่มีการสถาปนากรุงรัตนโกสินทร์มา 237 ปี ถือเป็นพระราชพิธีศักดิ์สิทธิ์สำคัญยิ่งและเป็นการเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ให้ทรงพระเกียรติยศอันสูงสุดสมกับที่ทรงเป็นพระมิ่งขวัญของปวงชนชาวไทย สักกุปพิเศษฉบับเดือนพฤษภาคมนี้จะเป็นการนำเสนอพระราชพิธีบรมราชาภิเษก รัชกาลที่ 10 รวมถึงเกร็ดความรู้เรื่องสถานที่ในพระราชพิธีบรมราชาภิเษก พุทธศักราช 2562 และเครื่องเบญจราชกกุธภัณฑ์

เดือนพฤษภาคม เป็นช่วงเวลาของการเริ่มต้นภาคการศึกษาของสถานศึกษา ซึ่งครูอาจารย์จะได้เริ่มกระบวนการจัดการเรียนรู้ให้กับลูกศิษย์ ขอให้ทุกท่านมีพลังกาย พลังใจที่เข้มแข็งในการปฏิบัติงานอันทรงเกียรตินี้ เพื่อการสร้างผู้เรียนที่มีคุณภาพให้กับประเทศชาติต่อไป

ช่วงเวลาแห่งการเปิดภาคเรียนใหม่จะมากับฤดูฝน ขอฝากความห่วงใยถึงครูอาจารย์ทุกท่านให้ระมัดระวังและดูแลสุขภาพสุภาพด้วย เพราะสุขภาพที่แข็งแรงจะนำมาซึ่งความสุขในชีวิตและความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ของตนเองได้อย่างเต็มกำลังความสามารถ พบกันใหม่ฉบับหน้า สวัสดีค่ะ

(ดร.วัฒนาพร ระวังบุทกข์)

บรรณาธิการ

ขอเชิญร่วมส่ง

บทความ | เรื่องสั้น | บทกวี

เกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษา

เพื่อเผยแพร่ในวารสารวิทยากรย์ โดยสามารถส่งผลงาน ได้ดังนี้

1. e-mail : withayajarn@gmail.com
2. ไปรษณีย์ : กองบรรณาธิการวารสารวิทยากรย์ สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา
128/1 ถนนนครราชสีมา แขวงดุสิต เขตดุสิต กรุงเทพฯ ฯ 10300
3. โทร. / โทรสาร : 0 2282 1308

ผลงานที่ส่งมานั้น ต้องมิได้ลอกเลียน ดัดแปลงงานของผู้อื่น
ผลงานที่ได้รับคัดเลือกเผยแพร่ จะได้รับค่าตอบแทนตามที่กองบรรณาธิการกำหนด

JOURNAL OF TEACHERS' PROFESSIONAL DEVELOPMENT

วิทยจารย์

วารสารเพื่อการพัฒนาวิชาชีพครู ■ ปีที่ 118 ฉบับที่ 7 เดือนพฤษภาคม 2562

01 unbussanarika

04 สกูปพิเศษ

พระราชพิธีบรมราชาภิเษก รัชกาลที่ 10

12 รอบรู้ครูสภา

ภาพกิจกรรมครูสภา

เนื่องในโอกาสสมโภชครบ 75 ปี พระราชพิธีบรมราชาภิเษก
พุทธศักราช 2562

16 ห้องเรียนวิชาการ

คลาวด์เทคโนโลยี

22 Read Up Zone

กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย
และนวัตกรรม

"ยกระดับการศึกษา วิทยาศาสตร์ และการวิจัย
ให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลก"

25 มิติการศึกษา

การเรียนรู้แบบผสมผสานการสอนผ่านสื่อ

สังคมออนไลน์ (Social Media) ในวิชาวิทยาศาสตร์

29 Open Eyes

เปิดประตูวิชาเลือกเสรี เปิดโอกาสสู่โลกเสรี
ทางวิชาการและพื้นฐานอาชีพ

33 เรื่องสั้น

ซ่อมมุ้งลวด ทำเองก็ได้ ง่ายเกินคาด

37 ห้องเรียนวิชาการ

การพัฒนาเพื่อยกระดับ ผลสัมฤทธิ์ภาษาไทย
นักเรียนในพื้นที่ชายแดนภาคใต้

40 Full Frame

NEW GEN IS ONIE ครูรุ่นใหม่ ศศช.

44 มุมสุขภาพ

การป้องกันโรคซึมเศร้าในวัยเด็ก

46 โรงเรียนดี โครงการiden

Green ICT เพื่อพัฒนาการบริหารและการจัดการ
สถานศึกษา โรงเรียนหนองจอกประชานุสรณ์

49 เรียนรอบตัว

ครูคณิตคิด นักเรียนคิด สร้างสรรค์

55 ประสบการณ์

ทนได้ทุกอย่าง...เพื่อสร้างงาน

59 การศึกษารอบทิศ

เด็กไทยพัฒนา เป็นเด็กอัจฉริยะ 4.0 ได้ง่าย

ถ้าได้โอกาสเรียนรู้ในช่วงเรียนรู้อายุ 3 - 6 ขวบ (ตอนที่ 1)

65 ยุทธศาสตร์การศึกษา

การแสวงหาโอกาส : สิ่งจำเป็นในชีวิตของผู้บริหาร (ตอนที่ 1)

70 บทความพิเศษ

เป้าประสงค์การพัฒนาที่ยั่งยืนของการศึกษาไทย

72 บริหารการศึกษา

วรรณคดีกับชีวิตประจำวัน

75 วิชาการบันเทิง

วิสัยทัศน์

78 ตะเวนเที่ยว

เปิดกรุ...ตุรกี

84 ย่ำสามกรอบ

ยังสู้ รอ และหวัง ณ รัชสมัย!

89 หนึ่งในโรงเรียน หนึ่งในนวัตกรรม

- โครงการศูนย์เรียนรู้รอบรั้วมะม่วงงาม
- พัฒนากิจกรรมค่ายวิทยาศาสตร์แบบบูรณาการ
ในแหล่งเรียนรู้พื้นที่อำเภอเนินมะปราง

99 Knowledge All Around

ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

104 เล่าเรื่องด้วยภาพ

กิจกรรมของสำนักเลขาธิการคุรุสภา ประจำปีเดือนพฤษภาคม 2562

108 รอบรู้คุรุสภา

- คุรุสภาปรับปรุงแบบใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษา
เป็นแบบสองภาษา
- คุรุสภาสมัครใช้ระบบ KSP School
- คุรุสภาเปิดรับสมัครขอรับเงินอุดหนุนเพื่อพัฒนาจรรยาบรรณวิชาชีพ

กองบรรณาธิการ

ที่ปรึกษา :

คณะกรรมการคุรุสภา
คณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพ
ดร.บุรพาทิศ พลอยสุวรรณ
ดร.ทินสรี ศิริโพธิ์
นายยุทธชัย อุดมมา

ผู้ทรงคุณวุฒิ/นักวิชาการประจำ :

ศ.กิตติคุณสุนทร อมรวิวัฒน์
รศ.ดร.วิชัย วงษ์ใหญ่
รศ.ดร.สนานจิตร์ สุคนธ์ทรัพย์
รศ.ดร.สมศักดิ์ คงเที่ยง
รศ.ดร.พรพิพัฒน์ เพิ่มผล
รศ.ดร.กล้า ทองขาว
รศ.ดร.สุชุม เจริญทรัพย์
รศ.ดร.มนัส สิทธิสมบุญ
ดร.ประพัฒน์พงศ์ เสนาฤทธิ์
ดร.ปฐมพงศ์ ศุภเลิศ
ดร.จักรพรรดิ วัฒนา
ดร.พลสันต์ โพธิ์ศรีทอง

บรรณาธิการ : ดร.วัฒนาพร ระจิบทุกษ์

หัวหน้ากองบรรณาธิการ :

ดร.ราณี จินสุทธิ

รองหัวหน้ากองบรรณาธิการ :

นายจันทพงษ์ยุทธ บุญทอง

ประจำกองบรรณาธิการ :

นางภัทราวรรณ ประกอบใน
นางจิรภา ทงขาว
นางสาววินิตา รังสิวรักษ์
นางสาวธัญรัตน์ ศิริเมฆา
นางสาววรรณพร พรพิพัฒน์
นายวัชรพล เหมือนจา
นายทรงชัย ชื่นล้วน

ประสานงานฝ่ายผลิต :

นางภัทราวรรณ ประกอบใน
นางจิรภา ทงขาว

ศิลปกรรม/รูปเล่ม/จัดพิมพ์ :

บริษัท ออนป้า จำกัด

111/1 อาคารนวดสร ถนนพระรามที่ 3
แขวงบางคอแหลม เขตบางคอแหลม
กรุงเทพฯ 10120
โทร. 0 2689 1056
โทรสาร 0 2689 1081
www.onpa.co.th

วารสารวิทยากร

กองบรรณาธิการ/ฝ่ายสมาชิก โทร./โทรสาร 0 2282 1308

ที่อยู่ 128/1 ถนนนครราชสีมา แขวงดุสิต เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300

e-mail : withayajarn@gmail.com

www.withayajarnksp.com

พระราชพิธีบรมราชาภิเษก รัชกาลที่ 10

‘เราจะสืบสาน รักษา และต่อยอด
และครองแผ่นดินโดยธรรมเพื่อประโยชน์สุข
แห่งอาณาราษฎรตลอดไป’

พระปฐมบรมราชโองการ พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ
พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 10
4 พฤษภาคม 2562

พระราชพิธีบรมราชาภิเษก รัชกาลที่ 10 วันที่ 4 - 6 พฤษภาคม 2562 ถือเป็นพระราชพิธี
ครั้งประวัติศาสตร์ อันเป็นมหามงคลยิ่งของแผ่นดินไทย ในรอบ 69 ปี ตามหมายกำหนดการทั้ง 3 วันนั้น
วันที่ 4 พฤษภาคม 2562 เป็น “วันบรมราชาภิเษก” วันที่ 5 และ 6 พฤษภาคม เป็นวันประกอบพระราชพิธี
อื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องตามมา

พระราชพิธีบรมราชาภิเษก เป็นโบราณราชประเพณีที่ต้องทำเพื่อความเป็นพระมหากษัตริย์อย่างสมบูรณ์ ดังความใน “จดหมายเหตุพระราชพิธีบรมราชาภิเษก สมเด็จพระรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว” ว่า

‘...ตามราชประเพณีในสยามประเทศนี้ ถือเป็นตำราแต่โบราณว่า พระมหากษัตริย์ซึ่งเสด็จผ่านพิธีพื้งต้องทำพระราชพิธีบรมราชาภิเษกก่อน จึงจะเป็นพระราชอิสริยยศโดยสมบูรณ์ ถ้ายังมิได้ทำพระราชพิธีบรมราชาภิเษกอยู่ตราบใดถึงจะได้ทรงรับรัชทายาทเมื่อเสด็จเข้าไปประทับอยู่ในพระราชวังหลวง ก็เสด็จอยู่เพียง ณ ที่พักแห่งหนึ่ง พระนามที่ขานก็คงใช้พระนามเดิม เป็นแต่เพิ่มคำว่า ‘ซึ่งทรงสำเร็จราชการแผ่นดิน’ เข้าข้างท้ายพระนาม แลคำรับสั่งก็ยังไม่ใช้พระราชโองการ จนกว่าจะได้สร้างมรุธาภิเษก ทรงรับพระสัพพราหมณ์ผู้ทำพิธีราชาภิเษกแล้วจึงเสด็จขึ้นเฉลิมพระราชสมณเทียรครอบครองสิริราชสมบัติสมบูรณ์ด้วยพระเกียรติยศแห่งพระราชาธิบดีมหากษัตริย์ แต่นั้นไป...’

“วันบรมราชาภิเษก” 4 พฤษภาคม 2562 มีการประกอบพระราชพิธีสำคัญ 3 อย่าง ตามโบราณราชประเพณีในหลายรัชกาลที่ผ่านมา โดยในหมายกำหนดการตามพระฤกษ์ประกอบพระราชพิธี คือ สรงพระมรุธาภิเษก (การรดน้ำที่พระเศียร) ณ ชาลาพระที่นั่งจักรพรรดิพิมานด้านตะวันออก ทรงรับน้ำอภิเษก (รดน้ำ) ณ พระที่นั่งอัฐทิศอุทุมพรราชอาสน์ และทรงรับเครื่องราชกกุธภัณฑ์ ขัตติยราชวราภรณ์ และพระแสง ณ พระที่นั่งภัทรบิฐ

หลังจากทรงสรงน้ำพระมรุธาภิเษก และทรงรับน้ำอภิเษกแล้ว พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 10 ทรงมีพระปฐมบรมราชโองการ ความว่า “เราจะสืบสาน รักษา และต่อยอด และครองแผ่นดินโดยธรรม เพื่อประโยชน์สุขแห่งอาณาราษฎรตลอดไป” และพระปรมาภิไธยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 10 คือ “พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ มหิศรภูมิพลราชวรางกูร กิติสิริสมบูรณอดุลยเดช สยามินทราธิเบศรราชวโรดม บรมนาถบพิตร พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว”

เนื่องด้วยวันที่ **4 พฤษภาคม 2562** เป็น **“วันบรมราชาภิเษก”** ของรัชกาลที่ 10 ในปี พ.ศ. 2563 เป็นต้นไป ให้ถือเป็น **“วันฉัตรมงคล”** เพื่อระลึกถึงการรับราชสมบัติ และวันแห่งประวัติศาสตร์ของไทย สำหรับสถานที่ในพระราชพิธีบรมราชาภิเษก พุทธศักราช 2562 และเครื่องเบญจราชกกุธภัณฑ์ อันเป็นเครื่องใช้สำหรับพระมหากษัตริย์ และเป็นเครื่องประกอบพระราชอิสริยยศ ถือเป็นสองเรื่องราวที่เป็นองค์ประกอบสำคัญของพระราชพิธีบรมราชาภิเษก ดังที่วารสารวิทยากรยกนำเสนอต่อไปนี้

สถานที่สำคัญในพระราชพิธีบรมราชาภิเษก พุทธศักราช 2562

พระราชพิธีบรมราชาภิเษก พุทธศักราช 2562 ที่จัดขึ้นอย่างยิ่งใหญ่และสมพระเกียรติ ระหว่างวันที่ 4 - 6 พฤษภาคม 2562 ได้ปรากฏต่อสายตาทั้งชาวไทยและชาวโลก เป็นที่ประจักษ์ว่าประเทศไทยมีรากฐานทางวัฒนธรรมที่งดงาม ยิ่งใหญ่ สืบเนื่องมาแต่โบราณ และประชาชนคนไทยมีความเคารพศรัทธาในสถาบันพระมหากษัตริย์จากหัวใจอย่างแท้จริง

หนึ่งในองค์ประกอบสำคัญของงานพระราชพิธีบรมราชาภิเษก คือ สถานที่ ซึ่งมีความสำคัญและมีความหมายทั้งในเชิงประวัติศาสตร์ เชิงสัญลักษณ์ และในเชิงพิธีกรรม ซึ่งสถานที่สำคัญที่ถูกใช้ในงานพระราชพิธีบรมราชาภิเษกล้วนมีความงดงาม มีเรื่องราวที่น่าสนใจ และน้อยครั้งในชีวิตที่เราจะได้เห็นรายละเอียดของสถานที่สำคัญ โดยเฉพาะสถานที่ภายในเขตพระราชฐานชั้นใน

หมู่พระมหามณเฑียร

คือกลุ่มพระที่นั่งหลังคาทรงจั่ว สร้างเชื่อมพระที่นั่งประธานสามหลัง ประกอบไปด้วย พระที่นั่งจักรพรรดิพิมาน พระที่นั่งไพศาลทักษิณ และพระที่นั่งอมรินทรวินิจฉัย ตั้งอยู่เบื้องตะวันออกของเขตพระราชฐานชั้นกลางและเขตพระราชฐานชั้นในของพระบรมมหาราชวัง

พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้สร้างขึ้นเมื่อปีพุทธศักราช 2328 เพื่อใช้เป็นที่พักและเสด็จออกว่าราชการ ตั้งแต่รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย เป็นต้นมา ได้ถูกใช้เป็นสถานที่ประกอบพระราชพิธีบรมราชาภิเษก

พระที่นั่งไพศาลทักษิณ

ตั้งอยู่กลางระหว่างท้องพระโรงหน้าของพระที่นั่งจักรพรรดิพิมาน กับ พระที่นั่งอมรินทรวินิจฉัย มีลักษณะเป็นพระที่นั่งโถงยาว ยกพื้นสูง ทอดยาวไปตามทิศตะวันออกถึงทิศตะวันตก ผนังด้านทิศเหนือประดิษฐานพระสยามเทวาธิราช ด้านหลังพระวิมานเป็นพระทวารเทวราชมเหศวร ซึ่งเป็นทางเสด็จพระราชดำเนินของพระมหากษัตริย์โดยเฉพาะ

พระที่นั่งไพศาลทักษิณ เป็นสถานที่สำคัญในพระราชพิธีบรมราชาภิเษก อาทิ การบวงสรวงสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ในวันที่ 2 พฤษภาคม 2562 และการเชิญพระสุพรรณบัฏ ดวงพระราชสมภพ และพระราชลัญจกร ในวันที่ 3 พฤษภาคม 2562

พระที่นั่งจักรพรรดิพิมาน

พระที่นั่งสำคัญในหมู่พระมหามณเฑียร ตั้งอยู่ในเขตพระราชฐานชั้นใน ประกอบด้วยอาคาร 3 หลังเรียงต่อกันในแนวตะวันออกถึงตะวันตก เป็นพระวิมานที่ประทับของพระมหากษัตริย์ จึงใช้พระที่นั่งองค์นี้ สำหรับประกอบพระราชพิธีเฉลิมพระราชมณเฑียร อันเกี่ยวเนื่องในพระราชพิธีบรมราชาภิเษก

ปัจจุบันพระที่นั่งจักรพรรดิพิมานเป็นที่ประดิษฐานเครื่องราชกกุธภัณฑ์ พระแสง และเครื่องราชูปโภค

พระที่นั่งอมรินทรวินิจฉัยมไหสูรยพิมาน

ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของพระที่นั่งไพศาลทักษิณ เป็นท้องพระโรงสำคัญในพระราชพิธีสำคัญของบ้านเมือง อาทิ พระราชพิธีบรมราชาภิเษก พระราชพิธีเฉลิมพระชนมพรรษา ตลอดจนเสด็จออกรับทูตต่างประเทศที่เข้ามาเจริญพระราชไมตรีในสมัยต้นรัตนโกสินทร์

พระที่นั่งอมรินทรวินิจฉัยเป็นท้องพระโรงสูง ยกพื้นสูง มีมุขสองข้างทางทิศตะวันออกและทิศตะวันตก ที่ปลายสุดของท้องพระโรงเป็นที่ประดิษฐานพระที่นั่งบุษบกมาลามหาจักรพรรดิพิมาน เป็นที่ประดิษฐานพระที่นั่งพุดตานกาญจจินสหาสน์ภายใต้ฉัตรพญาลาเศวตฉัตร

พระที่นั่งดุสิตมหาปราสาท

ลักษณะเป็นพระมหาปราสาททรงมุข ตั้งอยู่เบื้องตะวันตกของเขตพระราชฐานชั้นกลางในพระบรมมหาราชวัง พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้สร้างขึ้นเมื่อปีพุทธศักราช 2332 ทดแทนพระที่นั่งอมรินทราภิเษกมหาปราสาทภายหลังใช้เป็นที่ประดิษฐานพระบรมศพและพระศพจนเป็นธรรมเนียม

ในการพระราชพิธีบรมราชาภิเษก พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจะเสด็จกราบถวายบังคมและสดับปกรณ์พระบรมอัฐิและพระอัฐิสมเด็จพระบรมราชบุพการีที่พระที่นั่งนี้

พระที่นั่งอัฐทิศอุทุมพรราชอาสน์

เป็นพระแท่น หรือพระที่นั่ง หรือพระราชอาสน์ ทำจากไม้อุทุมพร หรือ “มะเดื่อ” ทรงแปดเหลี่ยมจึงเรียกว่า “พระที่นั่งอัฐทิศอุทุมพรราชอาสน์” สลักปิดทองประดับกระจก กางกั้นด้วยพระबारเศวตฉัตรหรือสัปตปฎลเศวตฉัตร หรือฉัตรขาว 7 ชั้น ประดิษฐาน ณ พระที่นั่งไพศาลทักษิณ ด้านมุขตะวันออกในพระบรมมหาราชวัง

สำหรับพระมหากษัตริย์ เสด็จขึ้นประทับรับน้ำอภิเชกในพระราชพิธีบรมราชาภิเษก

พระที่นั่งภัทรบิฐ

ประดิษฐานอยู่เบื้องตะวันตกเฉียงเหนือในพระที่นั่งไพศาลทักษิณ ลักษณะเป็น พระเก้าอี้มทอง พนักและเท้าแขนต่อเนื่องกันเป็นกงแบบเก้าอี้จีน สร้างขึ้นในรัชกาล พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เบื้องหลังปีกนพปฎลมหาเศวตฉัตร

ในการพระราชพิธีบรมราชาภิเษกพระมหากษัตริย์เมื่อทรงรับน้ำอภิเชกที่พระที่นั่ง อัฐทิศอุทุมพรราชอาสน์แล้ว เสด็จพระราชดำเนินประทับพระที่นั่งภัทรบิฐ ทรงรับ การถวายเครื่องราชกกุธภัณฑ์ พระแสงอัฐฎาวุธ เครื่องราชูปโภคและราชสมบัติ

วัดพระศรีรัตนศาสดาราม

ตั้งอยู่ทางด้านตะวันออกเฉียงเหนือภายใน พระบรมมหาราชวัง ตามแบบแผนการสร้างพระบรมมหาราชวัง แต่ครั้งโบราณ เป็นที่ประดิษฐาน พระพุทธรูปนามนิรัตนปฏิมากร หรือพระแก้วมรกต เรียกโดยทั่วไปว่า วัดพระแก้ว มีเฉพาะเขตพุทธาวาส

เป็นสถานที่ประกอบพระราชพิธีสำคัญของบ้านเมือง รวมถึงพระราชพิธีบรมราชาภิเษก อาทิ การจารึกพระสุพรรณบัฏ และการแกะพระราชลัญจกร ในวันอังคารที่ 23 เมษายน 2562

วัดสุทัศนเทพวราราม ราชวรมหาวิหาร

วัดนี้ พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช โปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้สถาปนาขึ้น แต่ทรงสร้างค้างไว้แต่เพียง รากพระวิหาร ถึงรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงสร้างใหม่ ทั้งพระอาราม และในพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงปฏิสังขรณ์เพิ่มเติมอีก

ในวันพฤหัสบดีที่ 18 เมษายน 2562 วัดแห่งนี้เป็นสถานที่สำคัญ ในการเสกน้ำอภิเชกจากกรุงเทพมหานคร และ 76 จังหวัดทั่วประเทศ

วัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม ราชวรมหาวิหาร

วัดโพธิ์ หรือนามทางราชการว่า วัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม ราชวรมหาวิหาร เป็นพระอารามหลวงชั้นเอก และเป็นวัดประจำรัชกาลที่ 1 แห่งราชวงศ์จักรี เนื่องจากพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อม ให้สถาปนาวัดโพธาราม วัดเก่าที่เมืองบางกอกครั้งกรุงศรีอยุธยาเป็นวัดหลวงข้างพระบรมมหาราชวัง ที่ได้พระแท่นประดิษฐานพระพุทธเทวปฏิมากรพระประธานในพระอุโบสถ เป็นที่บรรจุพระบรมอัฐิของพระองค์ท่านไว้

ในพระราชพิธีบรมราชาภิเษก วัดโพธิ์ เป็นสถานที่สำคัญอีกหนึ่งแห่งในการเสด็จพระราชดำเนินเลียบพระนคร โดยขบวนพยุหยาตราทางสถลมารค

วัดบวรนิเวศวิหาร

วัดบวรนิเวศวิหาร เป็นพระอารามหลวง ชั้นเอก ชนิดราชวรวิหาร แต่เดิมเป็นวัดที่สร้างขึ้นใหม่ ตั้งอยู่ใกล้กับวัดรังษีสุทธาวาส ต่อมา กรมพระราชวังบวรมหาศึกดิพลเสพ ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้รวมวัดทั้งสองเข้าเป็นวัดเดียว

ในพระราชพิธีบรมราชาภิเษก วัดบวรนิเวศวิหาร เป็นสถานที่สำคัญอีกหนึ่งแห่งในการเสด็จพระราชดำเนินเลียบพระนคร โดยขบวนพยุหยาตราทางสถลมารค

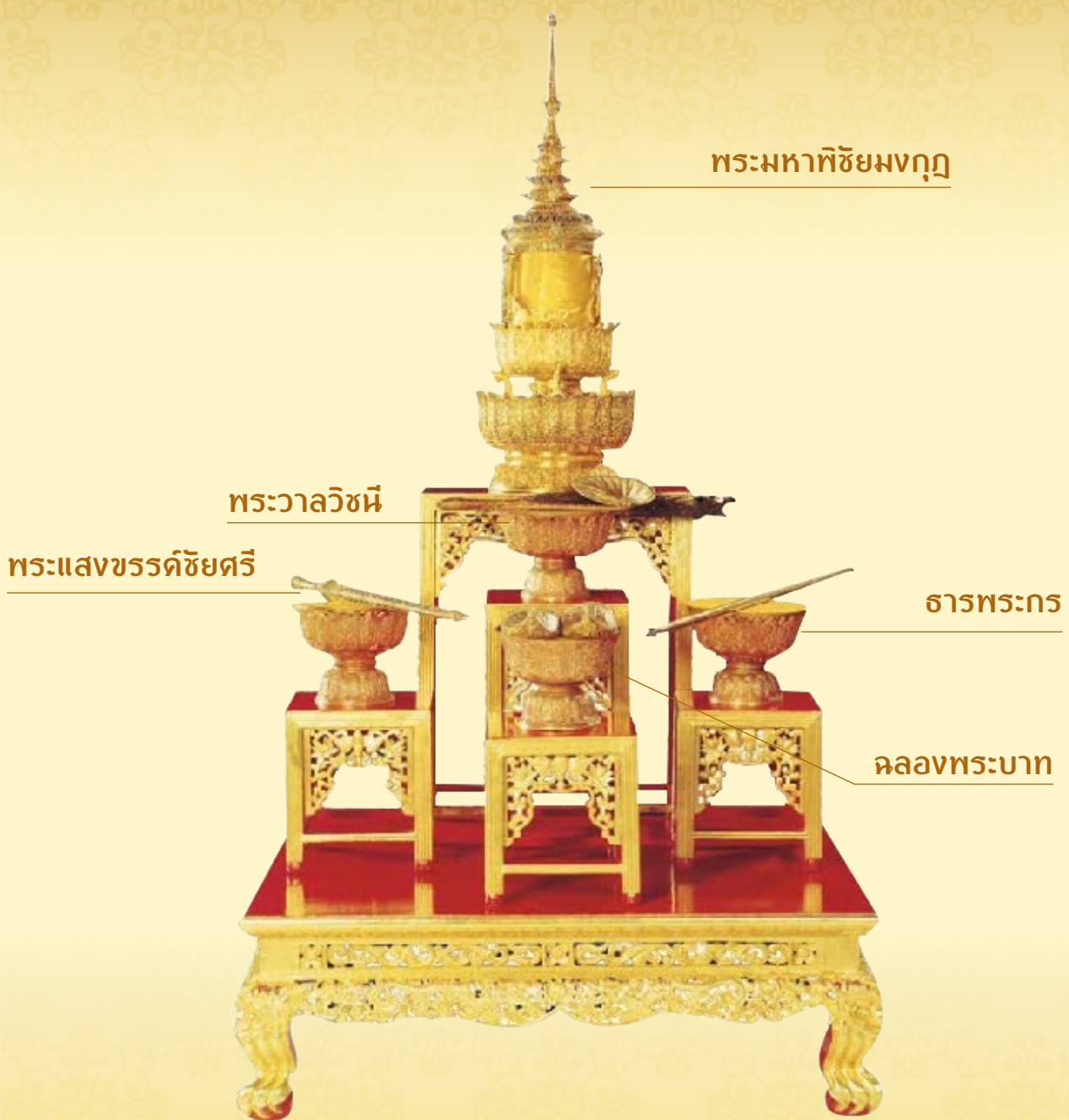
วัดราชบพิธสถิตมหาสีมาราม ราชวรวิหาร

วัดราชบพิธสถิตมหาสีมาราม เป็นพระอารามหลวงชั้นเอก ชนิดราชวรวิหาร เป็นวัดประจำรัชกาลที่ 5 และรัชกาลที่ 7 โดยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้สร้างเพื่อเป็นวัดประจำรัชกาลของพระองค์ เริ่มก่อสร้าง เมื่อปีพุทธศักราช 2412

วัดราชบพิธ ๑ สร้างโดยเลียนแบบจากสองวัด คือ วัดราชประดิษฐ์สถิตมหาสีมาราม ซึ่งเป็นวัดประจำรัชกาลที่ 4 และวัดพระปฐมเจดีย์ บริเวณวัดนี้เดิมเป็นวังของพระบรมวงศ์เธอกรมหลวงชินวราลงกรณ ไพศาลโสภณ

ในพระราชพิธีบรมราชาภิเษก วัดราชบพิธ ๑ เป็นสถานที่สำคัญอีกหนึ่งแห่งในการเสด็จพระราชดำเนินเลียบพระนคร โดยขบวนพยุหยาตราทางสถลมารค

เครื่องเบญจราชกกุธภัณฑ์

เครื่องเบญจราชกกุธภัณฑ์ เป็นเครื่องหมายแห่งความเป็นพระราชา ซึ่งพราหมณ์ผู้ทำพิธีจะนำขึ้นทูลเกล้าทูลกระหม่อมถวาย ในวันที่ประกอบพระราชพิธีบรมราชาภิเษก เป็นเครื่องแสดงว่าได้เสด็จเถลิงถวัลยราชสมบัติ เป็นพระเจ้าแผ่นดินถูกต้องสมบูรณ์แล้ว ประกอบด้วย พระมหาพิชัยมงกุฏ พระแสงขรรค์ชัยศรี ธารพระกร พระวาลวิชนี และฉลองพระบาท

พระมหาพิชัยมงกุฏ

เป็นพระมหาพิชัยมงกุฏทองคำลงยาราชาวดีประดับเพชรสูง 66 เซนติเมตร น้ำหนัก 700 กรัม สร้างขึ้นเป็นเครื่องเบญจราชกกุธภัณฑ์ในรัชกาลที่ 1 ในครั้งนั้นยอดพระมหาพิชัยมงกุฏยังเป็นพุ่มข้าวบิณฑ์ประดับเพชรเม็ดเล็ก ๆ จนถึงรัชกาลที่ 4 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ผู้ที่ทรงไว้วางพระราชหฤทัยไปเลือกสรรหาซื้อเพชรขนาดใหญ่มาจากประเทศอินเดีย นำมาประดับยอดมงกุฏแทนพุ่มข้าวบิณฑ์ พระราชทานเพชรเม็ดนี้ว่า “พระมหาวิเชียรมณี” เพชรเม็ดนี้มีเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 1.6 เซนติเมตร สูงประมาณ 1.4 เซนติเมตร

พระแสงขรรค์ชัยศรี

เป็นพระขรรค์โบราณ เชื่อกันว่าเป็นพระราชศาสตราคู่บ้านคู่เมืองเขมรสมัยพระเจ้าปทุมสุริยวงศ์ จมอยู่ในทะเลสาบเมืองนครเสียมราฐ มาเป็นเวลานานเท่าใดไม่มีใครทราบ ชาวประมงไปทอดแหติดขึ้นมา องค์พระขรรค์ยังดี ไม่มีสนิมผุกร่อน ท่านเจ้าพระยาอภัยภูเบศร (แบน) ซึ่งเป็นผู้สำเร็จราชการเมืองพระตะบอง และ นครเสียมราฐ จึงได้มอบให้พระยาเขมรเชิญเข้ามาทูลเกล้าฯ ถวายพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช เมื่อ พ.ศ. 2327 จึงได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ช่างทำด้ามพระขรรค์หุ้มทองคำลงยาราชาวดีลายเทพนม ทำฝักหุ้มทองคำลงยาราชาวดีประดับมณีขึ้นด้วยฝีมืออันประณีตงดงาม เสริ้งแล้วจึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เชิญเป็นเครื่องเบญจราชกกุธภัณฑ์ในการพระราชพิธีบรมราชาภิเษก เมื่อ พ.ศ. 2328 พระแสงองค์นี้ เฉพาะองค์ยาว 64.5 เซนติเมตร ที่สันตอนใกล้จะถึงด้ามคร่ำด้วยทองคำเป็นลวดลายงดงาม ด้ามพระขรรค์ยาว 25.4 เซนติเมตร สวมฝักแล้วยาว 101 เซนติเมตรหนัก 1,900 กรัม

ธารพระกร

เป็นไม้ชัยพฤกษ์ หุ้มทองคำตลอด ปลายสุดของธารพระกรทำเป็นช่อมสามง่าม สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้าฯ กรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์ ทรงอธิบายไว้ว่า “ลักษณะก็เหมือนกับไม้เท้าพระภิกษุที่ใช้ในการชักมหาบังสุกุล” ธารพระกรองค์นี้สร้างขึ้นเป็นเครื่องเบญจราชกกุธภัณฑ์แต่รัชกาลที่ 1

พระวาลวิชนี

ของเดิมสร้างขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 1 เป็นพัดใบตาลแบบที่เรียกกันว่า พชนีฝักมะขาม ที่ใบตาลปิดทองขอบขลิบทองคำ ด้ามก็ทำด้วยทองคำ ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 4 ทรงพระราชดำริว่าตามพระบาลีที่เรียกว่า “วาลวิชนี” นั้นไม่ควรจะเป็นพัดใบตาล ควรจะเป็นเครื่องโบกพัดที่ทำด้วยขนจามรี จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้สร้างพระแสงจามรีขึ้นเป็นเครื่องราชกกุธภัณฑ์ ภายหลังใช้ขนหางช้างเผือกแทน เรียกว่าพระแสงขนหางช้างเผือก แต่ก็ไม้อาจที่จะเลิกใช้พัดใบตาลได้ จึงโปรดให้ใช้ควบคู่กันโดยเรียกของสองสิ่งรวมกันว่า “วาลวิชนี”

ฉลองพระบาท

เป็นฉลองพระบาทเชิงงอน ทำด้วยทองคำลงยาราชาวดีฝังเพชร มีน้ำหนัก 650 กรัม สร้างเป็นเครื่องเบญจราชกกุธภัณฑ์ตั้งแต่รัชกาลที่ 1 ในพระราชพิธีบรมราชาภิเษก พระมหाराชครูวามเทพมุนีเป็นผู้สวมถวาย

ที่มา :

หนังสือประมวลองค์ความรู้พระราชพิธีบรมราชาภิเษก และหนังสือพระราชพิธีบรมราชาภิเษก กระทรวงวัฒนธรรม

<https://thematter.co/uncategorized/10-things-about-coronation/76564>

<https://thestandard.co/royalcoronation2019-10-things-to-know/>

<https://phralan.in.th/coronation/primaryceremoniesdetail.php?id=21>

ภาพกิจกรรมคุรุสภา

เนื่องในโอกาสมหามงคลพระราชพิธีบรมราชาภิเษก พุทธศักราช 2562

4 พฤษภาคม 2562

นายแพทย์ธีรเกียรติ์ เจริญเศรษฐศิลป์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ประธานกรรมการคุรุสภา เป็นประธานในพิธีลงนามถวายพระพรชัยมงคล เนื่องในการพระราชพิธีบรมราชาภิเษก และร่วมเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท ในการพระราชพิธีบรมราชาภิเษก เพื่อแสดง

ความจงรักภักดีและสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ มี ดร.วัฒนาพร ระงับทุกข์ เลขาธิการคุรุสภา พร้อมคณะผู้บริหารและพนักงานเจ้าหน้าที่เลขาธิการคุรุสภา และข้าราชการสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 2,000 คน เข้าร่วมในพิธี เมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม 2562 ณ สนามหญ้าหน้ากระทรวงศึกษาธิการ และบริเวณถนนราชดำเนิน ด้านหน้ากระทรวงศึกษาธิการ

6 พฤษภาคม 2562

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินี และพระบรมวงศานุวงศ์ เสด็จออกสืบทอดพระที่นั่งสุทไธสวรรย์ปราสาท ให้ประชาชนชาวไทยทุกหมู่เหล่าเฝ้า ฯ ถวายพระพรชัยมงคล เนื่องในพระราชพิธีบรมราชาภิเษก มีคณะผู้บริหารและพนักงานเจ้าหน้าที่ สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา ร่วมเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท เพื่อแสดงความจงรักภักดีและสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ เมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม 2562

คลาวด์เทคโนโลยี

บทนำ

เมื่อก่อน บริษัทธุรกิจขนาดใหญ่ หรือหน่วยงานราชการ ที่ต้องผลิตสินค้าหรือให้บริการ บริหารจัดการข้อมูลจำนวนมาก จะจัดซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อการเก็บข้อมูลและประมวลผลที่รวดเร็ว เป็นระบบคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ (Mainframe Computer) บางบริษัทที่มีขนาดปริมาณงานและการประมวลผลน้อยกว่า ไม่ต้องการความเร็วมากจะซื้อมินิคอมพิวเตอร์ (Minicomputer) เป็นแม่ข่ายของการทำงาน ส่วนบริษัทหรือธุรกิจขนาดเล็ก หรือคนทั่วไปที่ต้องการใช้คอมพิวเตอร์ ช่วยในการทำงานไม่มาก จะซื้อคอมพิวเตอร์แบบตั้งโต๊ะ (Desktop Computer) หรือ คอมพิวเตอร์ขนาดสมุดบันทึก (Notebook Computer) โดยทั่วไปแล้ว คอมพิวเตอร์ดังกล่าวสามารถเชื่อมโยง แลกเปลี่ยนข้อมูลสารสนเทศ ประมวลผล รวมทั้งทำงานหลายเรื่องร่วมกันได้โดยมีระบบแม่ข่ายเป็นศูนย์ข้อมูล ประมวลผล หรือทำงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องให้แกลูกค้าได้ตามต้องการ ในขณะที่บุคคลทั่วไปอาจจะใช้คอมพิวเตอร์ในลักษณะทำงานเบ็ดเสร็จด้วยตนเอง (Stand – Alone Computer) แต่เมื่อต้องการสืบค้นจากฐานข้อมูลจำนวนมาก หรือต้องการแลกเปลี่ยนข้อมูลสารสนเทศ ก็จะสามารถเชื่อมโยงกับแม่ข่ายหรือเครือข่ายได้อย่างไรก็ตาม การมีคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่เป็นแม่ข่าย ประกอบด้วย ระบบปฏิบัติการ โปรแกรมประยุกต์มีการบำรุงรักษามีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถพิเศษ มีระบบการเชื่อมโยงที่ซับซ้อน รวมทั้งต้องมีระบบสำรอง (Backup) ป้องกันระบบล่มทำงานไม่ได้ และอาจจะทำให้ข้อมูลสูญหายหรือเสียหาย จะมีผลทำให้ธุรกิจ หรือการทำงานเสียหายไปด้วยการมีทั้งฮาร์ดแวร์ ซอฟต์แวร์ ระบบเครือข่าย และบุคลากรบางกลุ่มที่ช่วยพัฒนาโปรแกรมประยุกต์ใช้ในหน่วยงานของตนเองดังกล่าว เดิมต้องมีค่าใช้จ่ายสูง หรือค่อนข้างสูง ซึ่งจะทำให้ต้นทุนในการผลิตสินค้า (Goods) และการให้บริการต่าง ๆ (Services) มีราคาสูงตามไปด้วย

ความเป็นมา

เมื่อไม่นานมานี้ ผลของการพัฒนาของกลุ่มผู้ผลิตเทคโนโลยี ก่อให้เกิด **คลาวด์เทคโนโลยี (Cloud Technology)** ซึ่งรู้จักกันโดยทั่วไปแต่เดิม และปัจจุบันเรียกว่า **คลาวด์คอมพิวติ้ง (Cloud Computing)** สามารถช่วยให้ประหยัดเวลาค่าใช้จ่ายในการลงทุนซื้ออุปกรณ์พัฒนาซอฟต์แวร์ รวมทั้งโครงสร้างพื้นฐาน แต่สามารถใช้งานได้แทบทุกสถานที่ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตโดยคอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์ (Devices) ที่หลากหลาย สามารถปรับเปลี่ยนระบบหรือปรับปรุงระบบได้ ใช้งานง่าย มีประสิทธิภาพสูง มีพื้นที่รองรับการขยายตัวของข้อมูลและของระบบได้ดี มีระบบรักษาความปลอดภัย โดยทั่วไปแล้ว **คลาวด์เทคโนโลยี** จะสามารถตอบสนองความต้องการของธุรกิจนานาชาติ ธุรกิจขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก หน่วยงานราชการ รวมทั้ง แต่ละบุคคลได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สามารถตอบสนองความต้องการในอนาคตที่เทคโนโลยีจะเข้ามามีบทบาทสำคัญยิ่งขึ้น ต่อธุรกิจ การทำงาน และการดำรงชีวิต ซึ่งความต้องการบางเรื่องอาจจะคาดเดาไม่ได้ในช่วงเวลาปัจจุบัน

รองศาสตราจารย์ ยืน ภู่วรวรรณ ได้บรรยายเรื่อง Challenges of Digital Learning in Education and its Applications ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2557 ซึ่งมีสาระที่น่าสนใจมากมายเรื่องเกี่ยวกับระบบดิจิทัล รวมทั้งบริบทของอนาคต การศึกษา การทำงาน ที่ท้าทายต่อการดำเนินชีวิตของผู้คนแทบทุกอาชีพ อาทิ ชีวิตผู้คนจะยืนยาวขึ้น เครื่องจักร และเครื่องมือกลจะฉลาดมากขึ้น ผู้คนมีโอกาสรู้เห็นข้อมูลและเรื่องต่างๆ ได้มากขึ้น ผู้คนจะต้องอยู่กับสิ่งแวดล้อมที่เป็นสื่อใหม่ แสวงหาความรู้แลกเปลี่ยนความคิด ได้กว้างขวางขึ้น ต้องรู้เท่าทันสื่อเทคโนโลยีจะปรับเปลี่ยนวิถีชีวิต วิธีการทำงาน โครงสร้างองค์การจะเปลี่ยนแปลงไป การบริหารจัดการจะมีความเร็วขึ้นมาก ผู้คนของประเทศต่าง ๆ จะค่อย ๆ กลายเป็นประชากรของโลก ครูอาจารย์ที่เกิดมาเมื่อ 40 – 50 ปีก่อน (Digital Immigrants) ต้องปรับตัวให้ทันกับศิษย์ที่เกิดมาในยุคนี้ (Digital Natives) และเรื่องหนึ่งในการบรรยายคือ **กลุ่มเมฆข้อมูลข่าวสารคลาวด์ (Cloud) หรือ คลาวด์ข้อมูลข่าวสาร (Information Cloud)** ซึ่งเปรียบเสมือนกลุ่มเมฆล่องลอยอยู่บนท้องฟ้าเป็นกลุ่มเมฆที่รวมของข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ที่อยู่ในอินเทอร์เน็ต สามารถเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศเหล่านั้นได้ตลอดเวลา โดยอุปกรณ์หลายอย่าง เช่น คอมพิวเตอร์ สมาร์ทโฟน แท็บเล็ต โน้ตบุ๊ก เรื่องต่างๆ นี้ทำให้เชื่อได้ว่าผู้ใหญ่มากกลุ่มที่อาจจะไม่ค่อยรู้เรื่องเทคโนโลยี (Digital Aliens) ในเวลานี้ ควรตระหนักและพอรู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลง รวมทั้งต้องปรับตัวให้รับรู้เทคโนโลยีก้าวหน้าเหล่านี้บ้างเพื่อการดำรงชีวิตในสังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลงสูงนี้อย่างมีคุณภาพตามสมควรได้ต่อไป

ความหมาย

สถาบันมาตรฐานและเทคโนโลยีแห่งชาติ กระทรวงพาณิชย์ สหรัฐอเมริกา (National Institute of Standard and Technology, U.S.Department of Commerce) กล่าวถึง เรื่อง คลาวด์คอมพิวติ้ง (Mell & Grance, 2011) สรุปได้ว่า เป็นแบบโครงสร้างที่มีเครือข่าย เป็นเครื่องบริการเป็นหน่วยเก็บ มีโปรแกรมประยุกต์และการบริการเป็นการสื่อสารหลายช่องทางโดยเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งเข้าถึงได้และใช้ทำงานได้ โดยผู้ต้องการใช้งานทุกระดับทั้งระดับบุคคลทั่วไป หน่วยงานบริหาร ธุรกิจการให้บริการ จากทุกหนทุกแห่งตลอดเวลา ด้วยความสะดวกและรวดเร็ว

คำว่า **คลาวด์ (Cloud)** มีที่มาจากสัญลักษณ์ของรูปเมฆ หรือเขียนเป็นลักษณะเหมือนลักษณะก้อนเมฆที่นักออกแบบระบบใช้ในการออกแบบระบบ โดยเฉพาะในช่วงการต่อเชื่อมเครือข่าย อีกนัยหนึ่งเป็นสัญลักษณ์ แทนสิ่งที่เรามองเห็นหรืออยู่ใกล้จนมองไม่เห็น ที่มีอยู่ทุกหนทุกแห่งโดยทั่วไปตลอดเวลา (แต่จับต้องไม่ได้) ซึ่งก็คือก้อนเมฆที่มีประโยชน์ทั้งโดยตรงและโดยอ้อมต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์

เทคโนโลยีนี้เข้ามามีบทบาทในธุรกิจการสื่อสารข้อมูลข่าวสารสารสนเทศอย่างรวดเร็วในด้านการส่งผ่านข้อมูล การเก็บรักษาข้อมูลที่มีจำนวนมาก ในลักษณะการพัฒนาซอฟต์แวร์ที่ผู้เขียนโปรแกรมเปิดเผยซอร์สโค้ด (Open Source) ซึ่งสามารถพัฒนาต่อได้ มีระบบอัตโนมัติจัดลำดับ และระบบอื่นที่จำเป็น ซึ่งช่วยให้ค่าใช้จ่ายของผู้ต้องการใช้งานลดลงเป็นอย่างมาก เมื่อเปรียบเทียบกับการจัดซื้อจัดหา หรือจัดจ้าง พัฒนาโปรแกรมประยุกต์ใช้กับระบบคอมพิวเตอร์ขนาดใหญ่ที่มีศักยภาพสูงไว้ใช้งานในหน่วยงานของตนเอง นอกจากนี้จะใช้ในกระบวนการของธุรกิจสาขาต่าง ๆ ได้อย่างดีแล้วยังสามารถนำ**คลาวด์เทคโนโลยี** มาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อประสิทธิภาพและเสริมคุณภาพของการศึกษาได้ด้วย (Ketal, 2014)

คุณลักษณะสำคัญ

ลักษณะสำคัญของเทคโนโลยีนี้ มี 5 ประการ กล่าวโดยสังเขปได้ ดังนี้

1. ผู้ใช้งานสามารถสั่งการหรือกำหนดการทำงานต่าง ๆ ในช่วงเวลาที่ต้องการได้ด้วยตนเอง (On – Demand Self - Service)
2. การเข้าถึงหรือการเข้าใช้บริการทำได้อย่างสะดวก โดยอุปกรณ์มาตรฐาน อาทิ โทรศัพท์เคลื่อนที่ แท็บเล็ต แล็ปท็อปคอมพิวเตอร์ เวอร์กิสเตชัน ที่สามารถเชื่อมต่อเครือข่ายเข้าสู่ระบบอินเทอร์เน็ตได้ (Broad Network Access)
3. เป็นการรวมหน่วยความจำหลัก ความจุในการเก็บข้อมูล การประมวลผล แบนด์วิดท์ เครื่องเสมือน (Virtual Machines) เข้าไว้ด้วยกัน ซึ่งจะทำงานตามความต้องการของผู้ใช้งานจำนวนมาก จากสถานที่ต่าง ๆ ได้ (Resource Pulling)
4. ระบบ หรือกระบวนการทำงานที่ถูกสั่งให้ทำงานหลากหลาย จะทำงานโดยมีความยืดหยุ่นสูง ปรับเปลี่ยนได้โดยอัตโนมัติ และรวดเร็ว เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ใช้งาน ทั้งงานที่มีปริมาณน้อยหรือมากอย่างไม่มีขีดจำกัดตลอดเวลา (Rapid Elasticity)
5. ระบบจะควบคุมและเปิดโอกาสให้ผู้ใช้งาน ทำงานกับเทคโนโลยีนี้อย่างเหมาะสมและเกิดประโยชน์สูงสุด ผู้ใช้สามารถตรวจสอบการให้บริการต่าง ๆ เช่น การเก็บข้อมูล การประมวลผล การใช้แบนด์วิดท์ ปัญหาการใช้งาน โดยการพิมพ์รายการต่าง ๆ ออกเป็นรายการใช้งานได้ ซึ่งจะเป็นผลประโยชน์ทั้งผู้ให้บริการและผู้รับบริการ (Measured Service)

ผู้ประสงค์จะใช้บริการคลาวด์น่าจะมีความเหมาะสมที่สุด ในการสมัครใช้บริการ ผู้ใช้สามารถเลือกใช้บริการคลาวด์ได้หลากหลายตามความต้องการ เช่น **การทำงานตามระบบออนไลน์** โดยใช้ซอฟต์แวร์ผ่านระบบคลาวด์ได้ หรือหากต้องการบันทึกงานหรือส่งงานที่มีขนาดใหญ่มาก ซึ่งโดยทั่วไปไม่สามารถส่งผ่านทางอีเมลได้ ระบบของคลาวด์สามารถช่วยรองรับได้ บริการนี้สามารถอัปโหลดข้อมูลขนาดใหญ่ เช่น ไฟล์เวิร์ด ไฟล์ MP 4 หรือมัลติมีเดียต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว หากผู้ใช้งานต้องการพื้นที่เก็บข้อมูลเพิ่มขึ้น ซึ่งผู้ให้บริการจะคิดค่าใช้จ่ายเป็นรายเดือน ราคาอาจจะเริ่มต้นตั้งแต่ 80 บาท สำหรับรายบุคคล หรือหลายพันบาท สำหรับองค์กรหรือหน่วยงานที่ต้องการพื้นที่ขนาดใหญ่ โดยผู้ใช้งานสามารถเชื่อมต่อข้อมูลผ่านอินเทอร์เน็ตด้วยอุปกรณ์ต่าง ๆ ได้ อาทิ สมาร์ทโฟน คอมพิวเตอร์ แท็บเล็ต เป็นต้น นอกจากนี้ ผู้ใช้ระบบยังสามารถทำงานทั่วไประบบ **โปรแกรมประยุกต์ต่าง ๆ (Applications)** โดยโปรแกรมดังกล่าวจะให้บริการผ่านระบบอินเทอร์เน็ต หรือเรียกว่า **การประมวลแบบคลาวด์ (Cloud Computing)** ซึ่งหมายความว่าผู้ใช้ไม่จำเป็นต้องติดตั้งโปรแกรมประยุกต์หรือซอฟต์แวร์ลงในอุปกรณ์คอมพิวเตอร์หรืออุปกรณ์อื่น ๆ อีก การประเมินผลแบบนี้ จะช่วยลดต้นทุน ลดค่าใช้จ่ายในการติดตั้งซอฟต์แวร์กับอุปกรณ์คอมพิวเตอร์หากมีจำนวนมากเป็นการประหยัดเวลา ผู้ต้องการใช้งานสามารถเข้าสู่ระบบทางเว็บเบราว์เซอร์ (Web Browser) และเริ่มต้นใช้งานได้ทันที

ความสรุป

คลาวด์เทคโนโลยี พัฒนาโดยกลุ่มบริษัทขนาดใหญ่ ที่เป็นผู้ให้บริการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ให้บริการแก่ผู้ต้องการใช้บริการ ทั้งบุคคลทั่วไป ธุรกิจของเอกชน บริษัท ห้างร้าน ซึ่งคุณลักษณะของเทคโนโลยีนี้ สามารถประยุกต์ใช้เพื่อเป็นประโยชน์ในกิจกรรมต่าง ๆ ได้อีกหลายด้าน อาทิ การทำงานในองค์กร อุตสาหกรรมการผลิต การธนาคาร กิจการท่องเที่ยว การพัฒนาผลผลิตด้านการเกษตร การประมง รวมถึงการศึกษาที่ต้องการเก็บข้อมูล ประมวลผลข้อมูล แลกเปลี่ยนสารสนเทศ ศึกษา ค้นคว้า เพื่อการพัฒนางาน ทำได้สะดวกขึ้นมากกว่าช่วงเวลาที่ผ่านมา โดยไม่จำเป็นต้องลงทุนจัดซื้ออุปกรณ์ที่เป็นฮาร์ดแวร์ขนาดใหญ่ ราคาสูง หรือจัดจ้างพัฒนาซอฟต์แวร์ และบำรุงรักษาในราคาแพง และสามารถขยายหรือลดปริมาณการใช้โดยเปลี่ยนแปลงค่าใช้จ่ายได้

อย่างไรก็ตาม ผู้ใช้ควรระมัดระวังการใช้งานบางประเภท โดยเฉพาะเรื่องข้อมูลที่มีความสำคัญอย่างยิ่งยวด แม้ว่า ระบบนี้มีการป้องกันเก็บรักษาข้อมูลที่ดีอยู่แล้ว หากผู้ใช้ไม่รอบคอบ ทำอุปกรณ์โทรศัพท์หรือแท็บเล็ตสูญหาย ผู้ที่ได้อุปกรณ์เหล่านี้อาจจะโจรกรรมข้อมูลไปได้ เพราะอุปกรณ์เหล่านั้นสามารถเชื่อมต่อเครือข่ายได้ตลอดเวลา เมื่อเกิดเหตุการณ์ดังกล่าวขึ้น ควรรีบเปลี่ยนรหัสผ่านและควรแจ้งหน่วยงานรับผิดชอบที่เกี่ยวข้องทันที ทางเลือกอีกทางหนึ่งคือ ไม่นำข้อมูลสำคัญอย่างยิ่งยวดเข้าสู่ระบบ หรือหากจำเป็นก็ควรมีสำเนาข้อมูลเหล่านั้นเก็บไว้ ณ ที่ปลอดภัยอีกที่หนึ่ง

ที่มา : สารานุกรมการศึกษาร่วมสมัย เฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา ฯ สยามบรมราชกุมารี ในโอกาสฉลองพระชนมายุ 5 รอบ 2 เมษายน 2558

กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม “ยกระดับการศึกษา วิทยาศาสตร์ และการวิจัย ให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลก”

ความเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจและสังคมของโลกส่งอิทธิพลครอบคลุมไปถึงทุกส่วนของสังคม แน่นอนว่ารวมไปถึงแวดวงการศึกษาด้วย เนื่องจากการศึกษาคือรากฐานของชีวิต รัฐจึงมีหน้าที่ในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของโลก และคาดการณ์ไปถึงอนาคตที่มีแนวโน้มจะเป็นไปได้ จึงอาจจะกล่าวได้ว่าการศึกษาคือสิ่งที่เปลี่ยนโลก แต่เมื่อโลกเปลี่ยน การศึกษาก็ต้องเปลี่ยนตามไปด้วยเช่นกัน

วันที่ 1 พฤษภาคม 2562 เว็บไซต์ราชกิจจานุเบกษา ได้ประกาศใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) 9 ฉบับ จากทั้งหมด 10 ฉบับ ดังนี้

- พ.ร.บ. ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ 19) พ.ศ. 2562
- พ.ร.บ. สภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ พ.ศ. 2562
- พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2562
- พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562
- พ.ร.บ. การอุดมศึกษา พ.ศ. 2562
- พ.ร.บ. ระเบียบบริหารราชการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2562
- พ.ร.บ. การบริหารส่วนงานภายในของสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2562
- พ.ร.บ. สถาบันอุดมศึกษาเอกชน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2562
- พ.ร.บ. ระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2562

ส่วนอีก 1 ฉบับคือ พ.ร.บ. การส่งเสริมวิทยาศาสตร์ การวิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. ... กำลังจะประกาศตามมาจากนี้ถือว่ากระทรวงการอุดมศึกษาฯ เริ่มนับหนึ่งในวันที่ 2 พฤษภาคม 2562 ส่วนกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (วท.) และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) จะยุติบทบาททันที โดยช่วงวันที่ 2 - 7 พฤษภาคม ภารกิจต่าง ๆ ของกระทรวงจะดำเนินไป โดยยังไม่มี การเซ็นคำสั่งหรือหนังสือใด ๆ เพื่อรอคณะรัฐมนตรี (ครม.) แต่งตั้งรักษาการรัฐมนตรี อว. และรักษาการปลัด อว.

หน้าที่ และ อำนาจ ของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

(1) ส่งเสริม สนับสนุน และกำกับดูแลการอุดมศึกษาให้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยมีความเป็นอิสระทางวิชาการและการบริหารจัดการ ให้มีการพัฒนากำลังคนให้สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ และให้ดำเนินการวิจัยและสร้างสรรค์นวัตกรรมเพื่อพัฒนาชุมชน สังคม และประเทศทั้งทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และสหวิทยาการ

(2) ส่งเสริม สนับสนุน และกำกับดูแลการวิจัยและการสร้างสรรค์นวัตกรรมของสถาบัน อุดมศึกษา และหน่วยงานในระบบวิจัยและนวัตกรรมที่อยู่ในสังกัดกระทรวงหรือกำกับดูแล ของรัฐมนตรี รวมทั้งประสานงานกับหน่วยงานในระบบวิจัยและนวัตกรรมที่อยู่นอกกระทรวง เพื่อให้เกิดความร่วมมือ และดำเนินการไปในทิศทางที่มีความเชื่อมโยงและสอดคล้องกับนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนด้านวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมของประเทศ

(3) จัดให้มีระบบนิเวศและโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญเพื่อพัฒนาการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม รวมทั้งส่งเสริมความร่วมมือเพื่อผลิตกำลังคนระดับสูงเฉพาะทาง และความร่วมมือในด้านการวิจัยและการสร้างสรรค์นวัตกรรมกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และบุคคลหรือหน่วยงานในต่างประเทศ

(4) ปฏิบัติการอื่นที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของกระทรวง ในการ ดำเนินการตาม (3) กระทรวงอาจมอบหมายให้หน่วยงานในสังกัดหรือในกำกับเป็นผู้ดำเนินการ หรืออาจร่วมดำเนินการกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานเอกชนหรือต่างประเทศก็ได้

กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ถูกออกแบบให้เป็นกระทรวงขนาดเล็ก เพื่อความคล่องตัว มุ่งเน้นสนับสนุน ส่งเสริมให้มหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัยต่าง ๆ ดำเนินงานให้ประสบความสำเร็จ ทำหน้าที่เชื่อมโยงมหาวิทยาลัยเพื่อตอบโจทย์ยุทธศาสตร์ชาติ และนโยบายไทยแลนด์ 4.0 ให้ประเทศหลุดพ้นจากกับดักรายได้ปานกลาง เชื่อมโยงกระทรวงต่าง ๆ ตลอดจนภาคเอกชน และอุตสาหกรรม ภาคประชาสังคม สนับสนุนส่งเสริมงานวิจัยและการสร้างนวัตกรรมเพื่อประโยชน์เชิงพาณิชย์ พึ่งพาตนเอง ลดการนำเข้า สนับสนุนส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมทั่วภูมิภาคและเป็นหน่วยงานวางแผนการผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ โดยมีเป้าหมายสำคัญคือเศรษฐกิจฐานนวัตกรรม และคนไทยในศตวรรษที่ 21 ที่จะเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ลดความเหลื่อมล้ำและกระจายโอกาส พัฒนาทรัพยากร และสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน และพัฒนาศักยภาพคนไทยให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของระบบเศรษฐกิจ และสังคมของโลก

การเรียนรู้แบบผสมผสาน การสอนผ่านสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) ในวิชาวิทยาศาสตร์

ปัจจุบันการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการใช้ชีวิตประจำวันมากขึ้นจนอาจจะเรียกได้ว่าสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) เป็นปัจจัยที่ 5 ในการดำเนินชีวิตก็ว่าได้ รวมไปถึงการเรียนการสอนของครูก็ได้มีการนำสื่อสังคมออนไลน์มาใช้ประโยชน์กันอย่างแพร่หลาย ไม่ว่าจะเป็นการใช้สื่อการสอนออนไลน์ การใช้วิดีโอจากแหล่งต่างๆ จากเว็บเพจ เว็บไซต์ รวมไปถึงการใช้แอปพลิเคชันบนอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มาใช้ประกอบการเรียนการสอนหรือ การสืบค้นข้อมูลเพิ่มเติม เพราะโลกในปัจจุบันก้าวไปไกล และรวดเร็ว ถ้าครูจัดการเรียนการสอนแบบเดิมที่ยึดตำราเรียนเป็นหลักจะทำให้เรียนไม่ได้รับความรู้ที่เป็นปัจจุบัน

เราปฏิเสธไม่ได้ว่าปัจจุบันนี้เทคโนโลยีได้ก้าวเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตของคนปัจจุบันแล้ว รวมไปถึงเรื่องของการเรียนการสอนที่สามารถเชื่อมโยงเนื้อหาแต่ละวิชาเข้าด้วยกันโดยใช้เทคโนโลยี และสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) เป็นสื่อกลางในการเรียนรู้เพราะฉะนั้น ครูจำเป็นต้องปรับตัวตามยุคสมัยโดยจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับโลกปัจจุบันใช้สื่อออนไลน์มากขึ้น ไม่เน้นตำราเรียนมากเกินไปมีการผสมผสานความรู้ กับเทคโนโลยีและสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) เข้าด้วยกันส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์ และลงมือทำได้อย่างเต็มศักยภาพ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้

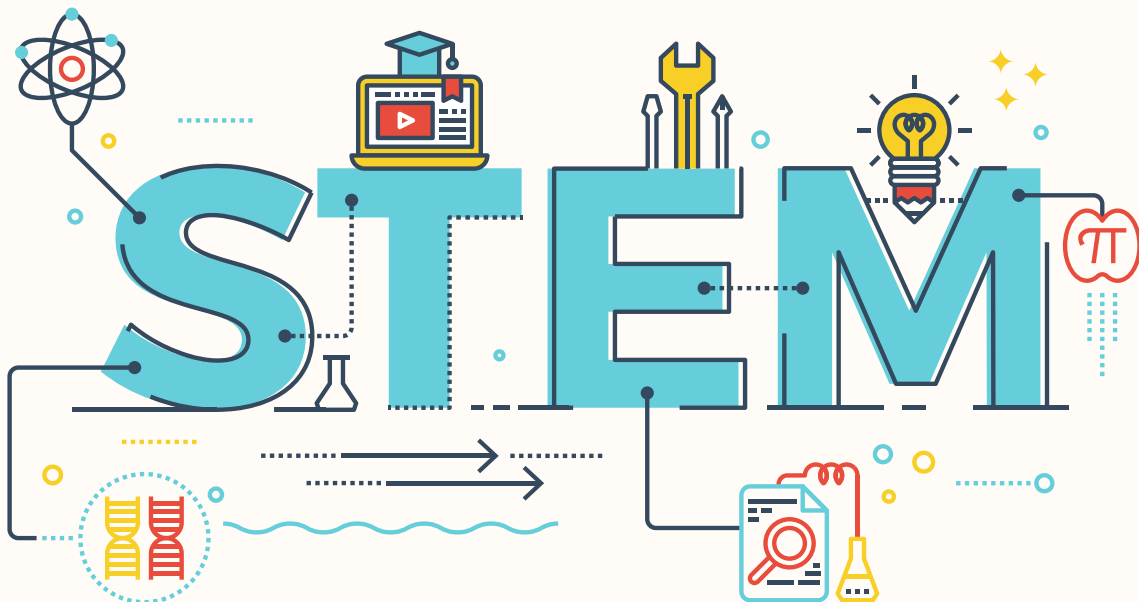
เพื่อให้สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) มีประโยชน์ในการเรียนรู้ของผู้เรียนมากที่สุด ในรายวิชาวิทยาศาสตร์ผู้สอนจึงได้ผสมผสานการสอนที่ใช้เทคโนโลยีเข้ามาใช้ในชั่วโมงเรียนโดยให้ผู้เรียนได้สร้างผลงานผ่านแอปพลิเคชันเพื่อสรุปความรู้ที่ได้เรียน และให้นักเรียนส่งผลงานผ่านช่องทางออนไลน์เท่านั้น ทั้งนี้ เพื่อเป็นการฝึกนักเรียนตั้งแต่การลำดับความคิดถ่ายทอดออกเป็นการวางแผน และผลิตผลงานพร้อมส่งผลงานของตัวเอง

ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน

การนำสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) เข้ามาประยุกต์ใช้ในการสอนวิทยาศาสตร์ จะใช้การยกตัวอย่างเนื้อหาที่ใกล้ตัว แต่เข้าใจยากในวิชาวิทยาศาสตร์ คือ เรื่องการถ่ายทอดลักษณะทางพันธุกรรม โดยครูจะตั้งคำถามเร้าพลังให้นักเรียนได้คิด เช่น เหตุใดนักเรียนจึงมีลักษณะต่าง ๆ ที่เหมือนพ่อ หรือ แม่ ถ้าไม่มียีน หรือ โครโมโซมสิ่งมีชีวิตจะมีลักษณะอย่างไร เพื่อให้นักเรียนระดมความคิดตอบคำถาม จากนั้นครูจึงนำสื่อสังคมออนไลน์เข้ามาใช้ โดยวิธีที่ง่ายที่สุดคือการให้นักเรียนดูคลิปวิดีโอสั้น ๆ จากยูทูปเพื่อให้นักเรียนทำความเข้าใจในเนื้อหาที่กำลังจะเรียนมากขึ้น วิธีการนี้จะกระตุ้นความสนใจของนักเรียนได้เป็นอย่างดี จากนั้น ครูจะตั้งคำถามอีกครั้งหนึ่งเกี่ยวข้องกับสิ่งที่นักเรียนได้ดูไป เมื่อนักเรียนตอบคำถามแล้วจึงเชื่อมโยงเข้าสู่เนื้อหาหลักที่ครูต้องการให้นักเรียนได้รู้ จากนั้นครูจึงดำเนินการสอนตามเนื้อหาที่กำหนดไว้ และให้ใบงานแทรกกระหว่างเรียนให้นักเรียนหาคำตอบ เรื่องการถ่ายทอดลักษณะทางพันธุกรรม โดยอาจจะหาคำตอบจากแบบเรียนที่มีอยู่ หรือให้เป็นการบ้านที่ต้องสืบเสาะค้นหาจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ แน่นอนว่านักเรียนในปัจจุบันอาศัยเทคโนโลยีเป็นช่องทางหลักในการสืบค้นหาข้อมูล ซึ่งครูจะต้องเน้นย้ำกับนักเรียนว่าข้อมูลที่นำมาใช้ต้องมาจากแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้ เช่น ข้อมูลจากมหาวิทยาลัย หรือ สถาบันวิจัย หลังจากที่นักเรียนได้สืบค้นข้อมูลมาแล้ว ก็จะมอบหมายให้นำเสนอข้อมูลหน้าชั้นเรียน

ขั้นต่อมาเป็นการสรุปความรู้ด้วยตัวนักเรียนเองในรูปแบบวิดีโอ โดยครูจะแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 5 - 6 คน และกำหนดหัวข้อ เช่น การเกิดโรคตาบอดสี การโคลนนิ่ง ฯลฯ

นักเรียนใช้แอปพลิเคชันที่ชื่อว่า สตอปโมชัน (Stop Motion) ในการจัดทำวิดีโอ โดยจัดกระบวนการเรียนรู้ในรูปแบบ STEM Education เป็นคำย่อจากภาษาอังกฤษของศาสตร์ 4 สาขาวิชา ได้แก่ วิทยาศาสตร์ (Science) เทคโนโลยี (Technology) วิศวกรรมศาสตร์ (Engineering) และคณิตศาสตร์ (Mathematics) หมายถึง องค์ความรู้ วิชาการของศาสตร์ทั้งสี่ที่มีความเชื่อมโยงกันในโลกของความเป็นจริงที่ต้องอาศัย องค์ความรู้ต่าง ๆ มาบูรณาการเข้าด้วยกัน (http://www.stemedthailand.org/?page_id=23) ก่อนที่นักเรียน จะสร้างผลงาน ครูจะสอนการใช้แอปพลิเคชัน สตอปโมชัน (Stop Motion) ให้นักเรียนออกแบบผลงาน ตามหลักของ STEM Education โดยแบ่งออกได้ดังนี้

วิทยาศาสตร์ (Science) เป็นนำเอาองค์ความรู้มาใช้ ในที่นี้คือหัวข้อที่ครูกำหนดให้ จากนั้นให้นักเรียนศึกษา จนเกิดความเข้าใจเพื่อถ่ายทอดความรู้เหล่านั้นให้ผู้ต่อไป

เทคโนโลยี (Technology) การศึกษาแอปพลิเคชัน สตอปโมชัน (Stop Motion) เพื่อผลิตผลงาน การอัปโหลด ผลงานผ่านยูทูป การใช้งานเพจวิทยาศาสตร์มหาสนุก

วิศวกรรมศาสตร์ (Engineering) นักเรียนได้เขียนสตอรีบอร์ด (Story Board) เรื่องราวที่นักเรียนจะถ่ายทอด ความรู้ลงในวิดีโอของตนเอง รวมไปถึงการเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ที่เหมาะสมในการสร้างผลงานโดยคำนึงถึง ความสวยงาม ความประหยัด ความคุ้มค่า

คณิตศาสตร์ (Mathematics) ต่อเนื่องจากการเขียนสตอรีบอร์ด (Story Board) โดยนักเรียนจะต้องคำนวณเวลา ในการสร้างวิดีโอ กับ จำนวนสตอรีบอร์ด (Story Board) ให้มีความสอดคล้องกัน

ขั้นตอนการสร้างผลงาน

ครูกำหนดหัวข้อ > นักเรียนสืบค้นข้อมูลเพิ่มเติมและทำความเข้าใจ > เขียนสตอรี่บอร์ด (Story Board) > ครูตรวจความถูกต้องของสตอรี่บอร์ด (Story Board) > นักเรียนกำหนดวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ > นักเรียนลงมือสร้างผลงาน > ส่งผลงาน > ครูตรวจให้คะแนน

ขั้นตอนการส่งผลงาน

ให้นักเรียนส่งงานผ่านเฟสบุ๊ค ในเพจชื่อ “วิทยาศาสตร์มหาสนุก” ซึ่งเป็นเพจที่ครูได้สร้างขึ้นมาเพื่อให้นักเรียนส่งงาน และให้ความรู้เพิ่มจากห้องเรียน โดยนักเรียนสามารถเข้าไปศึกษาความรู้จากห้องเรียนได้ แต่ในการส่งงานในเพจจะไม่สามารถอัปโหลดวิดีโอลงไปบนหน้าเพจได้โดยตรง นักเรียนจะต้องเรียนรู้ต่อโดยอัปโหลดวิดีโอลงใน www.youtube.com หรือ เรียกง่าย ๆ ว่า ยูทูบ ที่คนทั่วไปรู้จัก โดยกำหนดให้นักเรียนทำการสมัครสมาชิก และนำวิดีโอผลงานของตัวเองอัปโหลดลงยูทูบ และคัดลอกลิงค์จากยูทูบไปวางในเพจวิทยาศาสตร์มหาสนุก จากนั้น ครูจะเข้าไปตรวจผลงานนักเรียนในเพจวิทยาศาสตร์มหาสนุก ผ่านการคลิกลิงก์ที่นักเรียนคัดลอกมาจากยูทูบต่อไป

จะเห็นได้ว่าการที่นักเรียนได้เรียนรู้เนื้อหาในห้องเรียนเพียงเรื่องเดียวนั้นสามารถขยายความรู้ได้อย่างกว้างขวางโดยการใช้สื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) เป็นแหล่งข้อมูลแลกเปลี่ยนความรู้ และส่งผ่านความรู้ที่ตนเองได้รับถ่ายทอดให้กับผู้อื่นได้ การเรียนในรูปแบบนี้ไม่ใช่แค่ได้ประโยชน์แก่นักเรียนฝ่ายเดียวเท่านั้น ความรู้เหล่านี้เมื่อได้เผยแพร่สู่สื่อสังคมออนไลน์แล้วยังมีประโยชน์กับผู้ที่สนใจหรือนักเรียนที่กำลังเรียนเรื่องเดียวกันนี้อีกด้วย

เปิดประตูวิชาเลือกเสรี เปิดโอกาสสู่โลกเสรีทางวิชาการและพื้นฐานอาชีพ

วิชาใหม่ๆ กรุงเทพคริสเตียนเปิดสอน “ภาษาอังกฤษจาก Netflix¹”

ข่าวเล็กๆ ที่ปรากฏในสื่อสังคมออนไลน์นี้กระตุ้นความสนใจของผู้เขียนได้เป็นอย่างมาก แม้ว่า จะพ้นจากวัยที่ต้องเรียนวิชาเลือกเสรีมานานกว่าสิบปี แต่ก็ทำให้ผู้เขียนนึกไปถึงวิชาเลือกเสรีเมื่อครั้งเรียน มัธยมศึกษา ที่ผู้เขียนมีความรู้สึกวุ่นวายไม่ได้ต่างไปจากวิชาบังคับมากมายนัก เพียงแต่ง่ายกว่า การบ้าน น้อยกว่า และมีความตึงเครียดในการเรียนน้อยกว่า ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ก็ทำให้วิชาเลือกเสรีเป็นวิชาที่ช่วยดึงเกรดขึ้นได้ อย่างมีนัยสำคัญ

แต่ก็ต้องยอมรับว่า รายวิชาเลือกเสรีในขณะนั้นไม่ได้มีความดึงดูดใจ และไม่ได้มีทางเลือกมากนัก การเรียนวิชาเลือกเสรีจึงเป็นไปตามชื่อของมันก็คือ “เสรี” จนดูเหมือนไม่ค่อยได้แก่นสารสาระเท่าใดนัก

¹Netflix เป็นชื่อผู้บริการภาพยนตร์ สารคดี และ ภาพยนตร์ชุดออนไลน์รายใหญ่ ที่นอกจากจะซื้อรายการโทรทัศน์ และ รายการโทรทัศน์ออนไลน์ เพื่อเผยแพร่บนเว็บไซต์ และ แอปพลิเคชัน Netflix แล้ว Netflix เองก็ยังผลิตภาพยนตร์ชุด และ สารคดี เพื่อออกอากาศเฉพาะบน Netflix เพียงช่องทางเดียวในรูปแบบ Netflix Original อีกด้วย ซึ่งได้รับการยอมรับจากผู้ชมว่ามีคุณภาพ ในการผลิตสูง และมีเนื้อหาน่าสนใจ

“

เด็กนักเรียนสมัยนี้ที่ได้เรียนวิชาเลือกเสรีที่เปิดกว้าง สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน

”

ย้อนกลับมายังหัวข้อข้างต้น เมื่อผู้เขียนกดเข้าไปอ่านในเนื้อหา ก็พบว่า นอกจากวิชาภาษาอังกฤษจากภาพยนตร์ Netflix แล้ว โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียน ยังได้จัดให้มีวิชาเลือกที่น่าสนใจอื่น ๆ อีกเป็นจำนวนมาก เช่น Artificial Intelligence (ปัญญาประดิษฐ์) ออกแบบตกแต่งภายในอาหารนานาชาติ การเขียนบทภาพยนตร์เบื้องต้น การแสดงชั้นพื้นฐาน การจัดทำห่วงโซ่อุปทาน แสงอาทิตย์และพลังงาน ศิลปะการแสดง เิงสร้างสรรค์ และวิชาอื่น ๆ ที่น่าสนใจอีกไม่น้อย

เมื่ออ่านจบ ความรู้สึกแรกที่เกิดขึ้นก็คือ “อิจฉา” เด็กนักเรียนสมัยนี้ที่ได้เรียน วิชาเลือกเสรีที่เปิดกว้าง สอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน (ที่เป็นไปตามช่วงวัยของผู้เรียน ที่เปิดรับสื่อใหม่ ๆ ตลอดเวลา) และสอดคล้องกับกระแสความเปลี่ยนแปลงของโลก โดยตัวอย่างที่ชัดเจนที่สุดคือวิชา Artificial Intelligence (ปัญญาประดิษฐ์) ที่สอดคล้องกับ นโยบายประเทศไทย 4.0 ของรัฐบาลอีกด้วย

ด้วยความสงสัย ผู้เขียนพยายามค้นหาวิชาเลือกเสรีของโรงเรียนอื่น ๆ ต่อไป แล้วก็พบว่า ในโรงเรียนนานาชาติ โรงเรียนเอกชน และโรงเรียนสาธิตต่าง ๆ วิชาเลือกเสรีได้ก้าวไปไกลอีกระดับแล้ว ตัวอย่างเช่น

โรงเรียนนานาชาติร่วมฤดี เปิดสอนวิชานิติวิทยาศาสตร์ แพชั่นดีไซน์ และวิทยาการหุ่นยนต์

โรงเรียนสาธิต มศว ประสานมิตร เปิดสอนวิชา ระบบสมองกลฝังตัว บาร์และเครื่องดื่ม พื้นฐานการพัฒนาเกม

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยนเรศวร เปิดสอนวิชา แอนิเมชัน โยคะ การพัฒนาทักษะการคิดสร้างสรรค์

โรงเรียนมหิดลวิทยานุสรณ์ เปิดสอนวิชาดาราศาสตร์ ควบแน่นเบื้องต้น เทคโนโลยีพลังงานแสงอาทิตย์ ศิลปะดาวินชี

การค้นพบว่าโรงเรียนสมัยนี้เปิดสอนวิชาเลือกเสรีที่น่าสนใจ และท้าทายขนาดนี้ ทำให้ผู้เขียนถึงกับเกิดคำถามขึ้นในใจตัวเองว่า “ทำไมสมัยนั้นเราไม่มีวิชาเลือกแบบนี้บ้างนะ ทั้งที่มีอินเทอร์เน็ตแล้วแท้ ๆ” และหากมีวิชาเลือกเสรีที่ตอบสนองความต้องการด้านอื่นมากกว่าความเป็นเลิศทางวิชาการที่เปิดช่องให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้า และแสดงทักษะอย่างเปิดกว้าง วิชาเลือกเสรีก็อาจจะเป็นกุญแจดอกสำคัญที่ไขประตูสู่เส้นทางอาชีพของผู้เรียนในอนาคตก็เป็นได้

แต่ก่อนอื่น ต้องยอมรับว่าวิชาเลือกเสรีที่โลกออนไลน์กำลังกล่าวถึงความ “เจ๋ง” นี้ ล้วนแล้วแต่เปิดสอนในโรงเรียนที่มีความ “พิเศษ” ทั้งในด้านการจัดการเรียนการสอน และค่าใช้จ่าย ในการเล่าเรียนที่ค่อนข้างจะสูงกว่าโรงเรียนในสังกัด สพฐ. หลายเท่าตัว จึงพอจะเข้าใจได้ว่า เมื่อไม่ใช่โรงเรียนปกติทั่วไป วิชาเลือกเสรีก็อาจจะมีอะไรพิเศษเช่นกัน ด้วยทรัพยากรที่มีมากกว่าโรงเรียนในสังกัด สพฐ. โดยเฉพาะด้านงบประมาณในการจ้างอาจารย์พิเศษจากภายนอกเข้ามาสอนในรายวิชาที่ต้องการความรู้เฉพาะด้าน

แต่ก็ไม่ใช่ว่าจะมีแต่โรงเรียนเอกชน โรงเรียนสาธิต และโรงเรียนพิเศษต่าง ๆ ที่เปิดสอนวิชาเลือกเสรีที่น่าสนใจ ผู้เขียนพบว่าโรงเรียนเบญจมานูสรณ์ จังหวัดจันทบุรี ได้จัดให้กีฬาสนุกเกอร์ถูกบรรจุเป็นวิชาเลือกเสรี หมวดกีฬาสากล หลักสูตรพลศึกษา ซึ่งถือว่าน่าสนใจ และมีความท้าทายมาก เพราะแม้ว่าสนุกเกอร์จะถูกกำหนดเป็นหนึ่งในชนิดกีฬาที่การกีฬาแห่งประเทศไทยให้การรับรอง แต่ขณะเดียวกันก็ถูกจัดเป็นประเภทหนึ่งของการพนันตามพระราชบัญญัติการพนัน พ.ศ. 2478 แต่โรงเรียนตัดสินใจบรรจุสนุกเกอร์เป็นกีฬาเลือกเสรีเพราะเป็นการนำกีฬาเข้ามาในโรงเรียน ซึ่งเป็นสถานที่ที่ไม่สามารถเล่นการพนันได้ และสนุกเกอร์ก็เป็นกีฬาที่คนไทยสามารถแข่งขันกับชาวต่างชาติได้โดยไม่เสียเปรียบเรื่องรูปร่าง

คำถามก็คือความท้าทายในการเรียนการสอนวิชาเลือกเสรีใหม่ ๆ ที่ไปไกลกว่าการเดินตามหลักสูตรบังคับเพียงอย่างเดียวควรจะเป็นภาระหน้าที่ของใคร

แน่นอนว่านักเรียนต้องเรียนหนังสือตามหลักสูตรเป็นหลัก ซึ่งหลักสูตรก็ย่อมมีที่มาจากแผนการศึกษาระดับชาติ ย่อยลงมาสู่การจัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ตามช่วงวัย การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาต่าง ๆ มีผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้ควบคุมผู้สอนให้ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนไปตามที่ภาครัฐคาดหวัง หรือต้องการให้เป็น

แต่อย่าลืมว่า วิทยาการในโลกยุคปัจจุบันเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา และผู้เรียนในปัจจุบันมีความตื่นตัวกับสิ่งเร้าใหม่ ๆ ไม่เช่นนั้น อินเทอร์เน็ตคงไม่สามารถตรึงนักเรียนให้อยู่กับหน้าจอได้ตลอดทั้งวัน ซึ่งเอาเข้าจริง ๆ แล้ว อินเทอร์เน็ตไม่ได้มีอะไรในตัวมันเอง แต่มันเป็นตัวนำสาร องค์ความรู้ ความบันเทิง ที่กระจกระบายอยู่ทั่วโลก มาสู่สายตาของผู้เรียนได้ภายในพริบตาเดียว ซึ่งความเปลี่ยนแปลงนี้ เกิดขึ้นเร็วกว่าการเปลี่ยนแปลงเชิงนโยบายหลายต่อหลายเท่าตัว!

ครู ในฐานะผู้ให้บริการความรู้ จึงควรมองย้อนกลับมายังผู้เรียน และพิจารณา “ความสนใจ” ว่าเป็น “ศักยภาพ” เพราะคนเราย่อมทำสิ่งที่รักได้ดีกว่าสิ่งที่ถูกบังคับให้ทำด้วยความจำเป็น

คงยังไม่สายเกินไปหากจะพิจารณาวิชาเลือกเสรีในฐานะ “วิชาพัฒนาศักยภาพส่วนบุคคล” เพื่อดึงศักยภาพของผู้เรียนผ่านความรักที่จะรู้ และความสนใจส่วนบุคคล ขับเคลื่อนออกมาให้เป็นรายวิชาที่มีความน่าสนใจ และตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้อย่างตรงจุด

โจทย์ใหญ่ก็คือ โรงเรียนจะพัฒนาศักยภาพทางการศึกษาให้ก้าวทันกับ “รสนิยม” ของผู้เรียนได้อย่างไร นี่คือนักเรียนคงจะรอที่จะเห็นอะไร “เจ๋ง ๆ” จากคุณครูของตัวเองอยู่เป็นแน่แท้

ที่มา :

วิชาใหม่เก๋ ๆ กรุงเทพฯคริสเตียนเปิดสอน “ภาษาอังกฤษจาก Netflix” สืบค้นจาก <https://workpointnews.com/2019/05/04/วิชาใหม่เก๋ ๆ - กรุงเทพฯคริสเตียน>

วิชาเลือกที่น่าสนใจของโรงเรียนมัธยมในสมัยนี้ สืบค้นจาก <https://www.facebook.com/longtunman/photos/a.113656345833649/548294732369806/?type=3&theater>

วิชาสนุกเกอร์ในรั้วมัธยมศึกษา สืบค้นจาก <http://news.ch3thailand.com/ข่าวด่วน/49646/วิชาสนุกเกอร์ในรั้วมัธยมศึกษา.html>

ซ่อมมุ้งลวด ทำเองก็ได้ ง่ายเกินคาด

ซ่อมมุ้งลวด ทำเองก็ได้ ง่ายเกินคาด

“นักเรียนคะ วันเสาร์ อาทิตย์ ที่จะถึงนี้ว่างกันหรือเปล่าคะ” คุณครูซ่อม ถามพวกเรา
ในช่วงโม่งเรียน

“ว่างครับ” ผมตอบกลับไปทั้ง ๆ ที่ในใจก็ยังไม่รู้ว่าคุณครูจะให้ไปทำอะไรบ้าง

“วิทยาลัยของเราจะออกไปบริการชุมชนคะ ครูจะพาพวกเราไปซ่อมมุ้งลวดกัน”

ซ่อมมุ้งลวด ในใจผมนึกไปถึงมุ้งลวดที่บ้าน ที่ถูกเจ้า “นาโชค” แมวตัวโปรดตะกุก
ลากลงมา จนมุ้งลวดเปิดเปิง ไม่สามารถกันยุง กันแมลงอะไรได้ ผมก็ออกจะงง ว่า มุ้งลวด
ซ่อมได้ด้วยหรือ ถ้าซ่อมได้นะ ผมจะกลับไปซ่อมที่บ้าน เพราะตั้งแต่เจ้าเหมียวตะกุกไว้
พอก็ปิดหน้าต่างบานนั้นถาวร ทำให้อากาศที่ร้อนอบอ้าวอยู่แล้ว ร้อนมากขึ้นไปอีก พอบอกว่า
ถ้าเปิดไว้ ทั้งยุง ทั้งแมลง จะหามไปแน่นอน ดีละ งั้นผมไปกับครูซ่อมดีกว่า จะได้ไปเรียนวิชา
ซ่อมมุ้งลวดแล้วจะได้กลับมาทำเองที่บ้าน

คืนนั้นจะว่าผมตื่นเต้นจนเกือบจะนอนไม่หลับก็ได้ เพราะปกติของผมคือการเล่นเกม
จนตีกจนตื้น แม่ต้องมาบอกว่าให้นอนได้แล้วทุกคืน แต่คืนนี้ผมรู้สึกอยากไปทำสิ่งที่มีประโยชน์
และเรียนรู้สิ่งใหม่ ความตื่นเต้นทำให้ผมไม่เล่นเกมในคืนนั้น และรีบเข้านอน เพราะถ้าอนดึก
วันหยุดที่เราชอบตื่นสายก็จะไปตามเวลานัดไม่ทันแน่นอน

ผมไปถึงโรงเรียนเวลาเดียวกับวันที่มีเรียนปกติ คือเจ็ดโมงเช้า เดินไปรอที่จุดนัดหมาย มีเพื่อนๆ ร่วมทีมไปซ้อมมั่งลวดในวันนี้ สิบสองคน หนึ่งไหลพอดี ครูอ้อมบอกว่าไม่มากไม่น้อย ยังมีพวกสาว ๆ อีกสี่ห้าคนที่จะไปช่วยครูอ้อมสอนทำซูชิ ครูอ้อมบอกว่าที่จริงอยากจะพาพวกเราไปทั้งวันเสาร์ และวันอาทิตย์ แต่ชาวบ้านที่นัดหมายไว้ ยังไม่ว่าง เลยไปเท่าที่จะไปได้ก่อน

เมื่อพวกเราขึ้นรถ ครูอ้อมก็อธิบายให้ฟังว่า โครงการบริการชุมชนที่พวกเราจะไปในวันนี้ มีชื่อเรียกว่า “Fix it Center” มีชื่อภาษาไทยว่า “โครงการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน” เนื่องจากพวกเราอยู่ในเขตชานเมืองของกรุงเทพมหานคร เราจึงนึกภาพของ “ชุมชน” ไม่ค่อยออก สำหรับผม “ชุมชน” คือภาพหมู่บ้านที่มีคนอยู่กันอย่างหนาแน่น ครูอ้อมบอกว่า เราไม่สามารถไปให้บริการกับหมู่บ้าน หรือบ้านจัดสรรใหญ่ ๆ ได้หรอก เพราะบ้านใหญ่ ๆ นั้นไม่ค่อยจะมีคนอยู่ การนำรถประชาสัมพันธ์ไปประกาศเพื่อเชิญชวนให้บริการ ก็ไม่ค่อยมีใครมารับบริการ ครูอ้อมจึงพาพวกเราไปในเขตชุมชนแออัด ที่เป็นบ้านไม่สวยมากนัก แต่มีคนอยู่จำนวนมาก หรือแบบแฟลต ที่พักข้าราชการ ส่วนมากครูอ้อมจะประสานงานกับเขตบางนา และผู้แทนชุมชน เช่น สมาชิกสภาเขต สมาชิกสภากรุงเทพมหานคร ซึ่งท่านผู้แทนเหล่านั้นจะแนะนำให้กับวิทยาลัยของเราว่ามีที่ใดต้องการรับบริการบ้าง

เมื่อรถจอดสนิท พวกเราขนของลงไปในที่ที่ผู้นำชุมชนจัดไว้ให้ พวกเราสวัสดิ์ ท่านผู้ใหญ่ใจดี ที่มารอรับพวกเรา

“อ้าวพวกเรา แยกเป็นสองกลุ่มนะคะ กลุ่มมั่งลวดตามลุงสมานไป ส่วนกลุ่มซูชิอยู่ที่นี้”

“ลุงสมานคะ แม่บ้านที่จะเรียนทำซูชิ มาพร้อมกันหรือยังคะ?” ครูอ้อมถามลุงสมาน

“ครับมารอกันแล้วครับ วันนี้มีสิบห้าคน พอไหมครับครูอ้อม” ลุงสมานตอบ

“อ้าวพวกเรา เอาของมาจัดเตรียมให้พร้อม แยกย้าย ๆ มั่งลวด ซ่อมเลยนะคะ ทำให้ได้เยอะ ๆ ลุง”

ผมเดินตามรุ่นพี่ ตามลุงสมานไปตามทางเดินเข้าชุมชน

“อ้าว หลังแรก ใครจะลงก่อนดี” รุ่นพี่หันมาถามพวกผม ผมรีบยกมือตอบ

“ฉันได้อยู่กับพี่ เคยมาช่วยทำเป็นมัย” ผมส่ายหัวทำเฉยๆ มือเห้ง้อออกชิมใจเต้นโครมคราม
“มั่งลวดพังตรงไหนครับคุณป้า” รุ่งพี่ถามคุณป้าบ้านหลังแรกที่ออกมาต้อนรับ
“ตรงนี้เลยจะ” “ไม่รู้ตัวอะไรแทะ” เป็นรูโหว่บ่อเริ่มเลย ซ่อมได้รีเปลาจะพอหนุ่ม
รุ่งพี่เดินเข้าไปในบ้านคุณป้า ดูรูโหว่ของมั่งลวด หยิบตลับเมตรขึ้นมาวัดขนาดเสร็จ
“รอยโหว่แค่นี้เอง สบายมากครับคุณป้า เอ้า หยิบมั่งลวดที่เตรียมมาเลยเรา”
ผมรีบส่งม้วนของมั่งลวดใหม่ที่เราเตรียมมาให้กับรุ่งพี่ รุ่งพี่ใช้ตลับเมตรวัดมั่งลวดใหม่
อีกครั้ง

“เอ้า จำไว้ละ เราต้องตัดขนาดมั่งลวดให้กว้างเท่ารอยขาดทั้งสี่ด้าน แล้วงายซี่ลวดขึ้น
ด้วยคีม”

รุ่งพี่ตัดมั่งลวดให้ดูเป็นตัวอย่าง โดยกว้างกว่ารอยแผลประมาณหนึ่งนิ้วทั้งสี่ด้าน
จากนั้นรุ่งพี่ก็ถอดมั่งลวดลงมา วางมั่งใหม่ที่ได้ตัดไว้ แล้วใช้คีมประกบมั่งลวด
“เอ้า เสร็จเรียบร้อยแล้ว” รุ่งพี่ใช้ความชำนาญ ทำให้ดูอย่างรวดเร็ว จนผมนึกในใจว่า
ถ้าผมลองทำบ้างจะทำได้หรือเปล่านะ แล้วรุ่งพี่ก็ยื่นอาวุธสำคัญ คือคีมหนีบลวด ส่งให้ผม
“เอ้าเรา ลองรอยเล็ก ๆ ข้างบนนั่นสิ” “ผมเหวอครับ” ว่าแล้วรุ่งพี่ก็ส่งมั่งใหม่ที่ตัด
เท่ารอยแล้วส่งให้ผม

ผมรีบ มือไม้สั่น ประคบให้ตรงตามรอย “ไม่ต้องรีบ ค่อย ๆ ทำ ครั้งแรกสิเรา” มีเสียง
หัวเราะหยอกกระเข้าตามมา ทำให้ผมยิ่งมือสั่นกว่าเดิมอีก ผมบรรจงใช้คีมหนีบลวดเล็ก ๆ
ตามที่เห็นจากรุ่งพี่เมื่อสักครู่อ! มันง่ายมากเลยไม่ถึงห้านาทีรอยโหว่ของมั่งลวดหายไป มั่งลวดใหม่
กับมั่งลวดเก่าประสานกันอย่างสนิท

“ดี ๆ ครั้งแรก ได้ขนาดนี้ ใช้ได้เลยนะเรา มีอีกหรือเปล่าครับคุณป้า” รุ่งพี่เอ่ยปากชม
พร้อมกับถามคุณป้าเจ้าของบ้าน

“มาเลย ๆ มีข้างบนอีกสามบาน ทำให้หมดเลยนะพ่อนุ้ม” “ครับ” ผมเดินตามรุ่งพี่
ขึ้นไป

วันนั้นทั้งวันเราใช้เวลาอยู่ที่ชุมชนแห่งนี้จนถึงห้าโมงเย็น คุณลุง คุณป้าอยากให้เรา
ร่วมรับประทานอาหารเย็นด้วยกันก่อน แต่ครูอ้อมเกรงว่าพวกเราจะกลับถึงบ้านเย็นและ
เป็นอันตราย พวกเราจึงเดินทางกลับมาถึงวิทยาลัยไม่เย็นมากนักและแยกย้ายกันกลับบ้าน
วันรุ่งขึ้นเป็นวันอาทิตย์ผมรีบตื่นแต่เช้า รีบอาบน้ำให้ไปร้านขายวัสดุก่อสร้างไปซื้อมุ้งลวด
มาหนึ่งเมตร มาซ่อมมุ้งลวดในบ้าน พ่อกับแม่ดีใจมาก ที่ผมทำตัวเป็นประโยชน์ แม่บอกว่า
จะกินอะไรดี แม่จะทำให้เป็นพิเศษ เพราะสิ่งที่ผมทำตอนนี้นั้น ดีกว่าการนั่งเล่นเกม
ผมดีใจมากที่ได้ออกไปทำประโยชน์ให้กลับชุมชนในครั้งนี้นอกจากจะเห็นรอยยิ้ม
ที่สดชื่นของคุณลุงคุณป้าแล้ว ผมยังสามารถนำความรู้ที่ได้กลับมาซ่อมแซมของในบ้านได้ด้วย
ขอบคุณมากครับ “โครงการบริการชุมชน Fix it Center”

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) ได้จัดทำโครงการ
พัฒนารูปแบบและยกระดับคุณภาพศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน หรือ Fix it
center Thailand 4.0 ทั่วประเทศทั้งศูนย์ Fix it center ถาวรที่มีอยู่ 80 ศูนย์
และศูนย์ Fix it center ระดับตำบล 8,000 ศูนย์ทั่วประเทศ โดยให้มี
การจัดทำมาตรฐานปฏิบัติงานตามยุทธศาสตร์ภาครัฐที่มุ่งเน้น
การบูรณาการความร่วมมือจากทั้งภาครัฐและเอกชน รวมถึงภาคประชาสังคม
มีกิจกรรม ประกอบด้วย 1. บริการซ่อมเครื่องมือเครื่องจักรกลการเกษตร
ยานพาหนะ เครื่องใช้ไฟฟ้า พร้อมให้คำแนะนำวิธีการใช้ และการดูแลรักษา
2. บริการสร้าง ต่อยอดอาชีพ โดยสำรวจอาชีพตามความต้องการของชุมชน
จัดทำหลักสูตรอาชีพ หลักสูตรการเป็นผู้ประกอบการ 3. บริการพัฒนา
ผลิตภัณฑ์ชุมชน โดยนำครูฝึกเรียนนักศึกษาไปเรียนรู้ และนำเทคโนโลยี
มาสร้างนวัตกรรมร่วมกับชุมชน เพื่อเพิ่มมูลค่าและส่งเสริมการรับรอง
มาตรฐานคุณภาพ

การพัฒนาเพื่อยกระดับ ผลสัมฤทธิ์ภาษาไทย นักเรียนในพื้นที่ชายแดนภาคใต้

คุณภาพการเรียนรู้ในพื้นที่ภาคใต้ ปัญหาส่วนหนึ่งเป็นเรื่องของการใช้ภาษาไทย โดยภาคใต้จะใช้ภาษาถิ่นในการสื่อสารเป็นหลัก บางครอบครัวจะไม่ใช้ภาษาไทยเลย เพราะจะใช้ภาษาถิ่น คือภาษามลายูในการสื่อสาร ทำให้เด็กขาดทักษะในการสื่อสารภาษาไทย หากเด็กเรียนแล้วเข้าใจ ก็จะสามารถไปเรียนวิชาต่าง ๆ ตลอดจนใช้ในการทำงาน หรือเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้นต่อไปได้ แต่ทั้งนี้ก็ต้องไม่ทิ้งภาษาถิ่นเพราะเป็นชีวิตประจำวัน

กระทรวงศึกษาธิการส่วนหน้าได้จัดตั้ง “ศูนย์พัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทย จังหวัดชายแดนภาคใต้” ขึ้น เพื่อแก้ปัญหาภาษาไทยเป็นการเฉพาะ ให้เด็กสามารถใช้ภาษาไทยในชั้นเรียนและสามารถสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างต่อเนื่อง โดยในปีการศึกษา 2561 ได้เน้นไปที่การแก้ปัญหาสำหรับนักเรียนชั้น ป. 1 - ป. 3 โดยเน้นให้มีทักษะภาษาไทยครบทั้ง 4 ด้าน คือ การพูด การฟัง การอ่าน การเขียน สามารถแบ่งกลุ่มทักษะภาษาไทยของนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่มดีมาก กลุ่มดี กลุ่มพอใช้ และกลุ่มที่ต้องปรับปรุง ซึ่งในรอบปีการศึกษา 2560 ได้มีการประเมินและพัฒนามาแล้ว 4 ครั้ง

สำหรับผลการประเมิน ครั้งที่ 4 นั้นนักเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) อยู่ในกลุ่มที่ต้องปรับปรุง จำนวน 12,828 คน ซึ่งถือเป็นกลุ่มเป้าหมายที่ สช. จะต้องเร่งแก้ปัญหาและพัฒนานักเรียนในกลุ่มนี้ให้มีผลการประเมินอยู่ในกลุ่มพอใช้ขึ้นไป พัฒนาภาษาไทยของนักเรียนเป็นรายบุคคล และได้กำหนดให้มีการประเมินในช่วงปิดภาคเรียนจำนวน 2 ครั้ง คือ วันที่ 28 มีนาคม 2562 และวันที่ 30 เมษายน 2562 โดยได้จัดอบรมเชิงปฏิบัติการวิทยากรแกนนำ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 3 ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ค่ายพัฒนาภาษาไทย) ระหว่างวันที่ 28 เมษายน - 2 พฤษภาคม 2562 ณ โรงแรมไดอิชิ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยมีครูโรงเรียนเอกชน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 3 ซึ่งมีผลการเรียนประเมินการใช้ภาษาไทยระดับปรับปรุงของโรงเรียนศาสนบำรุง โดยคาดว่าจะสามารถพัฒนาผู้เรียนที่อยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุงได้ทุกคน แต่หากมีนักเรียนที่ไม่ผ่านการประเมินในวันที่ 30 เมษายน 2562 คาดว่านักเรียนกลุ่มนั้นจะเป็นกลุ่มที่มีปัญหาบกพร่องทางการเรียนรู้ ซึ่งจะต้องอาศัยแพทย์ในการให้ความช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มนี้ต่อไป

ดังนั้นทุกโรงเรียนต้องเร่งสร้างความเข้าใจ และแสวงหาความร่วมมือในการแก้ปัญหาร่วมกับผู้ปกครองอย่างใกล้ชิด ซึ่งครูแต่ละคนสามารถใช้วิธีการที่แตกต่างกันออกไปได้

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการแก้ปัญหาภาษาไทยเป็นวาระเร่งด่วน และน้อมนำยุทธศาสตร์พระราชทานเข้าใจ เข้าถึง พัฒนา และร่วมรับผิดชอบต่อผลผลิตของตนเอง โดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง

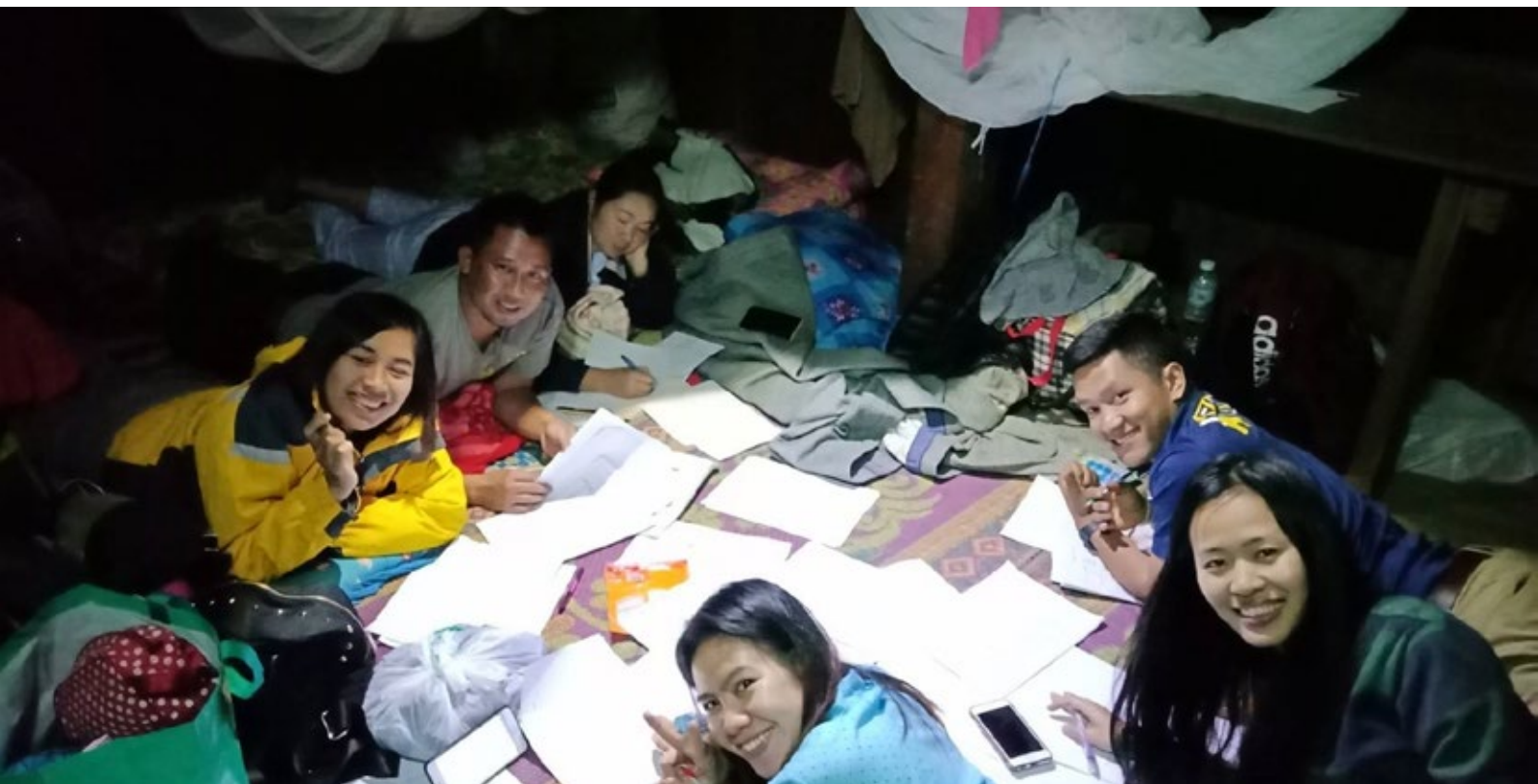

Full Frame

สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบ
และการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.)

NEW GEN IS ONIE | ครูรุ่นใหม่ ศศช.

ตลอดระยะเวลา 43 ปีที่สำนักงาน กศน. ได้ใช้ความพยายาม ในการเข้าดำเนินการจัดการศึกษาสำหรับชุมชนบนพื้นที่สูง นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2519 โดยจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับชาวเขา เน้นการรู้หนังสือ (อ่านออกเขียนได้) เพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานความรู้ทั่วไปในชีวิตประจำวัน และการประกอบอาชีพ และใช้สื่อ “แบบเรียนการศึกษาผู้ใหญ่แบบเปิดเสร็จขั้นพื้นฐานสำหรับชาวเขา” ในการจัดการศึกษาและดำเนินการจัดกิจกรรมที่ “ศูนย์การศึกษาเพื่อชุมชนในเขตภูเขา” (ศศช.)

พ.ศ. 2519 - 2521 ได้จัดการศึกษาแบบบูรณาการเรียนการสอนภาษาไทยกับการพัฒนาด้านอื่น ๆ เช่น แก้ปัญหาในชีวิตประจำวัน สุขภาพอนามัย การอนุรักษ์ธรรมชาติ โห้ของการปลูกฝัง การประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับชุมชน โดยมีครูอาสาสมัครเดินสอนไปพบผู้เรียนในหย่อมบ้าน และ พ.ศ. 2523 - 2529 มีเป้าหมายจัดการศึกษาโดยยึดหลักการ “การศึกษาเพื่อชีวิตและสังคม” โดยพัฒนาหลักสูตรเพื่อใช้สอนทั้งเด็กและผู้ใหญ่ ในปี พ.ศ. 2539 ได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ฯ รัชกาลที่ 9 พระราชทานนามใหม่ว่า **ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนชาวไทยภูเขา “แม่ฟ้าหลวง”** เพื่อเฉลิมพระเกียรติแด่สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี ที่ทรงเมตตาอุปถัมภ์ปัจเจกต่าง ๆ ในการจัดการศึกษาบนพื้นที่สูงและสร้างขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของครู ศศช. ในปี พ.ศ. 2538 เป็นต้นมา สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา ฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงรับงาน ศศช. ในพื้นที่จังหวัด น่าน เชียงใหม่ ตาก แม่ฮ่องสอน และพังงา เข้าโครงการพัฒนาเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดาร เน้นการบูรณาการเรียนรูทั้งเด็กและผู้ใหญ่ ในกิจกรรมด้านโภชนาการสุขภาพอนามัย การศึกษา พัฒนาอาชีพ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น ให้สนองตอบต่อสภาพปัญหาและความต้องการของประชาชนบนพื้นที่สูง เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชนบนพื้นที่สูง และความภาคภูมิใจรางวัลนานาชาติของสำนักงาน กศน. เมื่อปี พ.ศ. 2527 รางวัล Nessim Habib Award จาก UNESCO รางวัลที่ 1 ประเภทสื่อทัศนูปกรณ์ และรางวัลที่ 3 ประเภทเอกสารสิ่งพิมพ์ส่งเสริมการอ่าน ต่อมาปี พ.ศ. 2530 รางวัล ACCU Price จาก ACCU รางวัลที่ 3 เกี่ยวกับ สื่อด้านการรู้หนังสือ และ ในปี พ.ศ. 2537 รางวัล Noma Price จาก UNESCO รางวัลชมเชย โครงการศูนย์การศึกษาเพื่อชุมชนในเขตภูเขา (ศศช.)

จากเรื่องราวและพัฒนาการของ ศศช. ที่กล่าวมา จะเห็นได้ว่า ครู ศศช. มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนและพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนและการปฏิบัติงานในพื้นที่ระยะเวลา 43 ปี ย่อมต้องมีการปรับกระบวนการและวิธีดำเนินการจัดกิจกรรมของครู ศศช. ให้เข้ากับบริบทและเทคโนโลยี รวมถึงประชาชนในชุมชนที่เปลี่ยนแปลงไป จึงจัดโครงการอบรมครูศูนย์การเรียนรู้ชุมชนชาวไทยภูเขา “แม่ฟ้าหลวง” ก่อนการปฏิบัติงาน เป็นกิจกรรมหนึ่งที่สถาบัน กศน. ภาคเหนือได้รับมอบหมายจากสำนักงาน กศน. ให้จัดดำเนินการโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาศักยภาพครู ศศช. ให้มีความรู้ความเข้าใจ และมีความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้ให้กับกลุ่มเป้าหมายยิ่งขึ้นซึ่งการดำเนินการ ดังนี้

1. **กลุ่มเป้าหมาย** ครูศูนย์การเรียนรู้ชุมชนชาวไทยภูเขา “แม่ฟ้าหลวง” ที่บรรจุใหม่ระหว่างวันที่ 1 พฤษภาคม - 31 ธันวาคม 2561 ในพื้นที่ทรงงาน สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา ฯ สยามบรมราชกุมารี และพื้นที่ปกติ จังหวัดเชียงใหม่ น่าน แม่ฮ่องสอน เชียงราย ลำพูน ลำปาง และตาก จำนวน 56 คน

2. **หลักการและรูปแบบ** พัฒนาความรู้ความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับเป้าหมายของโครงการและความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย เสริมสร้างจิตวิญญาณความเป็นครูของชุมชน และเพิ่มทักษะที่จำเป็นในการปฏิบัติงาน ด้วยรูปแบบของการเรียนรู้ภาคทฤษฎีและการเรียนรู้แบบฝึกปฏิบัติจริงในหมู่บ้านการรวมกลุ่มใหญ่ การแบ่งกลุ่มเรียนรู้ตามประเด็นกิจกรรมต่าง ๆ โดยวิทยากรของสถาบัน กศน. ภาคเหนือ สำนักงาน กศน.

จังหวัดตาก สำนักงาน กศน. จังหวัดแม่ฮ่องสอน สำนักงาน กศน. จังหวัดลำปางสำนักงาน กศน. จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มโครงการพระราชดำริ ฯ สำนักงาน กศน. ศูนย์อนามัยชายขอบและแรงงานข้ามชาติ อดีตผู้อำนวยการสำนักงาน กศน.จังหวัดเชียงใหม่และจังหวัดตาก ภูมิปัญญาชาวบ้าน บ้านห้วยยาก บ้านแม่หลุยหลวง บ้านแม่สองแคว รวมถึงการเรียนรู้ด้วยตนเองจากใบความรู้และใบงานที่กำหนด

3. ข้อเสนอแนะผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งเป็นต้นสังกัดของครูศูนย์การเรียนรู้ชุมชนชาวไทยภูเขา “แม่ฟ้าหลวง” ควรรับทราบและส่งเสริมให้ผู้ผ่านการอบรมมีโอกาสได้นำความรู้และทักษะจากการอบรมไปใช้ ด้วยการติดตามสนับสนุน เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

4. ผลการนิเทศ พบว่าครู ศศช. ได้นำความรู้และทักษะที่ได้จากการอบรมไปใช้จริงในการปฏิบัติงานการสำรวจข้อมูลและการค้นหาสาเหตุ รวมถึงการกำหนดเป็นแผนงานและโครงการ เกิดจากปัญหาความจำเป็นและความต้องการของชุมชนอย่างแท้จริง ครูได้ใช้ความพยายามในการจะแก้ปัญหาโดยใช้กระบวนการจัดการศึกษาไปใช้กับชุมชน แต่ยังมีบางประเด็นที่ต้องได้รับการชี้แนะจากผู้มีความรู้และประสบการณ์ และการร่วมมือกันของเครือข่าย ซึ่งจะต้องนิเทศติดตามอยู่เป็นระยะ เพื่อเป็นการแก้ปัญหาของชุมชนอย่างยั่งยืน

หัวใจสำคัญของการจัดการศึกษาบนพื้นที่สูง คือ ความเข้มแข็งและความมีศักยภาพของครู ศสช. การมีส่วนร่วมของชุมชนต่อความรับผิดชอบในการส่งเสริม สนับสนุน การจัดกิจกรรมการศึกษาใน ศสช. เพื่อจัดการศึกษาในชุมชนที่สามารถคาดการณ์อนาคต และการจัดการศึกษาที่พัฒนาชุมชนให้อยู่ร่วมกันได้ในสังคมอย่างมีความสุข

การป้องกันโรคซึมเศร้าในวัยเด็ก

เมื่อเด็ก ๆ ยังเล็ก ผู้ปกครองอาจคอยอยู่เคียงข้างและแก้ปัญหาให้พวกเขา ยามจำเป็นเสมอ แต่เมื่อเด็ก ๆ เติบโตและต้องเผชิญหน้ากับโลกใบใหม่ที่กว้างกว่า ผู้ปกครองที่ควรปล่อยให้เด็ก ๆ หัดเรียนรู้การใช้ชีวิตของตัวเองและถอยห่างออกมา เป็นผู้สนับสนุนอยู่ห่าง ๆ แต่เนื่องจากโลกปัจจุบันหมุนไว ความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและยากรับมือ ทำให้เด็ก ๆ จำนวนหนึ่งไม่สามารถปรับตัวได้เท่าทัน ส่งผลให้เกิดเป็นโรคซึมเศร้า (Depression) ที่ผู้ปกครองต้องมีรู้เท่าทันและเร่งเยียวยา อาการเจ็บป่วยนี้อย่างเร่งด่วน

นายแพทย์วรวิทย์ เจริญศิริ ศูนย์ข้อมูลสุขภาพกรุงเทพ ให้ข้อมูลว่าโรคซึมเศร้า (Depression) เป็นโรคทางอารมณ์ ชนิดหนึ่งโดยผู้เป็นโรคจะเกิดอาการซึมเศร้าอย่างหนัก โดยไม่มีสาเหตุ อาจเริ่มต้นจากอาการเล็กน้อยไปจนถึง อาการรุนแรง ผู้ป่วยอาจมีอาการไม่แจ่มใส หดหู่ เศร้าหมอง มีทุกข์ จนถึงเบื่อหน่าย ท้อแท้ เบื่อชีวิต คิดว่า ตนเองไร้ค่า คิดอยากตายและอาจจะฆ่าตัวตายได้

โรคซึมเศร้าส่งผลให้เด็กขาดความสามารถ ในการอยู่ร่วมกับเพื่อนฝูงและครอบครัวอย่างมีความสุข หากเข้าจะเริ่มไม่อยากไปโรงเรียนเพราะเรียนหนังสือไม่ สนุกและไม่อยากทำกิจกรรมกับเพื่อน ๆ ฉะนั้น ผู้ปกครองควรสังเกตบุตรหลานว่ามีลักษณะเสี่ยงเป็น โรคซึมเศร้าหรือไม่ หากมีความเสี่ยงก็ควรรีบปรึกษา จิตแพทย์ผู้เชี่ยวชาญก่อนที่อาการจะรุนแรงยากรักษา

“

โรคซึมเศร้าส่งผลให้เด็ก
ขาดความสามารถ
ในการอยู่ร่วมกับเพื่อนฝูง
และครอบครัว
อย่างมีความสุข

”

อาการเบื้องต้นของโรคซึมเศร้า

ผู้ใหญ่มีความเสี่ยงเป็นโรคซึมเศร้าต่อเมื่อมีความรู้สึกหดหู่อย่างรุนแรงทุกวันติดต่อกันเป็นเวลาสองสัปดาห์ แต่สำหรับเด็กแล้ว อาการที่ควรสังเกตอาจมีความซับซ้อนกว่านั้น ผู้ปกครองอาจสังเกตสัญญาณอันตรายได้ดังต่อไปนี้

- หงุดหงิดง่าย หดหู่ ชอบเก็บตัว และเบื่อหน่ายอยู่ตลอดเวลา
- ไม่อยากทำกิจกรรมที่ทำเป็นประจำ
- นอนมากไปหรือน้อยไป
- อ้วนขึ้นหรือผอมลงผิดปกติ
- รู้สึกสิ้นหวัง
- ไม่มีสมาธิหรือไม่สามารถตัดสินใจด้วยตัวเองได้
- เริ่มบ่นว่าอยากตายหรือพูดถึงเรื่องการฆ่าตัวตาย

การช่วยเหลือเบื้องต้นจากครอบครัว

การรักษาโรคซึมเศร้าไม่เหมือนการรักษาโรคอื่น ๆ ที่ผู้ป่วยสามารถหายขาดภายในระยะเวลาอันสั้น ดังนั้นครอบครัวจึงควรร่วมมือกับจิตแพทย์เพื่อสนับสนุนการรักษาเด็ก ๆ อีกแรง สิ่งที่ผู้ปกครองสามารถทำได้ทันทีที่บ้านมีมากมาย

การชวนกันออกกำลังกายถือเป็นกิจกรรมที่ช่วยบำบัดความเครียดให้เด็ก ๆ ได้ดี เช่น การพาครอบครัวไปเที่ยวสวนสาธารณะทุกวันอาทิตย์หรือการเข้าร่วมงานแข่งขันกีฬาเมื่อมีโอกาส และหากมีเวลาว่าง ผู้ปกครองอาจจัดเวลาช่วงหนึ่งเพื่อเอาใจคุยเปิดอกกับเด็ก ๆ ให้พวกเขาแสดงความรู้สึกและระบายความรู้สึกออกมา จำไว้ว่าแม้เราจะเป็นผู้ปกครอง แต่ก็ไม่ควรเถียงเด็ก ๆ ทุกเรื่องและทำหน้าที่เป็นผู้ฟังที่ดี การกินข้าวพร้อมหน้าและการกำหนดเวลานอนถือเป็นอีกเรื่องที่จะช่วยให้เด็ก ๆ กลับมาเป็นปกติได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

แล้วฝันร้ายจะผ่านไป

ผู้ปกครองอาจรู้สึกท้อแท้สิ้นหวังเมื่อพบว่าบุตรหลานของตัวเองเป็นโรคซึมเศร้าจากการวินิจฉัยของจิตแพทย์ แต่ความเยือกเย็น มุ่งมั่น และใจกว้างของผู้ปกครองจะทำให้เด็ก ๆ ผ่านพ้นวิกฤตครั้งนี้ไปได้รวดเร็วยิ่งขึ้น ขอเพียงเข้าใจว่าการรักษาโรคซึมเศร้าในเด็กต้องใช้เวลาและทำอย่างค่อยเป็นค่อยไป ดังนั้น ความเอาใจใส่และความรักของผู้ปกครองจะเป็นโอกาสสำคัญที่ช่วยให้ทั้งเด็ก ๆ และครอบครัวผ่านความยากลำบากครั้งนี้ไปได้โดยสวัสดิภาพ

โรงเรียนดี โครงการเด่น

ดร.วิทยา ศรีชมภู

Green ICT เพื่อพัฒนาการบริหารและการจัดการสถานศึกษา

โรงเรียนหนองจอกประชานุสรณ์

สวัสดีครับ ท่านผู้อ่านที่รัก โรงเรียนดี โครงการเด่นฉบับนี้ เสนอนวัตกรรม “Green ICT เพื่อพัฒนาการบริหารและการจัดการสถานศึกษา” ของโรงเรียนหนองจอกประชานุสรณ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 โดยท่านผู้อำนวยการปัญญา พรหมบุตร และคณะผู้ร่วมพัฒนาผลงานนวัตกรรม คุณครูลภัสสร์การณ ปัญญาธิศสกุล การนำ Green ICT เพื่อพัฒนาการบริหารและการจัดการสถานศึกษา เป็นการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ก่อให้เกิดนวัตกรรมใหม่ในการบริหารและจัดการสถานศึกษา ดำเนินการโดยผู้บริหาร ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และนักเรียนของโรงเรียนหนองจอกประชานุสรณ์ โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาคุณภาพการบริหารและการจัดการสถานศึกษา 2) เพื่อขับเคลื่อนกิจกรรมในโรงเรียนด้วย Information Technology For Green (Green ICT) 3) เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และลดการใช้วัสดุสิ้นเปลืองในสถานศึกษาอย่างยั่งยืน

นวัตกรรมที่เกิดจากการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อนำมาใช้ในการบริหารและการจัดการสถานศึกษากับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาและนักเรียนของโรงเรียนหนองจอกประชานุศรณ์นั้น ครอบคลุมทุกภารกิจงานในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในโรงเรียนทั้งด้านงานวิชาการ ด้านงานงบประมาณ ด้านงานบริหารทั่วไป ด้านงานบริหารบุคคล ทั้งนี้ได้ขยายผล และเผยแพร่ นวัตกรรมนี้กับโรงเรียนในสหวิทยาเขตพนารักษ์ ซึ่งเป็นสหวิทยาเขตในจังหวัดอุทัยธานี มีโรงเรียนรวมกันทั้งสหวิทยาเขตจำนวน 7 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนบ้านไร่วิทยา โรงเรียนห้วยคตพิทยาคม โรงเรียนกาฐังวิทยาคม โรงเรียนทองหลางวิทยาคม โรงเรียนวังหินวิทยาคม โรงเรียนสมอทองปทีปพลีผลอุปถัมภ์ และโรงเรียนหนองจอกประชานุศรณ์ โดยได้นำไปใช้เกี่ยวกับการสำรวจวัสดุครุภัณฑ์และสิ่งก่อสร้าง และได้รับข้อมูลเพื่อสรุปผลเป็นยอด่างดี และมีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และเพื่อแสดงออกถึงความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งเป็นประเด็นที่สำคัญสำหรับโรงเรียนหนองจอกประชานุศรณ์ที่มีความเชื่ออาทรด้านปัญหาสิ่งแวดล้อม และการใช้วิธีปฏิบัติที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมโดยใช้ Information Technology For Green (Green ICT) ผ่านนวัตกรรม Google Apps for Education ประกอบด้วย Google, classroom, Google Forms, Gmail, Drive และ applications ทั่วไปเช่น Kahoot, Line, Facebook ทั้งนี้ การประยุกต์ใช้ Information Technology For Green (Green ICT) กับการบริหารและการจัดการสถานศึกษา และกิจกรรมการเรียนการสอนนั้น แม้ว่าจะมีการปรับเปลี่ยนระบบสำนักงานงานเอกสารต่าง ๆ เช่น ส่งเรื่องแจ้งเพื่อทราบทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ e-mail และการใช้ระบบ Scan เอกสารเก็บในรูปแบบไฟล์อิเล็กทรอนิกส์ ลดการแจกเอกสารในการประชุม โดยการนำเครื่องมือสื่อสาร เช่น IPAD หรือ Computer Notebook หรือ Projector ฉายภาพแสดงขึ้นจอในห้องประชุม พร้อมส่งไฟล์เอกสารประกอบวาระการประชุมโดยจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ e-mail ตลอดจนจัดหา Flash Driver หรือ External Hard Disk มาจัดเก็บข้อมูลแทนการจัดเก็บแบบกระดาษแทนนั้น ยังไม่เพียงพอที่จะช่วยให้การบริหารและการจัดการสถานศึกษาประสบความสำเร็จในด้านผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมมากนัก

แต่เมื่อนำ Google Apps for Education และ Applications ทั่วไปเช่น Kahoot , Line พบว่า ระบบการบริหารและการจัดการในโรงเรียนหนองจอกประชานุศรณ์ ทั้งผู้บริหาร ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และนักเรียน เกิดการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมในการทำงานและ กิจกรรมการเรียนการสอนในโรงเรียนอย่างหลากหลาย เป็นการยกระดับ เพิ่มขีดความสามารถ ของข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาและนักเรียน การพัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้และทักษะใหม่ ๆ จนนำไปสู่การพัฒนาเป็นความเป็นเลิศทางวิชาการ อีกทั้งยังเป็นการพัฒนา

ทรัพยากรการเรียนรู้แบบดิจิทัล (Digital Content) คือ การเน้นพัฒนา Digital Content แบบบูรณาการ โดยการบูรณาการทั้งการบริหารและการจัดการในสถานศึกษา รวมกับการใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนของครูที่แปลงเข้าสู่ระบบดิจิทัล ในด้านการศึกษาเป็นวัฒนธรรมสังคม แห่งการเรียนรู้แบบใหม่ และสามารถพัฒนาทักษะทางอาชีพ ที่นักเรียนสนใจในอนาคตอีกด้วย ตลอดทั้งมีความสะดวกรวดเร็ว ส่งผลให้ครูผู้สอนมีความรู้และทักษะไอซีทีในระดับสูง รวมถึง ความเข้าใจในการพัฒนาการใช้สื่อเทคโนโลยีในการเรียน การสอน รวมทั้งมีสมรรถนะด้านไอซีที มีวิสัยทัศน์ก้าวไกล สามารถเป็นผู้นำแก่ผู้เรียนได้ อีกทั้งยังใช้คอมพิวเตอร์ หรือเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือหลักสำคัญสำหรับการ เข้าถึงทรัพยากรการเรียนรู้ และการเตรียมแผนการสอน ของครู ให้การบ้าน ตลอดทั้งติดต่อสื่อสารกับผู้ปกครอง นักเรียน ครูผู้สอนคนอื่น ๆ รวมถึงผู้บริหารด้วย และที่สำคัญ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่เป็น มิตรกับสิ่งแวดล้อม Information Technology For Green (Green ICT) เพื่อการบริหารและการจัดการในสถานศึกษานั้น ยังสามารถช่วยให้โรงเรียนประหยัดการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ

ที่มีความสิ้นเปลือง การลดการใช้กระดาษอย่างต่อเนื่อง การลดการใช้สารเคมีที่เกิดจากปากกาเขียนกระดาน รวมถึงยังสามารถช่วยลดระยะเวลาในการทำงานให้กับครูผู้สอน ได้อย่างดียิ่งขึ้น ส่งผลให้สถานที่ทำงานสะอาด และเป็นระเบียบ โดยโรงเรียนหนองจอกประชาชนุสรณ์ได้รับเกียรติบัตร โรงเรียนปลอดขยะดีเด่น นอกจากนี้ยังสามารถลดค่าใช้จ่าย โดยรวม และเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานภายในสำนักงาน สะดวก ในการทำงาน สร้างสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับสังคม ตลอดทั้ง ยังช่วยให้เกิดการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และลดการใช้วัสดุ สิ้นเปลืองในสถานศึกษาอย่างยั่งยืนอีกด้วย

ช่างเป็นนวัตกรรมเชิงบริหารจัดการสถานศึกษา ที่รักโลกมาก ๆ

ครูคณิตคิด นักเรียนคิด สร้างสรรค์

อาชีพครูเป็นอาชีพหนึ่งในหลาย ๆ อาชีพที่มีในโลกนี้ในอดีตที่ผ่านมา ก้าวมาถึงปัจจุบัน และดำเนินต่อไปสู่นาคต เป็นอาชีพที่มีเกียรติ มีศักดิ์ศรี ซึ่งสังคม โดยทั่วไปยอมรับ และเคารพนับถือ นอกจากนี้ยังเป็นอาชีพหนึ่งที่มีลูกศิษย์ ลูกหา ให้ความเคารพอย่างมาก เป็นอาชีพหนึ่งที่ Computer ยุคใหม่ไม่สามารถใช้ AI (Artificial Intelligence) มาทดแทนได้ แม้จะทดแทนด้านการถ่ายทอดความรู้ที่มี หลากหลายได้ แต่อีกหลาย ๆ ด้านที่มีความละเอียดอ่อน เช่น ด้านจิตใจ ความเอื้อเฟื้อ คำนึงของคน ความคิดสร้างสรรค์ การจินตนาการ เป็นต้นไม่สามารถทดแทนด้วย AI

การเลือกอาชีพครูเป็นหลักในการประกอบอาชีพนับว่าบุคคลท่านนั้นได้ตระหนักในหน้าที่ ความเป็นครู ดังนี้

1. มีความอดทน อดกลั้นสูง
2. มีความมุ่งมั่นศึกษาหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองตลอดเวลา และนำความรู้ที่ได้มาพัฒนา นักเรียน
3. มีความเอื้อเฟื้อกรุณา มีจิตใจที่เมตตาต่อนักเรียน
4. เป็นผู้เสียสละ เห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน
5. เป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ
6. มีความรู้เกี่ยวกับการใช้ ICT และสามารถประยุกต์นำมาใช้ได้จริง
7. มีจิตวิญญาณความเป็นครู

จากตัวอย่างที่กล่าวถึงเป็นเพียงส่วนหนึ่งของความเป็นครูที่จะต้องมิตดัดตัวตลอดไปไม่ว่า จะอยู่ในหน้าที่ หรือนอกเวลาราชการ หรือ เกษียณอายุราชการความเป็นครูก็ยังคงเป็นครูตลอดไป ข้าพเจ้า รู้สึกว่าการจะเป็นครูได้ไม่ใช่เรื่องง่าย ๆ และถ้าจะเป็นครูที่ดีมีอุดมการณ์ย่อมยากมากกว่า

ในปี พ.ศ. 2527 สมัยเป็นนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตพิษณุโลก (ปัจจุบันเป็นมหาวิทยาลัยนเรศวร) ข้าพเจ้าได้เข้าไปฟังการบรรยายของครูท่านหนึ่งซึ่งสอนในระดับประถมศึกษา และได้รับรางวัลข้าราชการดีเด่นของจังหวัดเพียงหนึ่งเดียว โดยสามารถได้รับการคัดเลือกเหนืออาชีพแพทย์ ทำให้ข้าพเจ้าแปลกใจ และงงอย่างมากในเมื่ออาชีพแพทย์ช่วยรักษาคนไข้ ช่วยชีวิตผู้อื่น แต่ได้รับการคัดเลือกเป็นอันดับที่ 2 แต่ทำไมอาชีพครูท่านนี้จึงได้รับการคัดเลือกในเมื่อมีแต่การสอนหนังสือเท่านั้น ไม่น่าจะมีมุมมองเด่น ๆเมื่อฟังดูบรรยายก็ไม่มีอะไรน่าสนใจมาก แต่สิ่งหนึ่งที่น่าสนใจเข้ามาดูคิดให้ข้าพเจ้านั่งฟังต่อไป นั่นคือ ครูท่านนั้นได้หยิบสื่อการสอนที่เป็นกระดาดรูปต่าง ๆ ขึ้นมาทำจากกล่องลังกระดาษ ครูท่านนั้นได้หยิบอุปกรณ์กล่องลังกระดาษที่ตัดเรียบร้อยแล้วมาประกอบเป็นรูปสัตว์ต่าง ๆ และที่น่าแปลกสามารถทำให้มีการเคลื่อนไหวประกอบด้วย และก็เล่าเรื่องนิทานพร้อมใช้สื่อแสดงการเล่าเรื่อง ทำให้น่าสนใจมาก มีความสนุกสนาน ทำให้ข้าพเจ้าคิดว่าทำไมครูท่านนั้นจึงมีวิสัยทัศน์ที่ดีมาก มองการณ์ไกล รู้จักประยุกต์สิ่งของจากสิ่งรอบตัวมาสร้างสื่อการเรียนการสอนได้ โดยสมัยก่อนหาคนทำสื่อแบบนี้ไม่มี ถ้าเทียบสมัยนี้ก็เป็นสื่อ 3 มิติที่สามารถสัมผัสได้ จุดเด่นของสื่อมีการเคลื่อนไหวได้ และมีสีสันสวยงาม แสดงว่าครูท่านนี้มีองค์ความรู้ในหลายสาขา ทั้งด้านการออกแบบ ด้านศิลปะ ด้านวิศวกรรม ด้านการใช้ภาษาในการสื่อสาร ด้านความคิดสร้างสรรค์ และด้านอื่น ๆ ไม่น่าเชื่อคนมีอายุเกือบ 60 ปีแต่มีความสามารถขนาดนี้ ผลงานดังกล่าวที่เกิดขึ้นเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนอย่างมาก ทำให้ข้าพเจ้าเข้าใจครูท่านนี้ และผลงานของครูท่านนี้ได้เข้าสู่ระบบประสาทการรับรู้ของข้าพเจ้าชนิดฝังรากลึกลงไปในระบบสมองโดยไม่รู้ตัว และคิดว่าจะต้องนำหลักการคิดของครูท่านนี้ไปใช้ถ้าข้าพเจ้าได้เป็นครูในอนาคต (ในช่วงเป็นนิสิต ยังไม่คิดอยากเป็นครู เพียงแต่ชอบได้ก็เรียนให้จบ ๆ ไปเท่านั้นเอง)

เมื่อชีวิตเลือกเกิดไม่ได้ยังงี้ก็ต้องมาเป็นครู โดยที่ครอบครัวทางบ้านก็ไม่อยากให้เป็นครูตั้งแต่เริ่มเรียน เมื่อข้าพเจ้ามาปฏิบัติหน้าที่การเรียนการสอนนักเรียนในต่างจังหวัด จะพบว่านักเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมากระหว่างนักเรียนในโรงเรียนชนบทที่ห่างไกลความเจริญ โรงเรียนในเขตอำเภอเมือง โรงเรียนในจังหวัด ถ้าครูท่านได้สัมผัสบรรยายภาคโรงเรียนหลาย ๆ แบบก็จะทราบดี จากเหตุผลปัญหาการเรียนรู้ของนักเรียนดังกล่าวเป็นตัวเริ่มต้นให้ข้าพเจ้าเริ่มจัดทำสื่อการเรียนการสอนขึ้นมาเพื่อพัฒนา นักเรียนที่ข้าพเจ้าสอน สื่อแบบง่าย ๆ ก็สื่อจากแผ่นกระดาษ

1. สื่อจากแผ่นกระดาษ เช่น ใบความรู้ ใบงาน ใบกิจกรรม พัฒนาต่อมาเป็นเอกสารประกอบการเรียนการสอน
2. สื่อจากสิ่งประดิษฐ์
3. สื่อจากคอมพิวเตอร์ เช่น CAI
4. ปัจจุบันใช้สื่อนวัตกรรมที่คิดเอง ทำเอง โดยอาศัยโปรแกรมคอมพิวเตอร์เป็นสิ่งที่สร้างขึ้น
5. สื่อสำเร็จที่มีจำหน่าย

ในปีการศึกษา 2559 ข้าพเจ้าสอนคณิตศาสตร์ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 5 ในรายวิชา พื้นฐาน และเพิ่มเติมมีเนื้อหาวิชาเรื่องความน่าจะเป็น เป็นเรื่องที่นำเป้าหมายมากเนื่องจากเป็น นามธรรมมาก ถ้าสอนแบบสมัยก่อน สอนบรรยายไป สอนตามเนื้อหาอย่างเดียว ครูสอนเสร็จก็จบ แล้วสอบวัดความรู้ ส่วนนักเรียนก็สอบตกเกือบ 100 เปอร์เซนต์ ดังนั้นต้องปรับรูปแบบ และเปลี่ยนรูปแบบ การสอนใหม่เพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีศักยภาพที่แตกต่างกัน เน้นความสามารถของนักเรียน เป็นรายบุคคล เน้นกระบวนการคิดหาคำตอบมากกว่าความถูกต้อง พยายามกระตุ้น และจากจุดนี้ สิ่งที่เคยเห็นผลงานของครูประถมศึกษาในสมัยเป็นนักศึกษาได้วิ่งเข้าระบบประสาทการรับรู้ของข้าพเจ้า ชนิดฝังรากลึกลงเปิดเผยขึ้นมา ให้เลียนแบบ ส่งเสริม ให้นักเรียนสร้างชิ้นงานจากที่มอบหมาย แต่นักเรียนคิดเอง เป็นต้น ซึ่งจะช่วยลดผลการเรียนที่นักเรียนสอบแล้วนักเรียนสอบไม่ผ่าน จะได้ลดน้อยลง แต่เป็นการส่งเสริมการสร้างกระบวนการคิดของนักเรียนให้มากขึ้น

ตัวอย่างที่ 1 ต้องการจัดเรียงหนังสือจำนวน 5 เล่ม ประกอบด้วยวิชาคณิตศาสตร์ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา และวิทยาศาสตร์ ต้องการนำหนังสือทั้งหมดเรียงบนชั้นหนังสือ เป็นแถวเดียว โดยมีเงื่อนไขวิชาคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ ต้องอยู่ติดกันเสมอ จะมีวิธี เรียงหนังสือได้ทั้งหมดกี่วิธีที่แตกต่างกัน กำหนดให้นักเรียนแสดงในรูปแบบแผนภาพประกอบ แสดงผลลัพธ์ทุกวิธีที่เกิดขึ้น (หมายเหตุ ให้ทำลงในสมุดวาดเขียน)

จากตัวอย่างดังกล่าว สำหรับนักเรียนที่เรียนเก่งใช้เวลาไม่นานก็ได้คำตอบ แต่นักเรียนที่ไม่ได้ สนใจวิชาคณิตศาสตร์ย่อมไม่รู้เรื่องและไม่สนใจเพราะคอยลอกเพื่อนอย่างเดียว ดังนั้นแนวทางแก้ไข มีหลากหลายข้าพเจ้าจึงมาเน้นให้นักเรียนเลือกแสดงแผนภาพประกอบในการหาคำตอบแทน การคำนวณโดยใช้สูตรทั่วไป จุดเด่นของการเรียนการสอนแบบนี้ ครูจะเน้นการให้นักเรียนต้องมีการคิด สร้างสรรค์ กระบวนการคิด 1) ส่งเสริมการออกแบบการสร้างชิ้นงานขึ้นมามีตัวนักเรียนเอง 2) มีความคิดสร้างสรรค์ความคิดใหม่ ๆ ที่นักเรียนคิดขึ้นหรือเลียนแบบจากสิ่งที่เคยเห็นแล้วมาพัฒนาใหม่ ให้ดีขึ้น 3) มีสมาธิในการทำชิ้นงาน มีความอดทนเพราะต้องลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง 4) มีความสามารถ ด้านศิลปะ ในการใช้สีประเภทต่าง ๆ หรือการใช้อุปกรณ์ที่หาได้ในท้องถิ่น หรือสิ่งของที่หาได้ ตามสภาพแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ตัวของนักเรียนมาสร้างชิ้นงาน 5) มีความตรงต่อเวลา ความรับผิดชอบ ในการงานที่ได้รับมอบหมาย 6) มีความถูกต้องตามหลักคณิตศาสตร์ จากเหตุผลดังกล่าวจะพบว่า นักเรียนที่เรียนเก่งบางคน แต่มีจุดด้อยในด้านการสร้างสรรค์ชิ้นงานงานด้านศิลปะ เป็นต้น ส่วนนักเรียน ที่เรียนปานกลาง แต่มีความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างชิ้นงานได้สวยงาม น่าแปลกใจ ส่วนนักเรียน ที่เรียนอ่อนก็สามารถชดเชยได้ในด้านการออกแบบภาระงานได้ค่อนข้างดี และสามารถนำศิลปะ มาประยุกต์ใช้ได้ดี การวัดประเมินผลของครูก็จะทำให้คะแนนนักเรียนไม่แตกต่างกันมาก เพราะมีการ ประเมินที่หลากหลาย ที่ไม่ใช่ประเมินจากแบบทดสอบวัดความรู้อย่างเดียว และนักเรียนจะมีความสุข เนื่องจากผลงานของตนเองได้รับการเผยแพร่ที่บอร์ดประชาสัมพันธ์ของกลุ่มสาระ เผยแพร่ผลงาน ตามห้องเรียน และผ่านสื่อ Facebook

ตัวอย่างที่ 2 กำหนดให้นักเรียนสร้างชิ้นงานประดิษฐ์จากรูปเรขาคณิตที่เป็นเส้นตรงตามความคิดของนักเรียน

ปกติครูจะเน้นการสอนนักเรียนให้สร้างกราฟเส้นตรงจากสมการเส้นตรง เช่น $3x+2y-9=0$ หรือกำหนดจุดพิกัดมาแล้วให้นักเรียนเขียนสมการเส้นตรงตามแบบคณิตศาสตร์ในอดีตที่ผ่านมา จะพบว่านักเรียนส่วนใหญ่ก็จะสนใจเนื้อหาความรู้ลดลง แต่ถ้าให้นักเรียนได้มีความคิดในการนำกราฟเส้นตรง สมการเส้นตรงมาใช้ในการสร้างสรรค์ชิ้นงาน นักเรียนจะมีความสนใจในการเรียนมากยิ่งขึ้น และเกิดการแข่งขันในการประดิษฐ์ชิ้นงาน แล้วครูค่อยนำความรู้เกี่ยวกับสมการเส้นตรงที่ถูกต้องมาสอดแทรก เช่น

1. เส้นตรงทำมุมแหลม มุมป้าน ความชันของเส้นตรงจะมีผลต่อรูปแบบที่เกิดขึ้นเป็นอย่างไร
2. เส้นตรงที่มีความยาวเท่ากัน แต่เคลื่อนที่ห่างจากจุดเริ่มต้น และจุดปลายออกไปเป็นระยะทางเท่า ๆ กัน เมื่อกระทำหลาย ๆ รูปไปเรื่อย ๆ จนถึงจุดสิ้นสุด รูปภาพที่เกิดขึ้นจะเป็นลักษณะใดตามผลงานของนักเรียน
3. เส้นตรงจำนวน 2 เส้นที่ไม่ขนานกันจะตัดกันเพียง 1 จุด แต่ถ้าเส้นตรงมากกว่า 2 เส้น เป็นต้นไปจะตัดกันที่จุด โดยมีเงื่อนไขจุดเริ่มต้น และจุดปลายเคลื่อนที่ออกไปในระยะทางที่เท่า ๆ กัน
4. จากแผนภาพงานที่นักเรียนสร้างขึ้นมาจากส่วนของเส้นตรง โดยใช้หลักคณิตศาสตร์
 - 4.1 ครูเสนอให้นักเรียนนำเสนอแนวทางการหาสมการเส้นตรง มาอย่างน้อย 2 เส้น
 - 4.2 ครูเสนอให้นักเรียนนำเสนอแนวทางการหาความชันสมการเส้นตรง จากสมการเส้นตรง 1 เส้น
5. ภาพที่เกิดขึ้นจะเป็นรูปเส้นตรง เส้นโค้ง รูปวงกลม รูปหลายเหลี่ยม เป็นเพราะเหตุใด
6. ในชีวิตประจำวันนักเรียนเคยเห็นรูปร่าง รูปทรงลักษณะนี้ที่ไหนบ้าง และใช้ประโยชน์อย่างไร

ความรู้ที่จะเกิดขึ้นจากการที่นักเรียนได้ลองปฏิบัติ จะทำให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนมากขึ้นกว่าแบบการสอนบรรยายที่ผ่านมา เพราะนักเรียนสามารถเชื่อมโยงองค์ความรู้ที่มีติดตัวนักเรียนมา หรือจากสภาพแวดล้อมที่นักเรียนได้พบเห็นในชีวิตประจำวันของแต่ละคน ก็สามารถสร้างชิ้นงานที่แปลกประหลาดและมีความหลากหลายมากมาย การวัดประเมินผลนักเรียนนักเรียนที่เก่ง ปานกลาง และอ่อนจะมีความแตกต่างกันน้อยมาก ซึ่งแตกต่างจากการสอบวัดความรู้เพียงด้านเดียว และยังทำให้นักเรียนมีกำลังใจเพราะได้รับคำชมเชย และส่งเสริมจากครูผู้สอน

จากตัวอย่างที่กล่าวมาครุคณิตศาสตร์ทุกท่านสามารถปฏิบัติได้อยู่แล้ว และเหนื่อยมากเพราะความรู้ที่เกิดใหม่มาจากผลงานนักเรียน ไม่ใช่มาจากโจทย์ปัญหาที่ครูกำหนดให้มาเหมือนในอดีต อยู่ที่มุมมองของครูที่ต้องการพัฒนานักเรียนให้นักเรียนเป็นคนเก่ง หรือนักเรียนเป็นคนเก่ง และคนดี หรือ เป็นคนดี คนเก่ง และคนที่รอบรู้ในหลาย ๆ ด้าน หรือนักเรียนที่สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งความคิดของครูก็ไม่มีใครผิด ใครถูก แต่ในชีวิตประจำวันของนักเรียนมีหน้าที่รับผิดชอบหลาย ๆ อย่างที่ไม่ใช่อยู่ในโรงเรียนอย่างเดียวที่ครูเองก็ไม่รู้ถ้าไม่ได้ไปพบเจอด้วยตัวเอง ถ้าไม่ไปเยี่ยมบ้านนักเรียน

ดังนั้น ในการเรียนการสอนควรปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนการสอนใหม่ขึ้นมาเพื่อให้สอดคล้องกับนักเรียนตามกระแสในปัจจุบันที่เน้นส่งเสริมการนำ ICT เข้ามาเสริมการเรียนการสอน โดยให้นักเรียนไปค้นคว้าจากสื่อ Internet มาเสนอ แล้วครูลองกระตุ้นให้นักเรียนคิดเป็น ทำเป็นด้วยตนเอง และที่ควรเพิ่มเติม ต้องคิดนอกกรอบ ไม่เหมือนใคร คิดไม่เหมือนใคร สุดท้ายเมื่อได้ข้อสรุปชิ้นงานที่นักเรียนยอมรับ นักเรียนต้องลงมือปฏิบัติทำด้วยตนเอง อย่างจริงจังสอดคล้องกับหลักการ Learning by doing ส่วนหน้าที่ของครูก็คอยแนะนำ ชี้แนะ ติดตาม แก้ไข

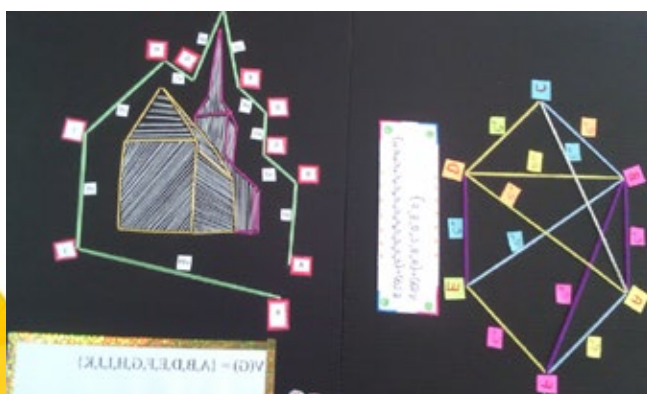
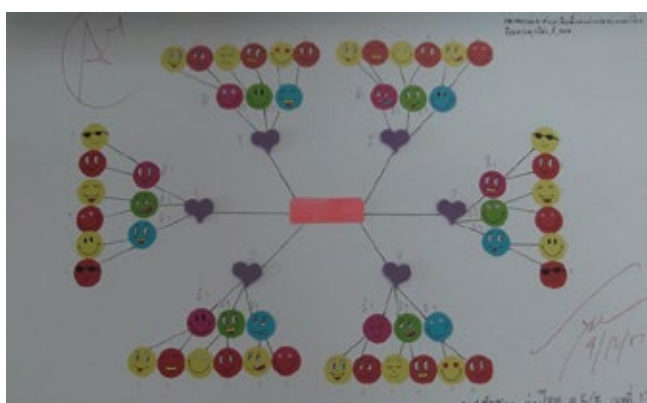
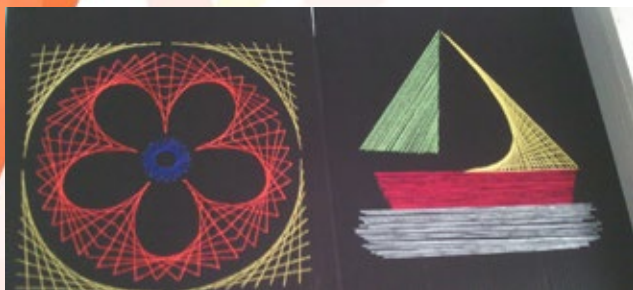
การทำหน้าที่ของครูในยุคปัจจุบัน ไม่ใช่การสอนหรือผู้ที่ถ่ายทอดความรู้เพียงอย่างเดียว แต่ต้องเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้กับผู้เรียน (Facilitator) และเสมือนเป็นพี่เลี้ยง (Coach) ที่คอยตั้งคำถามเพื่อสร้างการเรียนรู้ให้เกิดขึ้น และเปิดให้เด็กมีส่วนร่วม (Interactive) ในการเรียนรู้สิ่งสำคัญที่ครูต้องใส่ใจ คือ ความเท่าเทียมของเด็กทุกคน ไม่ใช่ใส่ใจเฉพาะเด็กที่เรียนเก่ง รศ.ดร.ณอมพร เลหาจรัสแสง ได้กล่าวถึงทักษะที่จำเป็นของครูยุคปัจจุบัน C - Teacher คือ ทักษะที่จำเป็นสำหรับครูยุคใหม่ในการนำพาผู้เรียนให้ก้าวออกไปทันโลก และเป็นทักษะที่สำคัญที่จะไม่ทำให้ครูถูกดิสรัปต์ (ที่มา: CEO FOCUS ฐานเศรษฐกิจ ปีที่ 39 ฉบับที่ 3,438 วันที่ 24 - 26 มกราคม 2562 หน้า 22)

ถ้าครูยังคิดแบบเดิมเรื่องการให้ความรู้จากหนังสืออย่างเดียว เราก็คงสู้ AI (Artificial Intelligence) ซึ่งก็สามารถสอนให้ความรู้ในเรื่องที่ครูสอนได้ดี และมีประสิทธิภาพมากขึ้น และในปัจจุบันสิ่งของใช้หลาย ๆ อย่างเริ่มเป็น IoT(Internet of Things) สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นมาจากความคิดของมนุษย์ เป็นผู้พัฒนาจากการใช้ชีวิตประจำวันที่ต้องการความสะดวกสบาย รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ ครูต้องแปลงเปลี่ยนตนเองโดยอาศัยเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการเรียนการสอน และที่สำคัญต้องส่งเสริมทักษะในการคิดสร้างสรรค์ ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์จะช่วยส่งเสริมสติปัญญาให้รู้จักจินตนาการ คิดวิเคราะห์ คิดนอกกรอบ คิดนอกกระบวน

ถ้าครูไทยที่สอนวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ถ้าไม่มีการปรับตัว เปลี่ยนแปลงให้ทันในยุคปัจจุบัน และอนาคต ก็ไม่แน่ว่าครูในยุคต่อไปอาจจะเป็นครูปัญญาประดิษฐ์ (AI) ที่ไม่มีจิตวิญญาณมาทดแทนมากขึ้น

อนาคตข้างหน้า จะมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร
เราไม่รู้ แต่ที่รู้ คือ ครูยังเหนือ AI
นั่นคือ **ครูกืออาชีพ**

ภาพผลงานของนักเรียนแสดงการแก้โจทย์ปัญหาเกี่ยวกับกฎเกณฑ์การนับเบื้องต้น
การเรียงสับเปลี่ยน และการประยุกต์กราฟสมการเส้นตรง

“ทนได้ทุกอย่าง...เพื่อสร้างงาน”

กระท่อมดาริกา
น้องดาวที่รัก

บนพื้นที่ไร้จำกัดแห่งรัตติกาล	ภาระงานหนึ่งนั้นหรือคือความห่วง
มวลหมู่ดาริกากว่าที่ดวง	จะรุ่งจะร่วงที่ดวงดาว
อุกกาบาตฟาดทางบางดวงดับ	เมฆพืฆาตฟาดจับลับห้วงดาว
ชีวิตเสี่ยงระหว่างทางทอดยาว	ทุกอย่างก้าวใครจะกอดเธอรอดพ้น ?

ที่เคยเปรียบว่านักเรียนเสมือนดาวดวงน้อย ๆ ที่แขวนเรียงรายประดับราวฟ้า บางดวงฉายแสงเจิดจ้า บางดวงอ่อนล้าริบหรี่แทบกลืนหายไปกับแผ่นผืนอันมืดสนิท แล้วใครล่ะ ที่จะยื่นมือเข้ามาช่วยขจัดปัดเป่าเปิดแสง ที่หุบหุ้มแห่งดาวดวงนั้นให้ส่องสว่างวาวแวบขึ้นมาได้...ถ้าไม่ใช่ครู

ความมีดีของเด็ก ๆ คือ “ความไม่รู้” ด้วยความซลาดเขลาเบาปัญญา ความขาดพร่องในการดำรงชีวิต หรือความหลงทะนงตนก็แล้วแต่บริบทรอบ ๆ ตัว นักเรียนบางคนเกิดมาพร้อมครอบครัวครบถ้วนบริบูรณ์หรือ อาจจะมากเกินไปด้วยซ้ำ บางคนขาดวินวินแห่งตั้งแต่แรกเกิด ขาดที่พึ่งพาพิทักษ์ดมมือกินมือ ซึ่งเรื่องราวทั้งหลาย ที่ปรากฏคือโลกแห่งความเป็นจริงที่ครูมีโอกาสปฏิเสธได้และหากครูมีโอกาสพินิจพิเคราะห์อย่างละเอียด ลึกซึ้ง หรือเพียงแค่ค้นหากวจากแววตา ครูอาจรู้อะไร ๆ ในชีวิตของเขาเกินกว่าคาดคิดไว้ก็เป็นได้

เพราะเด็กไม่รู้จึงต้องมาเรียน และเหตุที่บางคนไม่อยากเรียนเพราะเขาไม่รู้ - ใช่ว่าหรือไม่ เขาไม่รู้ประโยชน์ ไม่รู้คุณค่าของวิชาการและประสบการณ์ที่ครูตั้งใจให้...นี่คือปัญหาใหญ่ปัญหาหนึ่ง เลยละน้องดาว...แล้วครูจะทำฉันใดดีหนอ

ที่คิดว่าหากครูหมั่นสังเกตและวิเคราะห์นักเรียนเพื่อค้นหาปัจจัยหรือสาเหตุแห่งปัญหาต่อการพัฒนา นักเรียนแล้วจะเกิดประโยชน์อย่างยิ่ง เพราะครูจะได้ข้อมูลเหล่านั้นไปปรึกษาหารือกับผู้ที่เกี่ยวข้อง หรือนำไป สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมต่อไป ดีกว่าครูไม่รู้ข้อมูลอะไร ๆ ของนักเรียนเลย...ใช่ไหมน้องดาว

ปัญหาอยู่ที่ว่าครูจะใช้โอกาสใด วิธีการใดในการค้นหา เมื่อพบแล้วครูจะมีเวลาเตรียมเพื่อแก้ปัญหา หรือพัฒนาได้ทันเวลาที่หรือไม่

สำหรับพี่ พี่เห็นว่าการพบกันระหว่างครูกับนักเรียนในช่วงแรกสำคัญที่สุด หากได้พูดคุยสนทนาหรือ จัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนที่เรียนห้องเดียวกันให้มีความรู้สึกว่าเป็นเพื่อนเป็นพี่น้องหรือ ที่สำคัญคือเป็นนักเรียนโรงเรียนเดียวกันได้จะดีที่สุด เพียงแต่ว่าครูแต่ละวิชาควรได้ประสานกันว่าช่วงแรก จะไม่จัดกิจกรรมลักษณะนี้ให้ซ้ำซ้อนกัน เพราะพี่เคยให้นักเรียนทำกิจกรรมแนะนำตัว (พี่หมายถึงนักเรียนที่เพิ่ง เข้ามาเรียน) บอกข้อมูลหรือความในใจของนักเรียนแต่ละคน ปรากฏว่าครูคนอื่นให้นักเรียนทำไปก่อนหน้าแล้ว จึงต้องใช้วิธีการอื่นคือให้คิดคำจำกัดความสั้น ๆ เกี่ยวกับตัวเองแล้วพูดให้เพื่อนฟังพร้อมบอกชื่อ - นามสกุล ซึ่งกิจกรรมนี้ก็ประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี

สำหรับครูเอง น่าจะมีข้อมูลบางอย่างให้นักเรียนได้ “แปลกตาแปลกใจบ้าง” โดยเฉพาะ “เสน่ห์ในตัวครู” เพราะพี่เชื่อว่าจะทำให้ให้นักเรียนเชื่อมั่นและศรัทธาพร้อมที่จะเรียนในรายวิชาที่ครูสอน เสน่ห์ในที่นี้ไม่ใช่การ แต่งกาย แต่งหน้าตาหรือมีเครื่องประดับราคาแพง ๆ แต่พี่หมายถึง “บุคลิกหรือความสามารถ” ที่จะเปิดให้นักเรียน ได้รู้เห็น เช่น ความสามารถพิเศษ รางวัล วุฒิการศึกษา งานอดิเรกที่ครูชอบ ประสบการณ์แปลก ๆ ใหม่ ๆ เป็นต้น

พี่เคยเขียนตัวอักษรประดิษฐ์บนกระดานแล้วให้นักเรียนช่วยกันทายว่าเป็นคำหรือข้อความใด โดยลากเส้นต่อเนื่อง หยุดลากได้แต่ไม่ยกมือ เขียนชื่อนักเรียนในห้องคนหนึ่ง ขณะที่ลากเส้นพี่ก็ให้นักเรียน ทายว่าเป็นชื่อใคร กิจกรรมนี้ทำให้นักเรียน “แปลกใจ” ว่าครูทำได้อย่างไร

บางครั้งพี่ก็เขียนตัวอักษรกลับด้านบ้าง กลับหัวบ้างให้นักเรียน “ฉงน” เล่น ๆ

บางครั้งก็วาดภาพประกอบสำนวนไทยแล้วให้นักเรียนช่วยกันทายว่าตรงกับสำนวนใด

จากนั้นจึงโยงไปที่ความสำคัญของภาษาไทย ความจำเป็นที่คนไทยต้องเรียน ประโยชน์ของภาษา ไทยหรือการนำภาษาไทยไปใช้ในการประกอบอาชีพ 3 กิจกรรมที่เล่ามาก็คือการนำเข้าสู่บทเรียนนั่นเอง โดยเน้นการจูงใจและสร้างทัศนคติที่ดีในเรื่อง “**การหมั่นเพียรอยู่เสมอจักนำไปสู่ความสำเร็จ**” เปรียบเทียบ กับการเรียนภาษาไทยหรือวิชาอื่น ๆ ว่า หากนักเรียนนำหัวใจนักปราชญ์มาใช้อย่างสม่ำเสมอ ด้วยความเพียรพยายาม ก็จะสามารถดีขึ้นเหมือนตัวอย่างที่เขียนให้ดูบนกระดาน มิใช่ว่าจู้ ๆ จะทำขึ้นมาได้เลยทันที

พี่คิดว่าหากครูทำงานอย่าง “เอาใจใส่นักเรียน” ครูก็จะได้รับผลงานที่นักเรียน “ใส่ใจทำ” ส่งให้ครู ลดภาระการติดตามทวงถามงานที่นักเรียนไม่ส่งหรือส่งไม่ตรงเวลา จนบางครั้งมีการพูดกันสนุก ๆ ว่า ถ้าจะให้ นักเรียนส่งงาน ครูต้องจุดธูปอธิษฐานด้วยจึงจะมีโอกาสได้ชมผลงานนั้น ดังตัวอย่าง

บางทีหัวใจในฤดูกาลที่แห้งแล้งห่อเหี่ยวใจของครู กับบางจังหวะที่พบปัญหาหรือการเปลี่ยนแปลงใด ๆ อย่างมีทันตั้งตัว จะมีโอกาสชุ่มชื่นชื่นใจเหมือนฝนแรกที่หลังเมื่อดพรพรพรารัดแมกไม้ที่กำลังยืนต้นรอมาเนิ่นนานได้แตกกิ่งก้านใบ ให้ร่มเงาต่อไปตราบนานเท่านาน และสุดท้ายในทำนองเดียวกัน ดาวบางดวงที่ดูเหมือนใกล้จะสิ้นแสง ก็คงมีโอกาสสำแดงความสว่างไสวเจกเช่นดาวดวงอื่น ๆ ขอเพียงครูไม่ทอดอวยยอมแพ้เสีย โดยง่ายต่อภาระงานและหน้าที่รับผิดชอบเท่านั้น

เปิดภาคเรียนใหม่ ครูมีอะไรดี ๆ ใหม่ ๆ ให้กับตัวเองและนักเรียนก็คง “จะเทไม่น้อย” นะน้องดาว

แม่ฝันขึ้นไปถึงไหนหนอ
ทางร่มเพื่อแม่แก่ใครกัน
หวังใดหวังได้หรือไม่หวัง
ยังเต็มใจให้ทุกวันทุกชั้นชน

ทอดทอก้านใบถึงไหนนั้น
โหวหวั่นบ้างไหมแดดไฟลน
คำชมคำชังยังไร้ผล
แล้วยังทนได้ทุกอย่าง...เพื่อสร้างงาน

**รักและคิดถึง
พ่อดิน**

เด็กไทยพัฒนา เป็นเด็กอัจฉริยะ 4.0 ได้ง่าย ถ้าได้โอกาสเรียนรู้ ในช่วงเรียนรู้ไว 3 - 6 ขวบ (ตอนที่ 1)

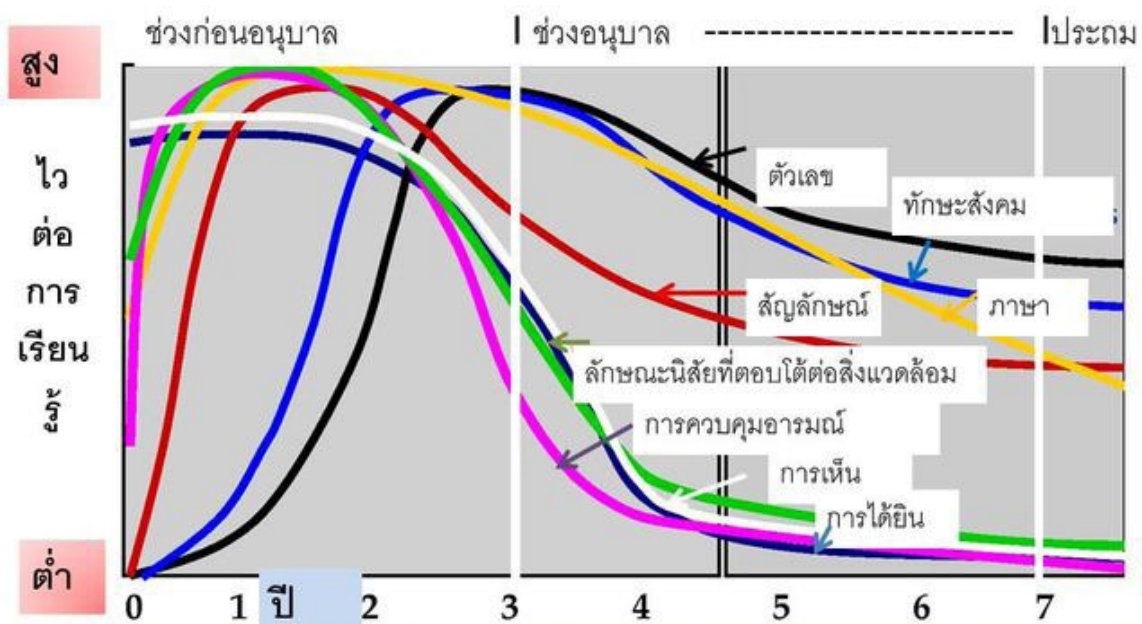
ผู้เขียนมีความเห็นว่า ระบบการศึกษาไทยจะประเมินความสามารถหรือศักยภาพของเด็กไทย
ต่ำไป กล่าวคือ ไม่ได้ให้สอนอ่านออกเขียนภาษาไทย และภาษาอังกฤษอย่างจริงจังในช่วง
อนุบาล 3 - 6 ขวบ ตาม พ.ร.บ. การศึกษาปฐมวัย พ.ศ. 2546 (ปรับปรุง พ.ศ. 2560) จนกระทั่ง
เด็กเข้าเรียนในระบบการศึกษาภาคบังคับเมื่ออายุ 7 ขวบ ตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551
(ปรับปรุง พ.ศ. 2560) ซึ่งมีการเริ่มสอนภาษาไทย และการนับเลขอย่างจริงจัง พร้อมมีการระบุ
มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดในการประเมินคุณภาพการสอนอย่างละเอียด

ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาในรั้วมหาวิทยาลัย และผู้บริหารองค์กรระดับชาติ เชื่อว่าเด็กเล็กจะไม่พร้อมในการเรียนรู้ ถ้าเน้นวิชาการมากเกินไปเด็กจะเครียด ไม่อยากไปโรงเรียน ทำให้เด็กขาดวินัย ขาดความคิดสร้างสรรค์และไม่รักการเรียนรู้.....

แต่ในความคิดเห็นของผู้เขียน ความเชื่อนี้ขัดกับผลงานวิจัยทางการเรียนรู้ของสมอง ของมหาวิทยาลัยฮาวาร์ด ที่ระบุว่า 85 - 90 % ของเส้นใยสมองถูกสร้างในช่วง 3 - 6 ขวบ และช่วงนี้เป็น “ช่วงของหน้าต่างแห่งโอกาส” (Window of Opportunities) ที่เด็กสามารถเรียนภาษาแม่ ภาษาที่สอง และนับเลขได้อย่างง่ายที่สุด และหลัง 7 ขวบ “ช่วงเรียนรู้ไว” จะอยู่ในช่วงขาลง ทำให้การเรียนรู้ ต้องใช้ความพยายามมากขึ้น (ดูตาราง)

ช่วงเรียนรู้ไว (sensitive periods) ของ สมอง

ที่มา Council for Early Child Development, 1999 แปลโดย ดร. อินทิรา ศรีประสิทธิ์

f โรงเรียนสองภาษาทรินิตี้ - ตรัง (ร.ร.สาธิตวิจัย เด็กอัจฉริยะ 4.0 ช่วงเรียนรู้ไว)

ผู้เขียนจึงตั้งข้อสงสัยว่าสมมติฐาน หรือ ความเชื่อของฝ่ายใดถูกต้องกันแน่ จึงใช้เวลาเกือบสามปี ทำโรงเรียนสาธิตวิจัยหรือแล็บสกูล (Lab School) ขึ้นที่จังหวัดตรัง เพื่อพิสูจน์ว่าสมมติฐานใดน่าเชื่อถือมากกว่า ปัจจุบันโรงเรียนแห่งนี้มีนักเรียนระดับชั้นอนุบาล 1 - 3 และ ป. 1 - 3 จำนวน 26 คน เด็กส่วนมากเป็นลูกคนทำงานที่พ่อแม่ไม่มีเวลาสอนลูกที่บ้าน หรือให้ลูกเรียนพิเศษ พบว่า 90% ของเด็กอนุบาล 3 อายุ 5 - 6 ขวบมีความสามารถเกินธรรมดา คือ แสดงอัจฉริยภาพในเรื่องภาษา คณิตศาสตร์ ศิลปะ และการใช้ไอซีที (ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 คำว่า “อัจฉริยภาพ” มีความหมายว่า ความเป็นผู้มีปัญญาความสามารถเกินกว่าระดับปกติมาก) กล่าวคือ เด็กอนุบาล 3 ของโรงเรียนแห่งนี้ สามารถอ่านออกเขียนได้ทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ เทียบเท่าเด็กมัธยมของหลักสูตรไทย สามารถเปิดดิคชันนารีหาความหมายของคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ด้วยตัวเองโดยไม่ต้องถามครู สามารถอ่านออกเสียงทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษได้อย่างชัดถ้อยชัดคำด้วยสำเนียงมาตรฐานสากล นับเลข บวกลบ คูณหาร ได้ ถึงสิบหลัก (พันล้าน) โดยเข้าใจหลักล้านได้ดี และทำโจทย์คณิตศาสตร์ของชั้น ป. 2 - 3 ได้ เด็กเล็กเหล่านี้ยังรู้จักใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ และใช้โปรแกรมกราฟิกวาดภาพได้อย่างสวยงามได้โดยหลายคนสามารถทำได้ตั้งแต่อยู่ในชั้นอนุบาล 2

ใช้การเล่นเป็นฐาน ** (Play-Based Learning) ในการสอนทักษะหลัก (Core Skills) **

การเล่นเป็นฐาน และวิธีสอนที่พิสูจน์แล้วได้ผล (Research Based Instruction) จากต่างประเทศ ถูกนำมาใช้กับเด็กในโรงเรียนแห่งนี้ เช่น ใช้วิธีการสอนแนวมอนเตสซอรี ไฮบริด และใช้สมองของเด็กแต่ละคนเป็นฐาน คือ หากสมองของเด็กคนใดมีความพร้อมที่จะทำโจทย์คณิตศาสตร์ระดับ ป. 1 - 3 ครูก็จะสอนโดยไม่รอเด็กที่ช้า เพื่อให้เด็กได้พัฒนาเต็มศักยภาพในช่วงที่สมองไวต่อการเรียนรู้ (3 - 6 ขวบ)

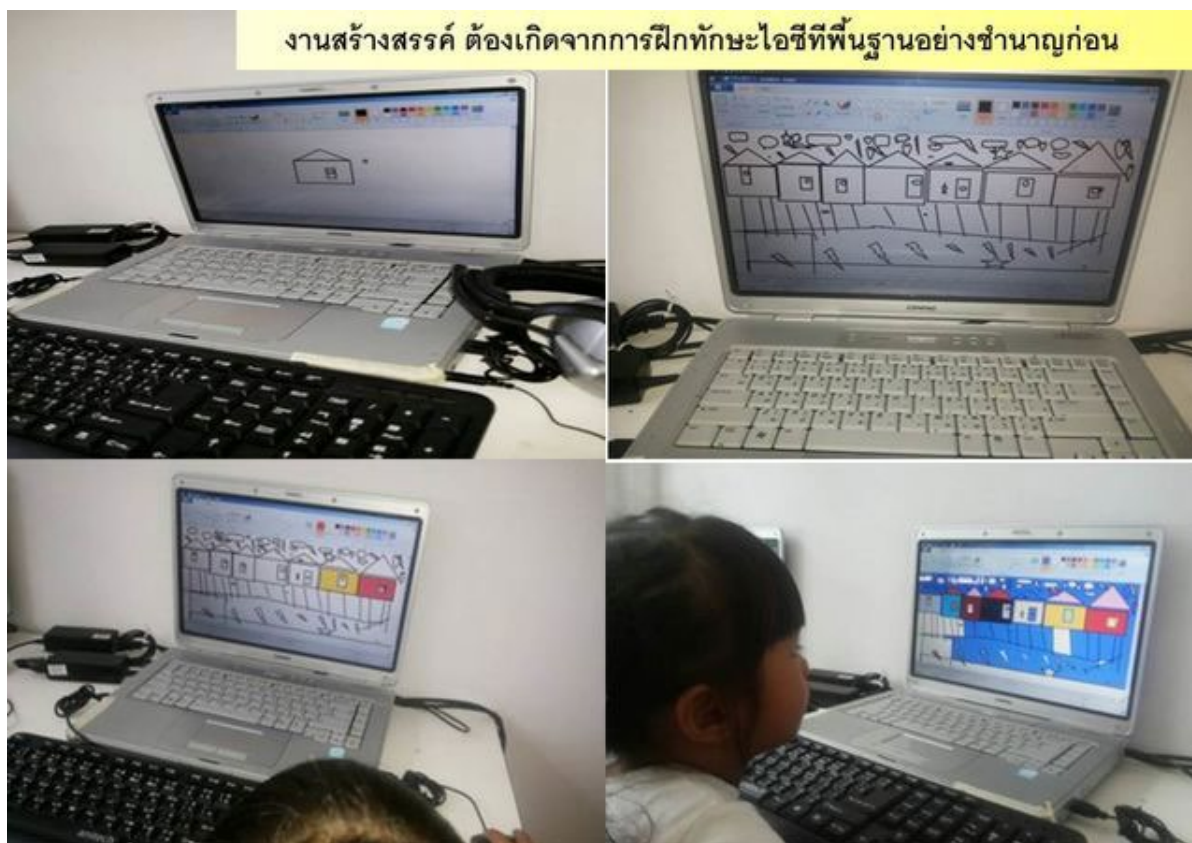
ผู้เขียนคิดว่า โดยธรรมชาติของเด็กจะมีสัญชาตญาณที่กระหายความรู้ อยากเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ เมื่อสมองได้รับการตอบสนองจากห้องเรียนที่มีอุปกรณ์ และกิจกรรมเสริมทักษะต่าง ๆ ที่น่าสนใจ ควบคุมโดยครูที่เข้าใจพัฒนาการของสมองเด็ก เด็กจะตื่นเต้นที่จะมาโรงเรียน อยากรู้ อยากเห็นทุกอย่าง เมื่อทำอะไรเป็น และมีโอกาสได้ทำสิ่งที่ตัวเองชอบ เด็กจะค้นพบตัวเอง พัฒนาความมั่นใจ มีสมาธิ มีใจสงบ ไม่ก้าวร้าว ไม่เครียด รู้จักแบ่งปัน และรักใคร่สามัคคีกัน และเป็นเด็กดี การพัฒนาทางด้านอารมณ์ ศีลธรรม จรรยาบรรณ มารยาท สมบัติผู้ดี จึงเกิดขึ้นโดยธรรมชาติ ทำให้ปัญหาพฤติกรรม และอารมณ์แทบจะไม่มีเลย

(อ่านต่อฉบับหน้า)

เด็กอัจฉริยะ ** 4.0 สร้างง่าย “ช่วงเรียนรู้ไว”**

นอกจาก ไอคิว (IQ) แล้ว นักเรียนของโรงเรียนแห่งนี้ยังมี EQ (อีคิว การพัฒนาทางด้านอารมณ์) MQ เอ็มคิว (Moral Quotient) การพัฒนาทางด้านศีลธรรม EF อีเอฟ (Executive Functions) ความสามารถในการควบคุม ความคิด อารมณ์ และการกระทำของตัวเองได้ GQ (Grit Quotient ความมุ่งมั่น) ซึ่งงานวิจัยไทย พบว่าเด็กไทยเป็นจำนวนมากขาดความมุ่งมั่นและไม่สนใจการเรียนรู้

จะเห็นได้จากการสั่งการบ้าน โดยคุณครูจะไม่บังคับเรื่องการบ้าน แต่เด็กจะขอการบ้าน เพราะบอกว่า ทำแล้วสนุก หลายครั้งให้หน้าเดียว ก็กลับขอสามสี่หน้า เพราะเด็กรักที่จะเรียน และปกติเรามักมีความเชื่อกันว่า เด็กเล็กมีสมาธิแค่ 15 - 20 นาที แต่ถ้าเด็กสนใจ เขาจะใช้เวลา 2 - 3 ชั่วโมง เรียนรู้ หรือทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งจนเสร็จโดยไม่ห่อหุ้มกิ้น หรือ เล่น

ที่มา โรงเรียนสองภาษาทรินิตี้ - ตรัง : โรงเรียนสาธิตวิจัย เด็กอัจฉริยะ 4.0 ช่วงเรียนรู้ไว (3-6 ขวบ)

ส่วนเรื่องการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งขอเรียกว่า CQ (Creativity Quotient) ซึ่งเป็นคุณลักษณะหนึ่งของเด็ก 4.0 นั้น โรงเรียนของผู้เขียนกำลังสร้างสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาเด็กเล็กตรงนี้ แต่ทั้งนี้และทั้งนั้น ความคิดสร้างสรรค์ จะต้องมาหลังทักษะหลักที่เด็กต้องฝึกจนชำนาญ (Skills Mastery) เช่น อ่านออกเขียนได้ ต้องมาก่อนการแต่งกลอน การเขียนเรื่องราว การแต่งเพลงต้องมาหลังจากการเรียนรู้เกี่ยวกับโน้ตดนตรี การวาดภาพที่สวยงามต้องมาหลังความสามารถในการลากเส้นร่างรูป และประสมสีเป็น การออกแบบภาพโดยใช้คอมพิวเตอร์ต้องมาหลังการเรียนรู้วิธีใช้โปรแกรม ฝึกวาดภาพด้วยคอมพิวเตอร์จนชำนาญ ความคิดนอกกรอบต้องมาจากการอ่านในแนวลึก และแนวกว้าง และการค้นคว้าผนวกกับการคิดวิเคราะห์และสรุปขยายอด ฉะนั้น ผู้เขียนจึงเห็นแย้งกับการที่ผู้เชี่ยวชาญการศึกษาในปัจจุบันสรุปว่า การสอนทักษะหลัก เช่น อ่านออกเขียนได้ และเลขให้เด็กอนุบาล ทำให้เด็กเครียด และทำให้เด็กขาดความคิดสร้างสรรค์เป็นความคิดที่ไม่ค่อยสมเหตุผล

การเตรียมพร้อมสู่ประเทศไทย 4.0 ในศตวรรษที่ 21

ที่มา: โครงการ Read Aloud Thailand , คลินิกหมอภาษาอังกฤษโดย ดร. อินทิรา 2018

เรียนเลขฐานสิบจากรูปธรรมเป็นนามธรรมด้วยความเข้าใจเพราะได้ลงมือทำ

ที่มา โรงเรียนสองภาษาทรินิตี้ - ตรัง : โรงเรียนสาธิตวิจิตร เด็กอัจฉริยะ 4.0 ช่วงเรียนรู้ไว (3-6 ขวบ)

โดยรวมแล้ว เด็กอนุบาลของโรงเรียนแห่งนี้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของเด็ก 4.0 คือ
อยากรู้อยากเห็น ช่างซักถาม สนุกกับการเรียนรู้ รักการอ่าน มีความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตัวเอง
อย่างมีความสุข มีความสามารถสองภาษาและการใช้ไอซีทีที่มีระเบียบวินัย มีความรับผิดชอบ สามารถทำงาน
กับผู้อื่นได้ โดยไม่ต้องรอให้เขาอยู่มัธยม หรือมหาวิทยาลัย เพื่อให้ได้มาซึ่งคุณลักษณะดังกล่าว
เพียงโรงเรียนใส่ใจสอนทักษะหลักอย่างถูกวิธี ในช่วงที่เด็กเรียนรู้ได้ง่ายที่สุดนั่นคือ ช่วงเรียนรู้ไว 3 - 6 ขวบ

การแสวงหาโอกาส : สิ่งจำเป็นในชีวิตของผู้บริหาร (ตอนที่ 1)

โอกาสเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิต และเป็นสิ่งจำเป็นยิ่งสำหรับผู้บริหาร โอกาสเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างความก้าวหน้าให้แก่ชีวิต โอกาสมิได้เกิดขึ้นมาเองเฉย ๆ แต่โอกาสมักจะเกิดแก่ผู้แสวงหาโอกาส ถ้าชีวิตนี้เราไม่มีโอกาสอาจเป็นการยากที่เราจะสามารถเป็นได้ ดังที่เราเป็นอยู่ในทุกวันนี้

เมื่อพูดถึงคำว่าโอกาส คนส่วนใหญ่มักจะมองโอกาสในแง่ไม่ดีหรือมองในแง่ลบ เพราะมักจะนึกถึงคำว่า

ฉวยโอกาส
หาโอกาส

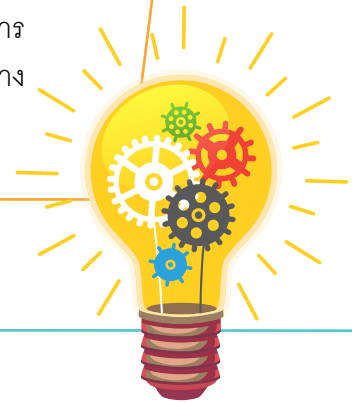
แต่หากเรามองโอกาสอีกมุมหนึ่ง เราอาจมองเห็นส่วนดีของโอกาส โดยที่เราอาจนึกถึงคำว่า

เปิดโอกาส
ให้โอกาส
มีโอกาส
สร้างโอกาส
แสวงหาโอกาส

แม้ว่าโอกาสจะเป็นความจำเป็นของชีวิตและสร้างความก้าวหน้าให้แก่ชีวิต แต่เราก็มักไม่ค่อยจะเข้าใจคำว่าโอกาส พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานอธิบายว่า โอกาส หมายถึง ช่องทาง เวลาที่เหมาะสม จังหวะ ซึ่งก็อาจไม่ทำให้เราเข้าใจโอกาสดีขึ้น ดังนั้นเราควรจะรู้จักกับโอกาสเสียก่อน

บุคคล เจตคติ และโอกาส

สิ่งที่สำคัญที่สุดเกี่ยวกับโอกาส คือ บุคคลผู้แสวงโอกาส แม้ว่าจะมีโอกาสชัดเจน แต่ผู้ไม่แสวงหา ก็อาจมองไม่เห็น โอกาสมักจะเกิดแก่บุคคลผู้แสวงหาเท่านั้น คนโดยมากมักจะไม่ได้แสวงหาโอกาสจึงมักไม่พบโอกาสของตน ในการแสวงหาโอกาสนั้นจำเป็นจะต้องเข้าใจเรื่องสำคัญ และเข้าใจความแตกต่างระหว่างการแก้ไขปัญหากับการหาปัญหา

เรื่องด่วนกับเรื่องสำคัญ

คนโดยมากมักจะมองไม่เห็นความแตกต่างระหว่างเรื่องด่วนกับเรื่องสำคัญ การดับไฟเป็นเรื่องด่วน แต่การวางแผนป้องกันไฟเป็นเรื่องสำคัญ คงจะไม่ฉลาดนักที่จะมัวมานั่งคิดว่าจะให้ลูกเข้าเรียนมหาวิทยาลัยไหนดี ขณะที่ก๊อกลงน้ำขึ้นบนกำลังรั่ว การตัดสินใจว่าจะให้ลูกไปเรียนที่ไหนเป็นเรื่องสำคัญ แต่การซ่อมก๊อกน้ำเป็นเรื่องด่วน

เรามักจะเห็นชัดเจนว่าอะไรที่เร่งด่วนมักจะต้องมาก่อน ผู้บริหารมักจะดำเนินการในเรื่องด่วนโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ ชาวประมงต้องอุดรูรั่วของเรือเสียก่อนก่อนที่จะออกไปหาปลา มีบางสิ่งบางอย่างที่จะต้องทำในทันทีทันใด เรื่องนั้นจึงกลายเป็นเรื่องสำคัญด้วย แต่ในระยะยาวที่เรื่องสำคัญในลักษณะนี้อาจไม่มีความสำคัญเลยก็ได้

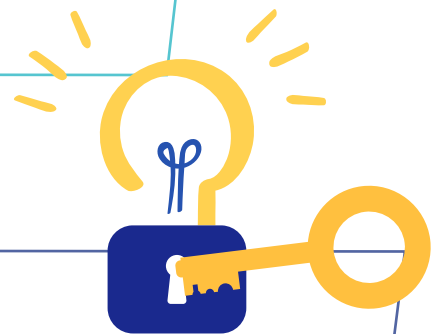
พ่อค้าขายของจะต้องให้บริการลูกค้าเป็นสิ่งแรกเมื่อมีลูกค้าเข้าร้าน การให้บริการลูกค้าเป็นเรื่องสำคัญมากกว่าเรื่องอื่น และเป็นเรื่องด่วนด้วย ส่วนการตรวจสอบว่ามีสินค้าพอขายหรือไม่และจะสั่งสินค้าอีกเมื่อไรนับเป็นเรื่องสำคัญ แต่ไม่ใช่เรื่องด่วน ผู้บริหารหลายคนกำลังตกอยู่ในห้วงอันตรายเพราะมัวแต่ยุ่งกับเรื่องด่วน จนไม่มีเวลาที่จะคิดหรือทำเรื่องสำคัญ

ในปัจจุบันนี้มีปัญหาเร่งด่วนเกิดขึ้นตลอดเวลา ผู้บริหารมักจะจัดการกับเรื่องด่วนเองโดยไม่ได้มอบหมายให้ผู้อื่นทำบ้างหรือไม่สนใจที่จะดูรายละเอียดของเรื่องด่วนบ้าง และพยายามทำงานตั้งแต่เช้าจนค่ำ คนที่ทำงานวันละ 12 ชั่วโมงนั้นจะมีทางทราบได้อย่างไรว่างานที่ทำมีคุณภาพหรือไม่ ผู้บริหารควรจะทำงานเองให้น้อย ชั่วโมงลง มอบเรื่องด่วนให้คนอื่นทำบ้าง และหาเวลาว่างคิดถึงเรื่องสำคัญ ๆ เสียบ้าง

“ในแต่ละวันเราใช้เวลาทั้งหมดไปกับเรื่องด่วนเท่าไร และใช้เวลาหมดไปกับเรื่องสำคัญเท่าไร?” คำถามนี้ง่ายที่จะถามแต่ยากที่จะตอบด้วยความจริงใจ คนส่วนใหญ่มักจะเลี่ยงตอบคำถาม และพยายามหาทางเลี่ยงโดยอ้างว่าเรื่องด่วนทั้งหลายก็เป็นสำคัญทั้งนั้นแหละ

เจตคติที่มีต่อการแสวงหาโอกาสขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้บริหารที่จะจำแนกความแตกต่างระหว่างเรื่องด่วนกับเรื่องสำคัญ ผู้บริหารที่เต็มไปด้วยเรื่องด่วนก็ไม่มีเวลาที่จะแสวงหาโอกาสซึ่งเป็นเรื่องสำคัญ ยิ่งกับเรื่องด่วนมากเท่าไรก็ยิ่งไม่มีเวลาหาโอกาสให้แก่ตนเองมากขึ้นเท่านั้น

การแก้ปัญหากับการหาปัญหา

การหาปัญหามีความสำคัญพอๆ กับการแก้ปัญหา ต่างกันก็แต่เพียงการหาปัญหายากกว่าเท่านั้น

โลกในยุคโลกาภิวัตน์นี้มีสิ่งประดิษฐ์ต่าง ๆ มากมาย และสิ่งประดิษฐ์เหล่านี้มีมาตรฐานค่อนข้างสูง นั่นคือ มาตรฐานของการแก้ปัญหาอยู่ในระดับสูง แต่มาตรฐานของการหาปัญหามันอยู่ในระดับต่ำ ทั้งนี้เพราะมากกว่าร้อยละ 20 ของสิ่งประดิษฐ์เหล่านี้ใช้แก้ปัญหาอย่างเดียวกัน และเป็นปัญหาง่าย ๆ

เราพบว่าการแก้ปัญหาง่ายกว่าการหาปัญหา เมื่อทราบว่าเป็นปัญหายูที่ไหน เราพบว่าการแก้ปัญหาง่ายกว่าการหาปัญหา เมื่อทราบว่าเป็นปัญหายูที่ไหนและปัญหาคืออะไรแล้ว ก็ยอมแก้ปัญหาได้โดยไม่ยากนัก แต่การที่จะหาพบว่าเป็นปัญหายูที่ไหนและปัญหาคืออะไรนั้น เป็นสิ่งที่ยากยิ่ง

ปัญหา คือ สิ่งที่เราต้องการจะแก้แต่แก้ได้ยาก

โอกาส คือ สิ่งที่เราไม่รู้ว่าจะต้องหา แต่เราสามารถหาได้

คนส่วนใหญ่ถูกสอนให้แก้ปัญหามากกว่าถูกสอนให้หาปัญหา ผู้บริหารมักจะคิดว่าตนเองมีหน้าที่จัดดำเนินการให้องค์กรดำเนินการไปด้วยความราบรื่น เมื่อใดเกิดปัญหาที่จะทำให้องค์กรดำเนินการไปไม่สะดวกจะต้องรีบหาทางแก้ไขปัญหานั้นที่ ผู้บริหารลักษณะเช่นนี้ทำหน้าที่เหมือนกับพนักงานควบคุมไฟฟ้า เมื่อใดที่เห็นไฟไหม้ปากก็จะรีบรูดดับไฟทันที เมื่อใดที่ไม่เกิดไฟไหม้ปากก็จะพยายามหาตัว ๆ ว่ามีไฟเกิดหรือไม่ จะได้ทราบทันทีเมื่อมีไฟเกิดขึ้น ผู้บริหารโดยมากมักคิดว่าผู้บังคับบัญชาที่อยู่เหนือขึ้นไปหวังว่าตนเองจะต้องปฏิบัติเช่นนี้ ถ้าต้องการจะเลื่อนยศเลื่อนตำแหน่งก็ต้องเป็นผู้แก้ปัญหาที่ดี ปัญหากลายเป็นเรื่องเร่งด่วนเสมอ แต่การแสวงหาโอกาสที่จะแก้ปัญหาก็กลายเป็นเรื่องสำคัญเท่านั้น

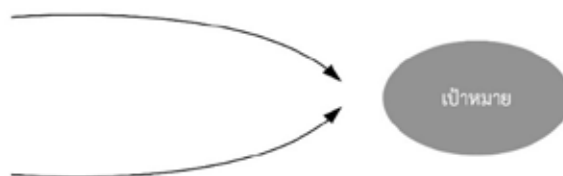
บริษัทแห่งหนึ่งของสวีตเซอร์แลนด์ประสบความสำเร็จอย่างมากในการขาย กาแฟสำเร็จรูป กาแฟสำเร็จรูปอย่างเดียวก่อได้กำไรประมาณ 30 เปอร์เซ็นต์ของกำไร ทั้งหมด กาแฟสำเร็จรูปอาจทำกำไรได้ต่อไปอีกนาน แต่ถ้าหากกาแฟขึ้นราคาก็อาจ ทำให้ลูกค้าเปลี่ยนความสนใจ เทคโนโลยีอย่างใหม่อาจเข้ามาแทนที่กาแฟสำเร็จรูป การแก้ปัญหาเพียงอย่างเดียวจึงไม่พอเพียงสำหรับบริษัทนี้ การแสวงหาโอกาสเพื่อจะ ทราบว่าปัญหาจะเกิดขึ้นเมื่อใด และปัญหาคืออะไรจึงเป็นสิ่งสำคัญ

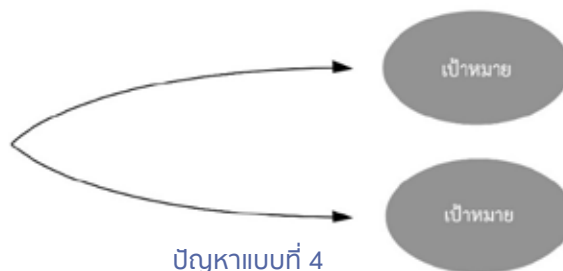
ปัญหาแบบที่ 1

ปัญหาแบบที่ 2

ปัญหาแบบที่ 3

ปัญหาแบบที่ 4

ปัญหาแบบที่ 5

รูปที่ 1 แสดงปัญหา 5 แบบ

ปัญหา 5 แบบ

ปัญหาแบบที่ 1 เป็นแบบมีอุปสรรคขวางกั้น เราทราบว่าจะไปทางใดแต่ไปไม่ได้เพราะมีอุปสรรคกั้นไว้ ปัญหาเช่นนี้เราทราบว่าปัญหาคืออะไรและปัญหาอยู่ที่ใด เราจำเป็นต้องแก้ปัญหาโดยการยกเอาสิ่งที่กีดขวางออกไปหรือเดินหลบสิ่งกีดขวางนั้น

ปัญหาแบบที่ 2 เป็นปัญหาแบบที่ไม่มีทางจะไปต่อไปได้อีก จะไปต่อไปได้ก็จำเป็นต้องหาข้อมูลเพิ่มเติมหรือต้องการข้อมูลใหม่ เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับการตัดสินใจของรัฐบาล ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของผู้ซื้อ หรือความต้องการของตัวแทนจำหน่าย ปัญหาแบบนี้อาจไม่ยากนักที่จะแก้ แต่ก็สามารถที่จะแก้ได้หากมีข้อมูลเพิ่มเติม

ปัญหาแบบที่ 3 เป็นปัญหาของการตัดสินใจ เราสามารถบรรลุเป้าหมายได้ แต่วิธีการที่จะบรรลุเป้าหมายได้มีมากกว่าหนึ่งทาง เราจำเป็นต้องเลือกทางใดทางหนึ่งที่เราไม่เคยไป การตัดสินใจเลือกอาจพิจารณาทางใดดีกว่า เร็วกว่า ประหยัดกว่า หรือได้ผลคุ้มค่ากว่า

ปัญหาแบบที่ 4 เป็นปัญหาของการเลือกเป้าหมาย เรามีเป้าหมายมากกว่าหนึ่งอย่าง แต่สามารถบรรลุเป้าหมายได้ แต่เรามีทรัพยากรจำกัด ที่สามารถใช้เพื่อการบรรลุเป้าหมายได้เป็นอย่างดี เราต้องเลือกเพียงเป้าหมายใดเป้าหมายหนึ่งเท่านั้น เข้าทำนองรักพี่เสียดายน้อง

ปัญหาแบบที่ 5 เป็นปัญหาที่ยากที่สุดในการแก้ไขเพราะเป็นปัญหาที่ไม่มีปัญหา ไม่มีอุปสรรคมาขวางกั้น ทางเดินกว้าง เรียบ เดินสบาย เดินไปเรื่อย จนกระทั่งพลาดโอกาสที่จะเลี้ยว เมื่อเดินไปเรื่อย ๆ อาจพบทางตันหรือทางแคบ หากคิดจะกลับมาเลี้ยวเพื่อตั้งต้นโอกาสใหม่ก็อาจทำไม่ได้ ดังได้ยินคำพูดของผู้สูงอายุที่มักจะพูดว่า “นี่ถ้าหากผมอายุสัก 30 ปี ผมคงไปประกอบอาชีพอื่นแล้ว”

โดยปกติแล้วคนเรานั้นต้องเผชิญกับปัญหาเสียก่อนจึงจะหาวิธีแก้ ซึ่งวิธีแก้ปัญหานั้น นอกจากจะใช้เพื่อแก้ปัญหาแล้ว ยังเป็นการเปิดโอกาสใหม่ให้แก่ตนเองด้วย คนโดยมากมักจะแสวงหาโอกาสใหม่เมื่อตนเองต้องเผชิญกับปัญหา

ความแตกต่างระหว่างการแก้ปัญหากับการแสวงหาโอกาส อาจเห็นได้จากเจตคติของผู้จัดการที่คัดเลือกพนักงานใหม่ หากในโบสถ์นั้นปรากฏว่ามีผู้สมัครเคยถูกให้ออกจากงานก่อนจะมาสมัครงานใหม่นี้ ผู้จัดการที่เป็นผู้แก้ปัญหาก็อาจตัดปัญหาไปโดยไม่รับคนนี้เข้ามาทำงาน โดยอ้างว่าไม่มีตำแหน่งว่าง ผู้จัดการที่เป็นผู้แสวงหาโอกาสอาจดูโบสถ์ด้วยความรอบคอบ พิจารณาความสามารถเฉพาะของผู้สมัครนั้น หากหาสาเหตุว่าเขาถูกออกด้วยเหตุอะไร ถ้าเขามีความสามารถเฉพาะที่จะทำประโยชน์ให้แก่หน่วยงานของเราได้ และคนของเราไม่มีความสามารถในด้านนี้ ก็อาจสร้างตำแหน่งใหม่ขึ้นมาก็ได้

(อ่านต่อฉบับหน้า)

เป้าประสงค์ การพัฒนาที่ยั่งยืน ของการศึกษาไทย

การกำหนดทิศทางและเป้าประสงค์ที่สำคัญ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ทั้งทางด้านโอกาส ความเป็นธรรม และคุณภาพทางการศึกษาของประเทศไทย เป็นการพัฒนาความรู้ ความคิด และทักษะ แก่เด็ก และเยาวชนทุกช่วงวัย ทุกระดับการศึกษา ให้ทั่วถึงทุกท้องถิ่น เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ และให้พลเมืองไทยมีชีวิตที่ดี

การประชุมสมัชชาใหญ่องค์การสหประชาชาติ พ.ศ. 2558 ได้กำหนดเป้าประสงค์ร่วมไว้ทุกด้าน ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ ตลอดจนการปกป้องทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สำหรับการพัฒนาศึกษา องค์การสหประชาชาติได้กำหนดเป้าหมายเพื่อการพัฒนาการศึกษาของโลก เวลา พ.ศ. 2558 - 2573 ซึ่งประเทศไทยได้นำมาเป็นทิศทางการดำเนินงานและประเมินความสำเร็จทางด้านโอกาสทางการศึกษา ด้านคุณภาพ และด้านความพร้อมของการจัดระบบการศึกษา

เป้าหมายการพัฒนาการศึกษาที่ยั่งยืนทั้ง 3 ด้าน มีดังนี้

1. ด้านโอกาสทางการศึกษา

- 1.1 การสร้างโอกาสที่เท่าเทียมกันในการพัฒนาเด็กปฐมวัย ทั้งหญิงชาย และการศึกษาระดับอนุบาล
- 1.2 การสร้างโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพและทั่วถึงและเป็นธรรมแก่เด็กและเยาวชนทุกคน ทั้งหญิงชายในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา
- 1.3 การสร้างโอกาสทางการศึกษาที่เท่าเทียมระหว่างหญิงชาย ในการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ทั้งสายสามัญและสายอาชีพ
- 1.4 การเพิ่มโอกาสให้แก่เยาวชนและผู้ใหญ่ในการพัฒนาทักษะการใช้ชีวิตและการทำงานที่ดี
- 1.5 การขจัดความเหลื่อมล้ำในโอกาสทางการศึกษาในทุกระดับของผู้หญิงและผู้ด้อยโอกาสทุกประเภท
- 1.6 การเพิ่มทุนการศึกษาให้แก่เยาวชนในท้องถิ่นที่ยากจนและทุรกันดาร

2. ด้านคุณภาพ

- 2.1 การขจัดปัญหาไม่รู้หนังสือและการคิดคำนวณในกลุ่มเด็ก เยาวชน และประชากร ส่วนใหญ่ของประเทศให้หมดไป
- 2.2 การส่งเสริมทักษะพลเมืองที่สำคัญ 3 ประการ ได้แก่ ทักษะการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน การเป็นพลเมืองโลกที่ดี การจัดการความขัดแย้งและการส่งเสริมสันติภาพ

3. ด้านความพร้อมของการจัดระบบการศึกษา

- 3.1 การพัฒนาอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมทางการศึกษาให้รองรับการใช้งานของคนทุกกลุ่มในสังคม เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ อาคารเรียน มั่นคง สะอาด และปลอดภัย มีสิ่งอำนวยความสะดวก แหล่งเรียนรู้ที่สนับสนุนการจัดการเรียนรู้อย่างเพียงพอ เหมาะสมกับผู้เรียน อยู่ในสภาพการใช้งานที่ดี มีสภาพแวดล้อมร่มรื่นและพื้นที่สีเขียว
- 3.2 การเพิ่มจำนวนครูที่มีคุณภาพได้มาตรฐานระดับชาติให้เพียงพอต่อความต้องการทางการศึกษา เช่น ให้มีสัดส่วนครูผู้สอนต่อนักเรียนในระดับต่าง ๆ ที่เหมาะสมต่อการควบคุมชั้นเรียน การเอาใจใส่นักเรียนเป็นรายบุคคล การแก้ปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียน การบริหารจัดการชั้นเรียน กระบวนการจัดการเรียนรู้ และการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

บรรณานุกรม

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560 – 2564, กรุงเทพมหานคร, สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2560.

วรรณคดีกับชีวิตประจำวัน

(ต่อจากฉบับที่แล้ว)

“อดบัวดอกกะเจ้าชีวิตวาย ไม่ตายดอกเพราะอดเส่นหา”

นางพิมพูดกับพลายแก้ว เป็นทำนองว่าคนเราอดข้าวถึงจะตาย แต่ไม่มีความรักนั้นไม่ตาย

“หมายจะเผลวเผลวพินด้วยดาบกรด อภัยตายด้วยดาบทองหลาง”

นางพิมพูดกับสายทอง ต่อว่าสายทองที่เป็นใจให้กับเนรแก้วลวนลามที่ไร้ยางดาบกรดคือดาบคมกริบ ดาบทองหลางคือดาบที่เด็กเล่นทำด้วยไม้ทองหลางเป็นทำนองว่าจะตายก็ตายด้วยดาบคมกริบไม่ควรตายด้วยความอภัยตนเอง

ตอนวันทอง ค่าขุนช้าง :

“อ้ายเจ้าชู้ลอมปอมกระหม่อมบ้าง	ลอยชายลากหางเที่ยวเกี่ยวหมา
ซิชะ แป้งจันทร์น้ำมันทา	หย่งหน้าสองแคมเหมือนหางเปีย
หมามันจะเกิดซิงหมาเกิด	มึงไปตายเสียเกิดอ้ายห้าเบี้ย
หน้าตาเช่นนี้จะเมีย	อ้ายมะม่วงหมาเสียไม่เจียมใจ”

ตอนวันทองทะเลาะกับสายทอง :

“ซิชะถ้อยคำอีลาวดอน	แ่งออนไม่น้อยร้อยภาษา
จาช่างเนื้อไม้มึงได้มา	กูจะเกณฑ์ช่างจางออกไปรับ
เจ้าลาวทองก็มีต้องลงเดินดิน	จะให้ขึ้นแคร่บินมาหยาบหยับ
ให้เขาชมโฉมนางอยู่กลางทัพ	พลัดกันรับคานหามาตามทาง”

(2) **ศีลธรรม** ไทยเป็นชาติที่นับถือศาสนาพุทธเป็นส่วนใหญ่วรรณคดีไทยจึงมีเรื่องศีลธรรมสอดแทรกอยู่เสมอ เช่น **ในพระอภัยมณี** ตอนที่พระอภัยมณีเห็นนางผีเสื้อสมุทรขึ้นไปอยู่บนยอดเขา พระอภัยมณีบอกให้นางผีเสื้อกลับไปเสียเพราะทรงต้องการจะบวชละกิเลสทั้งหลาย พระองค์ถือโอกาสสอนนางผีเสื้อสมุทรว่า

“จงฟังธรรมคำนับดับโมโห	ให้โกโสสร้างเสื่อมค่อยเสื่อมใส
แล้วทรงเดชเทศนาภาษาไทย	ด้วยความในโลภียสึประการ
คือรูปรสกลิ่นเสียงเคียงสัมผัส	ที่คฤหัสถ์หลงแหวนไม้แก่นสาร
ครั้นระจับดับขันธสันดาน	ย่อมสาธารณ์เปื่อยเน่าเสียเปล่าดาย
อย่าลุ่มหลงจงอุตส่าห์รักษา	ให้เพิ่มภิญโญไปดังใจหมาย
อย่าฆ่าสัตว์ตัดชีวิตคิดอุบาย	จะทำตายตคนรกอเวจี”

ตอนที่สุตสาครตามมาพบชีเปลือยที่เมืองการเวก สุตสาครพูดกับชีเปลือย แสดงให้เห็นว่า
สุตสาคร นึกถึงบาปบุญคุณโทษจึงไม่ฆ่าชีเปลือย :

“มึงลองถามความรู้กับอก	มึงกลับกลอกแกล้งจะฆ่าให้อาสัญ
พลกลงไปในถ้ำทำเช่นนั้น	คนเหมือนกันช่างไม่คิดอนิจจา
แล้วมึงนำข้าเอาไม้เท้าด้วย	ไม่เขินขวยยากทุกไถ่อุสา
แม่มึงคิดนึกหนึ่งด้วยเวรา	กูจะฆ่าเสียให้ตายวายชีวิต”

นิราศภูเขาทอง ของสุนทรภู่ กล่าวถึงต้นจ้าว โดยเปรียบเทียบกับจ้าวในนรกซึ่งมีนามแหลม
ยาวถึง 16 องค์สำหรับลงโทษ ผู้เป็นชู้กับภรรยาสามีผู้อื่นเป็น

“จ้าวรอกสืบหกงอกลีแหลม	ดังขวากแถมเสียมแทรกแตกไสว
ใครทำชู้คู่ท่านครั้นบรรลัย	ก็ต้องไปป็นต้นน้าขนพอง”

(3) **การศึกษา** การศึกษาในสมัยก่อนแตกต่างไปจากปัจจุบันเพราะผู้ที่ประสงค์ อยากจะหา
วิชาความรู้ จะต้องออกเสาะแสวงหาอาจารย์ด้วยตัวเอง และวิชาที่สอนก็มักจะเป็นวิชาเฉพาะอย่าง
ใครใคร่เรียนวิชาอะไรก็ศึกษาวิชานั้นอย่างเดียว มาจนกระทั่งมีความสามารถรอบรู้อย่างแตกฉาน
เหมือนสมัยนี้ คือการศึกษารอบรู้เฉพาะทางนั่นเอง เช่น **ในพระอภัยมณี** กล่าวถึงการศึกษาของ
ตัวละครเอกไว้ คือ พระอภัยมณีและศรีสุวรรณว่า จะต้องไปแสวงหาที่เรียนด้วยความยากลำบาก
ออกจากเมืองก็ต้องร่อนเร่ไปตามหมู่บ้านต่าง ๆ จนกระทั่งมาถึงหมู่บ้านจันทคาม ซึ่งมีอาจารย์เอกสองคน
คนหนึ่งชำนาญในเพลงกระบอง ซึ่งใครจะพ่วงอาวุธมาดั่งท่าฝนก็สามารถป้องกันได้ อาจารย์
อีกท่านหนึ่งชำนาญเพลงปีใคร่ฟังต้องเคลิบเคลิ้ม สลบหลับไหลไป การศึกษาผู้จะเรียนจะต้องเสียค่า
เล่าเรียนถึงแสนตำลึงทองที่อาจารย์ทั้งสองกำหนดค่าเล่าเรียนแพงเช่นนี้ก็เพราะว่า

“ซึ่งดนตรีดีค่าไว้ถึงแสน	เพราะหวงแหนกำชับไว้ซับซ้อน
ใช้ประสงค์ตรงทรัพย์สิ่งสุพรรณ	จะป้องกันมิให้ไพร่ได้วิชา”

จาก**ขุนช้างขุนแผน**จะเห็นภาพการศึกษาในสมัยอยุธยาว่า ผู้ชายเรียนตามวัดก่อน การเรียนจะบวชหรือไม่ก็ได้ ผู้หญิงเรียนอยู่กับบ้าน เรียนวิชาเย็บปักถักร้อย หัตถเป็นแม่บ้านแม่เรือน เช่น กล่าวถึงนางพิมว่า “สอนเย็บเก็บปักหักทองขวาง”

เมื่อตอนพลายแก้วบวชเณรแล้วก็ได้เล่าเรียนตามแบบกุลบุตรสมัยนั้น คือ บาลีภาษาไทย และคาถา อันเป็นส่วนอิทธิฤทธิ์สำหรับเอามาใช้ในทางโลกเป็นประโยชน์ตามความนิยมสมัยนั้น พระอาจารย์สอนอยู่จนกระทั่ง

“หนังสือสันกระแสนั่งแปลอรรถ	จนสมภารเจ้าวัดไม่บอกได้
ลูปหลังลูปหน้าแล้วว่าไป	สิ้นไส้กูแล้วเณรแก้วอา
ยังอยู่แต่สมุดตำราใหญ่	พินแต่หัวใจพระคาถา
กูจัดแจงส่องสุ่มแต่หนุ่มมา	หวังไว้จนชราไม่ให้ใคร
ความรู้นอกนี้ไม่มีแล้ว	กูรักเณรแก้วจะยกให้
อยู่คงปล้นสะดมมีกมไป	เลี้ยงโหงพรายใช้ได้ทุกตา”

พอหมดตำรับวัดนี้ก็ไปต่อกับสมภารวัดป่าเลไลยก์ได้หัดเทศน์มหาชาติที่วัดนี้ นับเป็นคุณวุฒิพิเศษเทียบได้กับองค์ปาฐกเบื่อง ๆ สมัยนี้ แล้วก็เริ่มเรียน

“ตำรับใหญ่พิชัยสงคราม	สุรยจันทรฤกษ์ยามก็รอบรู้
อยู่ยงคงกระพันทั้งล่องหน	ภาพยนตร์ผูกใช้ให้ต่อสู้
รักเรียนทั้งเสกเป่าเจ้าชู	ผูกจิตหญิงอยู่ไม่เคลื่อนคลาย
ท่านบรื๋วหัวร่อว่าอ้อแก้ว	เรื่องเจ้าชูรู้แล้วต้องมันหมาย
เมียของเขาเจ้าอย่าได้ทำร้าย	สาวแก่แม่หม้ายเอาเถิดวา”

แปลว่าลูกผู้ชายทุกคนต้องแสวงหาความรู้เท่าที่นิยมกันในสมัยนั้นมาประดับตัว แต่ครูบาอาจารย์ผู้ให้วิชาก็ต้องขอสัตย์สาบานกันเสียก่อนว่า จะไม่เอาวิชาไปใช้ในทางที่ผิด

(อ่านต่อฉบับหน้า)

วิสัยทัศน์

ก่อนอื่นลองมาดูวิสัยทัศน์ของ โดนัลด์ ทรัมป์ ที่ว่า **“Make America Great Again” ...ทำอเมริกา ให้กลับมายิ่งใหญ่อีกครั้ง** และด้วยวิสัยทัศน์เช่นนี้เขาได้รับเลือกตั้งเป็น ประธานาธิบดีคนใหม่ของสหรัฐฯ ๔ ยิ่งไปกว่านั้น เขายังพูดเสมอว่า **“ถ้าจะคิดอะไรทั้งที ก็คิดให้มันใหญ่ ๆ ไปเลย”**

ในที่สุดการคิดใหญ่ของเขาก็ได้ผล คนอเมริกันส่วนใหญ่โหวตเลือกเขา นอกเหนือจาก ไม่ชอบเขาน้อยกว่าที่ไม่ชอบ ฮิลลารี คลินตัน ก็คือ ประชาชนเชื่อในวิสัยทัศน์ของเขา นั่นเอง

วิสัยทัศน์ มาจากคำภาษาอังกฤษว่า Vision พจนานุกรมให้ความหมายว่า **“การเล็งเห็นไปในกาลข้างหน้า ด้วยการอนุมานตามเหตุผลและความรู้”** คนที่มีวิสัยทัศน์ จึงหมายถึงคนที่เล็งเห็นเช่นนั้นนั่นเอง เช่น บริษัทหนึ่งกำหนด วิสัยทัศน์ขององค์กรไว้ว่า

“มุ่งมั่นนำเสนอสินค้า บริการและโซลูชันด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ที่ครบวงจร เพื่อตอบสนองความต้องการสูงสุดขององค์กรผู้ใช้บริการ ทั้งภาครัฐและเอกชน ด้วยความเป็นมืออาชีพภายใต้มาตรฐานคุณภาพระดับสากล”

ใครก็ตาม (โดยเฉพาะนักวางแผน) ถ้าได้มาอ่าน **“วิสัยทัศน์”** ของบริษัทนี้แล้ว ย่อมมองเห็นความตั้งใจจากคำหลัก (Key Word) ที่เขาใช้ เช่น นำเสนอ บริการ โซลูชัน ครบวงจร สนองความต้องการ ความเป็นมืออาชีพ มาตรฐานคุณภาพระดับสากล เป็นต้น ซึ่งกว่าจะได้คำที่ร้อยเรียงกันอย่างกระชับดังงามเช่นนี้ จะต้องเกิดจากการระดมสมองของคนสำคัญ ๆ ในองค์กร อย่างหลากหลาย

นักวิชาการหลายค่ายกล่าวถึงลักษณะที่ดีของวิสัยทัศน์ ต้องประกอบด้วย 1) มีความชัดเจน สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้ 2) เป็นภาพเชิงบวกที่สะท้อนถึงความเป็นเลิศ ซึ่งอาจจะกำหนดเวลาไว้ด้วยก็ได้ 3) ต้องท้าทายความสามารถ 4) คำนึงถึงผู้รับบริการเป็นสำคัญ และ 5) มีความสอดคล้องกับแนวโน้มในอนาคต ทั้งนี้เพราะวิสัยทัศน์เป็นสิ่งที่มุ่งหวังจะให้มีหรือเกิดขึ้นในอนาคตซึ่งผู้บริหารของหน่วยงานต้องเป็นผู้กำหนด โดยทุกคนในหน่วยงานมีส่วนร่วม จากคำถามที่ว่า เราต้องการเป็นอะไร (What do we want to come)

วิสัยทัศน์ที่ดีโดยรวมจึงมีความจำเป็นต้องกำหนดเป้าหมายที่มีลักษณะกว้าง ๆ เป็นความต้องการในอนาคต โดยมีได้กำหนดวิธีการใช้เป็นข้อความทั่วไป ซึ่งการกำหนดทิศทางของภารกิจ เป็นความมุ่งหมายในสถานการณ์ที่เราจะไปเป็น หรือไปอยู่ ณ วันหนึ่งในอนาคตที่หน่วยงานนั้น ๆ มุ่งหมาย มุ่งหวังหรือประสงค์จะเป็น หรือจะมีในอนาคตนั่นเอง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ให้ความสำคัญของ “วิสัยทัศน์” ไว้ว่าเป็นเครื่องมือที่จะช่วยกำหนดทิศทางดำเนินชีวิตหรือกิจกรรมองค์กร โดยมีจุดหมายปลายทางที่ชัดเจน ช่วยให้ผู้สมาชิกทุกคนรู้ว่า แต่ละคนมีความสำคัญต่อการมุ่งไปสู่จุดหมายปลายทาง และรู้ว่าทำอะไร (What) ทำไมต้องทำ (Why) ทำอย่างไร (How) และทำเมื่อใด (When) พร้อมกันนั้นก็ช่วยกระตุ้นให้ผู้สมาชิกทุกคนมีความรู้สึกร่าเริง มีความผูกพัน มุ่งมั่นปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ ทำท่ายกเกิดความหมายในชีวิตการทำงาน มีการทำงานและมีชีวิตอยู่อย่างมีเป้าหมายด้วยความภูมิใจ และทุ่มเทเพื่อคุณภาพของผลงานที่ปฏิบัติ และเป็นการช่วยกำหนดมาตรฐานของชีวิต องค์กร และสังคมที่แสดงถึงการมีชีวิตที่มีคุณภาพ องค์กรที่มีคุณภาพ และสังคมที่เจริญก้าวหน้ามีความเป็นเลิศในทุกด้าน

วิสัยทัศน์จึงเป็นผลจากการคิดของผู้บริหารและสมาชิกในองค์กร ที่เปี่ยมด้วยความรู้และประสบการณ์ รวมถึงความสำเร็จและความล้มเหลวในอดีต ช่วยประมวลกันเข้ามาเป็นแนวทางที่จะไปสู่ความสำเร็จยิ่ง ๆ ขึ้นไปในอนาคต 1 ปีข้างหน้า 5 ปี หรือ 10 ปีข้างหน้า

ดังที่อาจารย์ต้น คมสัน พุดไวใน <https://www.facebook.com/AttractionFinance> ว่า

1) วิสัยทัศน์ ทำให้ตัวคุณเองมีแรงดึงดูดความสำเร็จ

วิสัยทัศน์คือการคิดให้เป็นภาพ นั่นแสดงว่า ไม่ใช่แค่คิด แต่ต้องเห็นเป็นภาพในหัวด้วย เมื่อเราเห็นภาพปลายทาง ความสำเร็จในหัวแล้ว มันจะกลายเป็นแรงบันดาลใจชั้นเยี่ยม เช่น โดนัลด์ ทรัมป์ (ที่กล่าวมาข้างต้น) หรือนักกีฬา หรือนักดนตรีระดับโลกทั้งหลาย ที่ใช้เทคนิคการมองเห็นภาพอนาคตก่อนที่จะลงมือทำจริง ๆ เมื่อคุณเห็นเป็นภาพ ความรู้สึกของคุณ จะยิ่งขยายใหญ่ขึ้น แล้วความรู้สึกแบบนั้นก็จะดึงดูดคลื่น พลังงานในความถี่เดียวกันเข้ามาหาคุณ

2) วิสัยทัศน์ สร้างความชัดเจนในการก้าวไปข้างหน้า

หากขาดวิสัยทัศน์ ก็เปรียบเหมือนขาดแสงสว่างนำทาง นอกจากนี้ความชัดเจนยังเป็นสิ่งที่จิตใต้สำนึกของเราชอบ ดังนั้นการกระทำที่อยู่ในอำนาจของจิตใต้สำนึก จะมีพลังอันแรงกล้ากว่าเสมอ การกระทำที่ขาดความชัดเจนจะไม่มีวันสำเร็จ

3) วิสัยทัศน์ ใช้สร้างความเข้าใจให้ผู้ร่วมอุดมการณ์

การประสบความสำเร็จในด้านใดก็ตาม มนุษย์ย่อมต้องอาศัยความช่วยเหลือของคนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องเสมอ วิสัยทัศน์ที่ดี เป็นเครื่องมือที่จะใช้อธิบายให้คนอื่นเข้าใจเราได้ดีขึ้น และเดินตามเราได้อย่างสบายใจ โดยเฉพาะถ้าเราอยู่ในฐานะ ของผู้นำ เราต้องใช้วิสัยทัศน์เพื่อทำความเข้าใจกับผู้ตามของเรา ให้ได้โดยเร็ว

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคุณจะมีวิสัยทัศน์ที่น่าคิด น่าฟัง เป็นแรงบันดาลใจที่ดีให้กับตนเอง และผู้คนรอบข้างยิ่ง ๆ ขึ้นไปครับ และที่สำคัญ เมื่อมีวิสัยทัศน์แล้ว ต้องลงมือทำด้วย มิฉะนั้นมันก็แค่ความฝัน

เปิดกรุ...ตุรกี

ฉบับที่ผ่านมา ผมได้เขียนถึงประสบการณ์ตระเวนเที่ยวพร้อมหมู่คณะอีกสิบกว่าชีวิตในเมืองอิสตันบูล ซึ่งอยู่ทางฝั่งยุโรปไปแล้ว ฉบับนี้ผมจะขอเล่าถึงสิ่งที่ได้พบเจอในประเทศตุรกีทางฟากฝั่งเอเชียกันบ้าง ซึ่งรวมเวลาทั้งสิ้น 4 วันเต็ม ๆ

การเดินทางจากอิสตันบูล เพื่อไปเยือนฝั่งเอเชีย นั้นจะลัดเลาะไปตามชายฝั่งทะเลมาร์มารา มุ่งหน้าไปสู่เมืองอีเซียบัต (Eceabat) เป็นระยะทางร่วม ๆ 300 กิโลเมตร จากนั้นรถไฟจะข้ามช่องแคบดาร์เดเนลส์ไปยังเมืองชานักคาเล่ (Canakkale) โดยเรือเฟอร์รี่ขนาดใหญ่ซึ่งสามารถบรรทุกรถไฟได้หลายสิบคัน

ระหว่างทางจากอิสตันบูลไปสู่เมืองอีเซียบัตนั้นรถไฟชของพวกเราชาวคณะจะแล่นผ่านเขตเกษตรกรรมของตุรกี ซึ่งส่วนมากเป็นทุ่งทานตะวันสีทองอร่าม ซึ่งปลูกบนเนินเขาลูกเตี้ย ๆ ใกล้สุดลูกหูลูกตา ดูแล้วชุ่มชื่นใจเหลือกำลัง

ร่วม ๆ 4 ชั่วโมงครึ่ง พวกเราก็มาถึงท่าเรือเมืองอีเซียบัต รถโค้ชรอขึ้นฝั่งอยู่นานครึ่งชั่วโมงกว่าจะถึงคิวได้ขึ้นเรือเฟอร์รี่ เมื่อรถจอดบนเรือเรียบร้อยแล้ว ก็ได้เวลาที่พวกเราจะรีบไปจับจองที่ที่เหมาะสม ๆ เพื่อกินลมชมวิวนั่นบนชั้นบนของเรือ ซึ่งมีผู้โดยสารจำนวนมากนั่งรอท่าอยู่แล้ว

ราวครึ่งชั่วโมง เรือเฟอร์รี่ก็พาพวกเรามาถึงเมืองชานักคาเล่โดยปลอดภัย เวลานั้นพระอาทิตย์ใกล้โพล้เพล้ ก็มันเป็นเวลาทุ่มครึ่งแล้วนี่หน้า ทว่าชีพจรบริเวณท่าเรือของเมืองชานักคาเล่ยังคงเต้นอย่างคึกคัก มีผู้คนเดินเล่นริมทะเลกันขวักไขว่ บรรยากาศยามแดดร่มลมตก ที่มีเรือยอร์ชหลายสิบลำจอดเทียบท่า โดยมีฉากหลังเป็นบ้านเรือนบนเนินเขา

เป็นวิวที่นำมาลงซะมั่วยาด ยิ่งกว่านั้น ยังมีเสียงดนตรีสด
จังหวะมัน ๆ ของนักดนตรีเปิดหมวกสร้างความบันเทิงใจให้อีก
ยิ่งพาให้ไม่อยากจากไปไหน อยากนั่งนิ่ง ๆ ปล่อยให้ใจให้
ล่องลอยไปตามสายลมเสียจริง ๆ แต่ก็ทำไม่ได้!! เพราะไกด์
บอกให้พวกเราเร่งฝีเท้า เพื่อให้ทันกับรถโค้ชที่จะวนมารับ
พวกเราที่ม้าไม้จำลองเมืองทรอยซึ่งตั้งอยู่ไม่ไกลจากท่าเรือ

ในคํานั้น หลังจากกินอาหารค่ำที่โรงแรมเสร็จ
แทนที่พวกเราจะขึ้นไปนอนพักผ่อนเอาแรงกัน พวกเรา
ส่วนมากกลับเลือกที่จะเข้าซูเปอร์มาร์เก็ตซึ่งอยู่ห่างจากโรงแรม
ไปไม่ไกล เพื่อซื้อหาของฝากกลับไปฝากคนทางบ้าน ของที่
พวกเราส่วนใหญ่หมายตาจะเป็นพวกถั่วและผลไม้อบแห้ง
บรรจุซองจำพวกลูกฟิกหรือมะเดื่อฝรั่ง และแอฟริคอต
ซึ่งนับว่าพวกเราตัดสินใจไม่ผิด เพราะราคาของที่วางขาย
ในซูเปอร์มาร์เก็ตถูกกว่าที่ขายตามร้านขายของฝากริมทาง
ร่วมครึ่งค่อนทีเดียว

ในเช้าวันรุ่งขึ้น หลังจากกินอาหารเช้าเสร็จ ไกด์พา
พวกเราไปยัง**เมืองทรอย (Troy)** ที่รู้จักทั่วโลกจากภาพยนตร์ทรอย
ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับการต่อสู้ห้ำหั่นกันระหว่างชาวกรีก
กับชาวทรอย ซึ่งกินเวลานับทศวรรษ โดยมีชนวนมาจาก
เจ้าชายปารีสแห่งทรอย ได้ไปลักพาตัวเจ้าหญิงเฮเลน ซายา
ของพระเจ้าเมเนลาอัส ผู้ครองนครสปาร์ตาแห่งกรีก จนเกิดเป็น
สงครามแย่งชิงนางขึ้น สงครามนั้นยืดเยื้อเป็น 10 ปี แต่แล้ว
พวกทรอยก็ต้องเสียทีแก่พวกกรีกที่ออกอุบายสร้างม้าไม้
จำลองแล้วซ่อนทหารไว้ด้านใน ก่อนที่จะสามารถยึดเมืองทรอย
ได้อย่างง่ายดาย มิน่าข้ายังเฝ้าทำลายเมืองทั้งเมืองทั้ง
อีกด้วย

คิด ๆ ไปแล้ว สงครามที่เกิดขึ้นที่เมืองทรอย ก็มีสวน
คล้ายกับสงครามระหว่างพระรามกับทศกัณฐ์เพื่อชิงตัว
นางสีดาในเรื่องรามเกียรติ์อยู่เหมือนกัน

เมืองทรอยถูกพูดถึงในเทพปกรณัมกรีกหลายเรื่อง
ยกตัวอย่างเช่น อีเลียด (Iliad) และออดิสซีย์ (Odyssey) ของ
โฮเมอร์ (Homer) แต่ก็ไม่มีใครรู้แน่ว่ามีจริงหรือไม่ และอยู่
ที่แห่งใดกันแน่ จนเมื่อราว ๆ 140 ปีก่อนที่เมืองทรอยซึ่งจมหาย
อยู่ใต้ธรณี ได้ถูกค้นพบโดยนักโบราณคดีชาวเยอรมัน
คนหนึ่ง ชื่อ “ไฮน์ริช ชลิมันน์” (Heinrich Schliemann)
จนสร้างกระแสความสนใจให้แก่คนทั่วโลก

เมื่อรถโค้ชของพวกเราไปถึงประตูเมืองทรอยนั้น สิ่ง
ที่เห็นสะดุดตาเป็นอย่างแรก คือ ม้าไม้จำลองตัวใหญ่สูง
พอ ๆ กับตึก 2 ชั้น ดูเหมือนพวกเราจะเป็นกรุ๊ปทัวร์กลุ่มแรก ๆ
ของวัน จึงมีนักท่องเที่ยวบางตา แต่แล้วขณะกำลังตั้งท่าจะ
ถ่ายภาพหมู่หน้าม้าไม้ ู ๆ กรุ๊ปทัวร์จีน ซึ่งไม่รู้มาจากไหน
เฮลละโลเข้ามาถ่ายภาพกับม้าไม้อย่างรวดเร็ว พวกเราจึงต้อง
หลีกเลี่ยงให้นักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ไปก่อน เพื่อจะได้ไม่ติดภาพ
แขกไม่ได้รับเชิญเข้ามาในภาพ

หลังจากเพลิดเพลินกับม้าไม้จำลองพอสมควรแล้ว
ก็ได้เวลาเยี่ยมชมซากเมืองทรอย ซึ่งส่วนมากจะเหลือให้เห็น
แต่ฐานของอาคารและกำแพง ยกเว้นโรงละครกลางแจ้ง
ทรงครึ่งวงกลมที่ดูจะอยู่ในสภาพสมบูรณ์ที่สุด อาจเพราะ
เมืองทรอยมีอายุกว่า 3,000 ปี บวกกับถูกเผาทำลายจากข้าศึก
เลยทำให้ไม่ค่อยเหลือสิ่งก่อสร้างเป็นชิ้นเป็นอันสักเท่าไร

บ่ายวันนั้น เรามีโปรแกรมทัวร์เมืองโบราณสมัยกรีกอีกแห่งหนึ่งชื่อ**เปอร์กัมมัม (Pergamum)** หลังจากที่เราขึ้นกระเช้าไฟฟ้าไปยังยอดเขาสูง 335 เมตร เดินต่อไปอีกครู่หนึ่งก็ถึงเมืองบนยอดเขาที่เรียกกันทั่วไปว่า “**อะโครโพลิส (Acropolis)**” ซึ่งมีซากวิหารหินสีขาว อันเป็นที่สถิตของเทพเจ้ารักษาเมือง ตั้งตระหง่านอยู่ใจกลางยอดเขา อีกสิ่งหนึ่งซึ่งทำให้ตื่นตาตื่นใจคือ โรงละครกลางแจ้งขนาด 1 หมื่นที่นั่ง ซึ่งสร้างเป็นขั้นบันไดไปตามความลาดเอียงของภูเขา อีกทั้งได้ชื่อว่าเป็นโรงละครที่ชั้นที่สุดในโลก

ไม่รู้ว่าคอนโบราณชนหินขึ้นมาสสร้างเมืองบนภูเขาได้อย่างไร ทั้ง ๆ ที่มีเทคโนโลยีจำกัด คิดไปแล้วก็พาให้รู้สึกทั้งกับความอดสูหะและความชาญฉลาดของคนโบราณเสียจริง ๆ

เสร็จจากเมืองโบราณเปอร์กัมมัม รถโค้ชของพวกเราก็มุ่งหน้าสู่เมืองคูซาดาสี (Kusadasi) เพื่อไปพักค้างคืนที่นั่น พอรุ่งเช้าพวกเรามีคิวเยี่ยมชม**บ้านพระแม่มาเรีย (House of Virgin Mary)** ซึ่งเชื่อว่าเป็นบ้านหลังสุดท้ายของพระองค์ก่อนสิ้นพระชนม์

เรื่องราวการค้นพบบ้านหลังนี้มีอิทธิปาฏิหาริย์เจือปนอยู่ด้วย กล่าวคือ มีแม่ชีตาบอดชาวเยอรมันคนหนึ่ง ชื่อ แอนนา แคเธอรีน เอ็มเมอร์ริช (Anna Catherine Emmerich) ได้เขียนรายงานฉบับหนึ่งบรรยายเกี่ยวกับลักษณะของบ้านดังกล่าวไว้อย่างละเอียดราวกับตาเห็น เมื่อเธอเสียชีวิตลง ได้มีผู้นำรายงานชิ้นนี้ไปตีพิมพ์เป็นหนังสือ แต่ก็ไม่มีใครทราบว่าเป็นบ้านหลังที่ว่านี้อยู่ที่ใด กระทั่ง ค.ศ. 1881 ได้มีนักบวชชาวฝรั่งเศสผู้หนึ่งค้นพบบ้านหลังย่อม ๆ ชั้นเดียว ก่อด้วยหิน

สร้างบนเขาสูงโดดเดี่ยว หันหน้าออกสู่ทะเลอีเจียน ห่างจากเมืองโบราณเอเฟซุส (Ephesus) ราว 7 กิโลเมตร ซึ่งมีลักษณะตรงกับที่แม่ชีเอ็มเมอร์ริชบรรยายไว้ จึงเชื่อว่าเป็นบ้านหลังนี้คือบ้านหลังสุดท้ายของพระนางมาเรีย

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าบ้านหลังนี้จะไม่ถูกรับรองอย่างเป็นทางการจากคริสตจักรคาทอลิก แต่การที่มีพระสันตะปาปาหลายพระองค์เคยเสด็จมาเยือนก็เสมือนหนึ่งเป็นการรับรองสถานะบ้านหลังนี้กลายเป็นที่ศาสินิกชนชาวคริสต์จากทั่วโลกเดินทางมาแสวงบุญมิได้ขาด

หลังจากที่เราได้ประพรมน้ำศักดิ์สิทธิ์จากก๊อกน้ำซึ่งอยู่ด้านหลังของบ้าน พร้อมกับผูกริบบิ้นอธิษฐานบนผนังกำแพงบริเวณทางออกเรียบร้อยแล้ว ก็ถึงเวลาไปเยี่ยมชม**เมืองโบราณเอเฟซุส (Euphesus)** กันต่อ

ไม่นานรถโค้ชก็จอดส่งพวกเราถึงหน้าประตูทางเข้าแสงแดดในช่วงเวลาสายของวันนี้ดูจะไม่ปรานีพวกเรานัก แต่ก็ไม่ว่ากัน ทอนกำลังใจและความสนใจของพวกเราได้ เมืองเอเฟซุสเป็นเมืองสำคัญทั้งในสมัยกรีกและโรมัน ในสมัยโรมันนั้น เมืองเอเฟซุสยิ่งทวีความสำคัญอย่างยิ่งถึงขนาดจัดเป็นเมืองหลวงของจักรวรรดิทางฝั่งทวีปเอเชียเลยทีเดียว นอกจากขนาดของเมืองที่ใหญ่เป็นอันดับสองรองจากโรม พลเรือนยังมีจำนวนมาก เชื่อกว่าน่าจะมีมากถึง 250,000 คนเลยทีเดียว

ภายในเมืองโบราณเอเฟซุสยังคงหลงเหลือสิ่งปลูกสร้างเป็นจำนวนมาก ที่ถือว่าเป็นไฮไลต์เด็ดที่ขึ้นหน้าขึ้นตาต้องยกให้ห้องสมุดเซลซุส (Library of Celsus) ซึ่งโดดเด่น

ด้วยลวดลายแกะสลักฝีมือประณีตและเสาค้ำยันอันสง่างามกับโรงละครขนาดมหึมา ซึ่งสร้างโดยสลัดไหล์เขาเป็นชั้นบันได และสามารถจุคนได้มากถึง 25,000 คนเลยทีเดียว จนได้ชื่อว่าเป็นโรงละครที่ใหญ่ที่สุดบนคาบสมุทรอนาโตเลีย

สำหรับโปรแกรมในภาคบ่ายนั้น พวกเราต้องนั่งรถไปอีกเมืองหนึ่งเพื่อจะไปชื่นชมความมหัศจรรย์ของธรรมชาติที่เกิดจากการก่อตัวของแร่หินปูนจำนวนมากจนเกิดเป็นลานหินปูนสีขาวคล้ายปุยหิมะปกคลุมบนยอดเขานามว่า **ปามุกคาเล (Pamukkale)**

หลังจากเดินทางราว 3 ชั่วโมง รถก็ค่อย ๆ ไต่ไหล่เขาสูง 200 เมตรสู่ยอดเขา จากจุดจอดรถ พวกเราเดินเท้าไปยังปามุกคาเลอีกร่วม ๆ 1 กิโลเมตร ทำท่ายแสงแดดอันร้อนระอุจนแทบผิว พวกเรารีบเร่งฝีเท้ากันใหญ่ เพื่อจะไปถึงที่หมายโดยเร็วที่สุด ไม่เช่นนั้น ร่างกายคงถูกเปลวแดดเผาไหม้จนเกรียมเป็นแน่

เมื่อไปถึง สิ่งที่เราเห็นเบื้องหน้าทำให้เราลิ้มความเหนื่อยและความร้อนจนสิ้น หลงเหลือแต่ความตื่นตาตื่นใจกับลานหินปูนสีขาวซึ่งแผ่กว้างไกลสุดลูกหูลูกตาราวกับลานสกีหิมะเป็นความแปลกพิสดารของปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ ซึ่งแต่ละคนไม่เคยพบเจอมาก่อน

ปามุกคาเล มีความหมายว่า “**ปราสาทปุยฝ้าย**” ตามภาษาตุรกี เกิดจากการพัดพาแร่หินปูนของธารน้ำใต้ดินขึ้นมาบนผิวดิน และทำปฏิกิริยาทางเคมีจนจับตัวแข็งเป็นริ้ว ห้อยย้อยลดหลั่นตามภูมิประเทศ โดยมีธารน้ำแร่ไหลผ่านตลอดปี ประชาชนนิยมมาเล่นน้ำและนอนอาบน้ำแร่เป็นจำนวนมากด้วยเชื่อว่าสามารถรักษาโรคบางชนิดได้

น่าเสียดายที่พวกเราเมาเย็นปามุกคาเลในช่วงหน้าร้อน ซึ่งอุณหภูมิทะลุปรอท จึงทำให้พวกเราไม่อาจอยู่กลางแจ้งได้นานนัก ถ่ายรูปเสร็จ ก็ต้องรีบเดินเข้าร่มทันที ถ้าพวกเรามาช่วงหน้าหนาว คิดว่าน่าจะรู้สึก “ฟิน” กว่านี้อีกหลายเท่า

ค่าคืนนี้ทัวร์ได้นำพวกเราชาวคณะไปนอนค้างแรมที่โรงแรมใกล้ ๆ กับปามุกคาเล ที่นั่นมีบ่อน้ำแร่ธรรมชาติให้แช่ที่เข้าพักได้นอนแช่ด้วย คืนนี้พวกเราไม่จำเป็นต้องนอนแต่หัววัน เพราะวันรุ่งขึ้นจะเป็นการเดินทางมาราฮอนถึง 9 ชั่วโมงไปยังเมืองคัปปาโดเกีย (Cappadocia) ซึ่งเป็นเมืองท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงอีกเมืองหนึ่ง เราจึงสามารถนอนชดเชยบนรถได้อย่างจุใจ

ในเช้าวันใหม่ หลังจากเรากินอาหารเช้าเสร็จ รถก็มุ่งหน้าสู่เมืองคัปปาโดเกียโดยทันที เพราะวันนี้เรามีเส้นทางไกลกว่า 700 กิโลเมตร เมื่อรถวิ่งไปได้ครึ่งทาง โชเฟอร์ก็ปล่อยให้พวกเราลงไปยืดเส้นยืดสายกันที่เมืองคอนยา (Konya) เพื่อไปเยี่ยมชม**พิพิธภัณฑ์เมฟลานา (Mevlana Museum)** ซึ่งเป็นที่ฝังศพของผู้นำทางความคิดของลัทธิซูฟีในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 13 ชื่อว่า เมฟลานา เจลาเลดดิน รูมี (Mevlana Jelaleddin Rumi) พวกเราใช้เวลาที่นี่ไม่นานนัก จากนั้น รถมุ่งหน้าต่อไปสู่เมืองคัปปาโดเกีย กว่าจะถึงเมืองนี้ก็เจียนมืด คืนนี้ทัวร์ได้จัดให้พวกเรานอนโรงแรมเก่า ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของที่นี่ด้วย พวกเราตื่นเต้นกันน่าดู เพราะไม่มีใครเคยมีประสบการณ์กับโรงแรมเก่ามาก่อน

โรงแรมถ้ำนั้นสร้างเลียนแบบบ้านของคนท้องถิ่น ที่นิยมเจาะภูเขาให้เป็นโพรงเพื่อทำเป็นที่อยู่อาศัย เหตุที่ คนนิยมเจาะภูเขาทำเป็นที่อยู่อาศัยนั้นเป็นเพราะที่นี่มีภูเขาหิน จำนวนมาก ซึ่งเกิดจากการระเบิดของภูเขาไฟเมื่อประมาณ 3 ล้านปีมาแล้ว จนลาวาและเถ้าถ่านถูกพัดออกมาจำนวนมาก กระจายไปทั่วบริเวณทับถมเป็นแผ่นดินชั้นใหม่ ขึ้นมา วันเวลาผ่านไป ลาวาและเถ้าถ่านได้ถูกกระแสน้ำ ลม ฝน แสงแดด และหิมะ กัดเซาะจนกลายเป็นหินสารพัดรูปทรง แต่พบมากที่สุดจะเป็นทรงกรวย อย่างไรก็ตาม มีหิน จำนวนหนึ่งมีลักษณะเป็นแท่งกลมคล้ายปล่องไฟ มียอดแหลม ซึ่งชนพื้นเมืองเรียกกันว่า “ปล่องไฟนางฟ้า” (Fairy Chimney)

ว่ากันว่าอากาศที่คัปปาโดเกียเย็นสบายตลอดปี ดังนั้น จึงไม่จำเป็นต้องใช้แอร์ภายในห้องพัก แต่เอาเข้าจริง กลับไม่เป็นดังว่า เพราะอุณหภูมิภายในห้องช่วงหน้าร้อน ไม่ได้เย็นสบายอย่างที่คิด ออกจะอบอ้าวหน่อย ๆ ด้วยซ้ำ แม้จะเปิดพัดลมช่วยทำความเย็นแล้วก็ตาม ทำให้นอน ไม่สบายตัวเท่าไร

นอกจากนี้ที่คัปปาโดเกียยังมีชื่อเสียงในเรื่องบอลลูน ชมเมืองด้วย ซึ่งสนนราคาค่าบริการแพคเกจอยู่ คือ 230 ดอลลาร์สหรัฐ บางคนว่าถึงแพคเกจก็ยังยอมจ่ายเพราะเป็น “A Must” ของที่นี่ ซึ่งรำลึกกันว่าวิวด้านบนสวยอย่าบอกใคร แต่จะได้ขึ้นไม่ได้ขึ้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับตัวแปรเรื่องเงินอย่างเดียว ต้องขึ้นอยู่กับวาสนาด้วย เพราะถ้าสภาพอากาศไม่ดี ถึงมีเงิน ก็ช่วยอะไรไม่ได้

โชคดีที่วันที่พวกเราไปเยือนคัปปาโดเกียนั้น ดินฟ้า อากาศเป็นใจ ทำให้ชาวคณะหลายคนได้ขึ้นบอลลูนชมใจอยาก ส่วนตัวผมนั้น ขอสละสิทธิ์ เพราะสู้ค่าบริการไม่ไหว จึงจำต้อง นอนรอเพื่อนอยู่ที่โรงแรม

ในช่วงเช้าวันนี้ ซึ่งเป็นวันสุดท้ายในดินแดนตุรกี พวกเราเดินทางไปยังเมืองบาดาลไค้มักลิ (Kaymakli Underground City) ซึ่งเป็นเมืองใหญ่ที่สุดในบรรดาเมืองบาดาลทั้ง 36 แห่งของคัปปาโดเกีย เมืองบาดาลแห่งนี้สร้างขึ้นในสมัยฮิตไทต์ราว 4,000 ปีก่อน โดยเจาะลึกลงไปใต้ดินเป็นชั้นๆ โดยชั้นที่ลึกที่สุดคือ ชั้นที่ 8 อยู่ลึกจากผิวน้ำถึง 85 เมตร ภายในเมืองประกอบไปด้วยโพรงหลายร้อยโพรง แบ่งการใช้งานต่างๆ กันไป บ้างเป็นห้องครัว บ้างเป็นห้องนอน บ้างเป็นห้องโถง รวมไปถึงที่ถนอมอาหาร เชื่อว่าที่นี่เคยมีผู้คนอาศัยอยู่นับร้อยครัวเรือน

ภายในเมืองบาดาลมีอากาศค่อนข้างน้อย และทางเดินบางช่วงลาดชันและแคบ ฉะนั้น ผู้สูงอายุและคนที่มีสุขภาพไม่ดี ต้องใช้ความระมัดระวังเป็นพิเศษ ตอนที่พวกเราลงไปสำรวจเมืองกันนั้น ก็มีชาวคณะคนหนึ่งมีอาการไม่สู้ดีเนื่องจากหายใจไม่ออก

หลังจากออกจากเมืองบาดาล พวกเราก็เดินทางไปเยี่ยมชมบ้านถ้ำของคนท้องถิ่น ที่เจาะคูหาเป็นห้องๆ เข้าไปในภูเขา เมื่อไปถึง เจ้าบ้านและสมาชิกในครอบครัวให้การต้อนรับพวกเราเป็นอย่างดี โดยรินชาวดิลไม้มารับประทาน หลังจากนั้น มีห้องอยู่ 2 - 3 ห้อง แต่ตกแต่งได้น่าอยู่ หลังจากได้พูดคุยกับเจ้าบ้านสักครู่หนึ่ง พวกเราก็ขอตัวกลับ ก่อนกลับพวกเราตอบแทนน้ำใจของเจ้าบ้านโดยช่วยซื้อของที่ระลึกที่เจ้าบ้านนำมาวางจำหน่ายหน้าบ้าน ผมเองก็ได้ตุ๊กตาผ้าทำมือ 2 ตัวกลับมาเป็นที่ระลึก

ปิดท้ายโปรแกรมวันสุดท้ายที่ตุรกีในช่วงบ่ายด้วยพิพิธภัณฑ์กลางแจ้งแองโกลอเรเม (Goreme Open Air Museum) ซึ่งเป็นบริเวณที่มีโบสถ์คริสต์ในโพรงถ้ำให้เยี่ยมชมหลายแห่ง โดยโบสถ์ส่วนมากจะมีอายุในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ 10-12 และหลายแห่งมีจิตรกรรมบนผนังถ้ำที่งดงาม โดยสีสันทันทีแจ่มชัดอย่างไม่น่าเชื่อ แต่น่าเสียดายที่บางภาพถูกขูดขีดทำลายจนเสียหายเพราะความขัดแย้งเรื่องความเชื่อทางศาสนาในสมัยหลัง

จบจากพิพิธภัณฑ์กลางแจ้งแองโกลอเรเม รถโค้ชก็ไปส่งพวกเราชาวคณะที่สนามบินคัปปาโดเกีย เพื่อเดินทางต่อไปยังสนามบินอิสตันบูล แล้วจึงบินกลับกรุงเทพฯ ในคืนนั้นปิดฉาก 6 วันเต็มในประเทศตุรกี ดินแดนที่อุดมไปด้วยทรัพยากรการท่องเที่ยวอันล้ำค่า และเป็นທີ່ซึ่งมิตรภาพระหว่างเพื่อนร่วมเดินทางได้เปี่ยมบานอย่างสวยงาม

อาเคียรราช
สหพันธภิกษิตันท์ ๑๕

พระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

๑ น้อมเศียรเกล้าครุทศทิศธรรพบาท
ภักดีนฤนาถ.....บดินทร์
สืบทอดราชจิตราษฏร์สหชาติจะระบิล
สร้างเสริมสยามินทร์..ประเทศ
อํารงธรรมคุณะประเสริฐรัฐเลิศวิเศษ
ชัตติยประกาศเจตน์.....บิตร
สำนึกน้อมศรัทธาพร้อมพสกกรุณิกร
ศิรค้อมถวายพร พระองค์ เทอญฯ๑๐๙
ด้วยเกล้า ด้วยกระหม่อม.

คุณัน

ยังสู้ รอ และหวัง ณ รัชสมัย!

เสียดาย!....

ที่ผมไม่มีโอกาสได้ัญเชิญพระปฐมบรมราชโองการ
ใน“พระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว” พระผู้ทรงราชย์
มานับแต่ 13 ตุลาคม 2559 แล้วนั้น... มาลงในคอลัมน์นี้

ด้วยเหตุเพราะ ผมต้องส่งต้นฉบับ “ย่าสามกรอบ”
เดือนพฤษภาคม ตั้งแต่ กลางเดือนเมษายน โฉนแล้ว!

แม้จะรู้ครับว่า เมื่อถึงวันพระราชพิธีบรมราชาภิเษก
4 - 5 - 6 พฤษภาคม 2562 และพระราชทานพระปฐม
บรมราชโองการแล้ว ก็คงเป็นที่รับทราบทั่วกัน โดยเฉพาะ
สื่อสาธารณะทั่วไป...

แต่ผมคิดว่า ประโยคซึ่งเป็นพระบรมราชโองการ
ครั้งแรกนั้นสำคัญยิ่ง เพราะพระมหากษัตริย์ ต้องทรงคิด
ด้วยพระองค์เอง... เพราะเป็นการสำแดงอัตลักษณ์แห่งความ
เป็นรัชกาลที่ 10 ในราชวงศ์จักรี... เพราะเป็น*สัจจาธิษฐาน*
Avowal เป็นวิถีกษัตริย์จำเพาะด้วยพระองค์เอง ณ รัชกาล
ปัจจุบันโดยแท้!

ด้วยความสำคัญเช่นนี้ ผมจึงเห็นว่า “พระปฐม
บรมราชโองการ” ทุกคราของพระมหากษัตริย์เมื่อมี*พระราชพิธี*
บรมราชาภิเษก Coronation นั้น เป็น*สัจจาธิษฐาน* Avowal
มิได้หมายถึงสุนทรพจน์ Speech ในงานพิธีต่าง ๆ โดยทั่วไป

ย่าสามกรอบ

“ครูบ” บุญช่วย ทองศรี
“พฤษภ” เขียนที่ คลองข้างกลาง เข่งเขาลง นครศรีฯ.

สภาพจริงของกาลเวลาตามสุริยคติ - จันทรคติ
พฤษภาคม นั้น ราชี “พฤษภ” เป็นช่วงกลาง ๆ ปี ระหว่าง
เดือน 5 - เดือน 6 ซึ่งจะมีปรากฏการณ์มงคล ต่อชีวิต
ต่อสังคม และจากธรรมชาติ หลายประการ

ผมรู้สึกว่ เดือนนี้เป็นเดือนมงคล ที่เหมือนกับว่า
กิจกรรม กับ **เวลา** ถูกจัดวางไว้อย่างเหมาะสม

ใน 31 วันซึ่งมีเวลา 744 ชั่วโมงของเดือนนี้ ผมมองเห็น
ภาวะของพลังอันดีงาม ของการเริ่มต้น เป็นการประสาน
ร่วมใจกัน **พัฒนา** เพื่อความเจริญก้าวหน้า..... เป็นภาวะ
ของการเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลง ทุกคน ทั้งบทบาทหน้าที่ ทั้งฤดูกาล
ที่เป็นไปโดยธรรมชาติ

ลองสังเกตดูเถิดครับ.....

วันที่หนึ่ง ไทยเราและทั่วโลก กำหนดให้เป็น
วันแรงงานแห่งชาติ หรือ **วันกรรมกรสากล** May Day
เราเริ่มมองเห็นแรงงานที่สร้างสรรค์โลกแล้วสินะครับ

ฉะนั้น หากเราเข้าใจพลังงานฐานรากของสังคม
เรายอมให้เกียรติต่อผู้ใช้แรงงาน**กรรมกร**

ถัดมาสัปดาห์ที่สอง ก็จะเป็นช่วงของพลังงาน**ชาวนา**
ผู้สร้างพืชผลธัญญาหารเลี้ยงโลก ที่ไทยเราชานานามให้
พี่น้องชาวนาเป็น**กระดูกสันหลังของชาติ**..... และหากเรา
ไม่เพิกกับ**สงกรานต์**ที่เพิ่งผ่าน เราจะเริ่มเห็น**ธรรมชาติ**
เคลื่อนไหวเปลี่ยน**วสันตฤดู**เริ่มมาเยือน เป็นการส่งสัญญาณแห่ง
การหวานไถ่เพาะปลูก ซึ่งปีนี้ไทยเรากำหนดเอา 9 พฤษภาคม
เป็น**วันพืชมงคล** อันเป็นการเชื่อมต่อกันระหว่าง**กษัตรา**กับ
ประชาชน..... ในสังคมสยาม รอยสัมผัสเช่นนี้แหละครับ
ที่นานาอารยประเทศยังมองไม่เห็นถึงความผูกพันระหว่าง
สถาบันราชวงศ์จักรีกับพสกนิกร

และต่อไปอีกไม่นาน ขึ้น 15 ค่ำ เดือน 6 ที่นำอัสจรรย
ยิ่งทางพุทธศาสน์ก็มาถึง คือ **วิสาขบูชา** โดยหมายเอาวัน
เวลา การประสูติ การตรัสรู้ และการปรินิพพาน อันเป็น
วันเดียวกัน แต่ต่างปีกัน ซึ่ง**พุทธศาสนิก**ทั่วโลกจะได้คารวะ
บูชาร่วมกัน.....

เอาเถิดครับ... แม้ว่า “**อริยสัจ**” จะได้ถูกค้นพบ
มาแล้วสองพันกว่าปีโดย “**พุทธะ**” แต่ดูเหมือนมนุษย์จะ
ค่อยเลื่อนและห่างทางแห่งการดับทุกข์ออกไปทุกทีความประมาท
ความโลภ ครอบงำโลกมากขึ้น ความตายที่มีได้เป็นไปตาม
ธรรมชาติมีมากขึ้นแทบทุกหย่อมบ้านย่านเมือง

แต่ผมก็ถือว่า วันนี้ ช่วงเดือนนี้ ยังมี**วิสาขมงคล**
ให้รำลึกถึง แม้ว่าเราจะติดอยู่กับ**พิธีกรรม** หลงอยู่กับ
กระฟู่พุทธ โดยไม่ค่อยเข้าถึงแก่น**ธรรม**... ก็ยังดี ที่ยังมี
“**สงฆ์**” ดี ๆ ให้กราบไหว้... แม้จะต้อง**ตรวจเช็ค**ก่อนก็ตาม

สัญลักษณ์การเริ่มต้นวงจรชีวิต - กิจกรรม ดูเหมือน
จะมาปรากฏที่เดือน “พฤษภ” นี้แหละครับ... ลองย้อนกลับ
ไปอ่านดูที่ผมเขียนไว้อีกทีสิครับ.....

เพราะนอกจากกิจกรรมแล้ว **กาล** ต้องสอดคล้อง
กับ **กาล** และ **กระบวนการทางธรรมชาติ**ด้วย!

“เปิดเทอม” เป็นกิจกรรมทางการศึกษาของไทย
ก็ในช่วงเดือนนี้แหละ... ในความรู้สึกผมนั้น เดือน 4 เดือน 5
และเดือน 6 เป็นช่วงเวลาคร่อมกันอยู่ และมีกิจกรรมสนุก
สดใสร่าเริงมากมาย “เปิดเทอม” เวลาแห่งอิสระเสรี ก็อยู่
ในช่วงนี้เช่นกัน

และ... เคยรู้สึกมั้ยครับว่า อารมณ์ของ
ปิดเทอม - เปิดเทอมนั้น ต่างกัน

เมื่อ**ปิดเทอม**สนุกหน้าใจกันไปแล้ว ก็เริ่มคิดถึง
เพื่อนอีกหลายคน และคุณครูอีกหลายท่านที่ห่างไปร่วมเดือน...
ห้องเรียนใหม่ ชุดใหม่ เพื่อนใหม่ ครูคนใหม่ ดูจะเป็นสิ่งเร้าใจใหม่
ที่กำลังมาพร้อมกับการ**เปิดเทอม**

ผมจำได้ว่า... อัตราความตื่นเต้นค่อยเพิ่มขึ้น
เมื่อใกล้**เปิดเทอม** เหมือน “โคถึก” ซึ่งทางภาคใต้แถวบ้านผม
เขาจะเรียกว่า “วัวชน”

อาการ**โคถึก** จะคึกเสมอเมื่อใกล้เวลาจะเปิดบ่อน
เวทีการต่อสู้กำลังจะเริ่มโรมรัน

... เพราะเมื่อ “ย่างเข้าเดือน 6 ฝนก็ตกพรำ ๆ
กบมันก็ร้องจ๊มจ่า ระงมไปทั่วท้องนา”...

แต่... ปีนี้ดูเหมือนจะพรมหนักไปหน่อยแถมเกรี้ยวกราด...
แล้วยังตามมาด้วยระเบิด และท่ากระสุนในสี่จังหวัดชายแดน
เลือด ณ ภาคใต้ คือ ยะลา นราธิวาส ปัตตานี และสงขลา
ทั้งที่เดือนนี้จะเริ่มต้นการเกษตร... เข้าฤดูกลหวานไฉ
เตรียมไร่ เตรียมนา เตรียมกล้า เตรียมพันธุ์.....

พระราชพิธีพืชมงคล - แกร่นาขวัญ วันเกษตรกร...
ก็เพิ่งผ่านไป ซึ่งในชีวิตจริงนั้น... นี่คือการต่อสู้เพื่อชีวิตที่เที่ยงธรรม
กับธรรมชาติ

แต่พวกก่อการร้าย ณ ฤดูกาลนี้ ผมไม่รู้ว่าเขาสู้กับ
ใคร?... และเพื่ออะไร?

“วัวชน” (Bull Smash) ก็เป็นอีกวิถีของ ชุมชน คน
และสัตว์

วัชชน เขากำเนิดมาด้วยอัตลักษณ์จำเพาะ
จากสรีระกระดูกกล่อมเนื้อพลง และปฏิภาณพร้อมสติชาตญาณ
แห่งการต่อสู้

เขาจึง มีไช้วัชงานเพื่อการเกษตร... มีไช้ “วัชไถ”
เพียงใช้แรงในแปลงนา!

สังคมไทยภาคใต้ได้สะท้อน“คติชน”บางประการ
ผ่าน “วัชชน” ผ่านหนังตะลุง และผ่านการเมือง!

ทุกพฤติกรรมของคนใต้ดังกล่าว มีบทเรียน ข้อสรุป
และคำตอบที่ชัดเจน กระทั่งตกผลึกเป็นวัฒนธรรม
ไปแล้วครับ!

แต่... เอ๊ะ! หรือว่า อาจจะมีบางเรื่องบางประเด็น
สะท้อนผ่านเสียงระเบิด ท่ากระสุน... แลกกับ เลือดเนื้อ น้ำตา
และความตาย!

หรือ... จาก**ผลการเลือกตั้ง**เมื่อ 24 มีนาคม 2562
อาจเป็นคำอธิบาย ที่ระบายอารมณ์“คนใต้”ได้ระดับหนึ่ง???

และไม่ว่าเดือนนี้จะเริ่มต้นเช่นไร เราท่านทั้งหลาย
จงมีจิตเป็นกุศลพร้อมเต็มทีกันเถิด

เพราะ “**พสกนิกรสยาม**” ยังรอ และมีความหวัง
ณ รัชสมัยปัจจุบันเสมอ..!

HOTLINE – สายตรง

รอยต่อของ “การเปลี่ยนแปลง”... จะอยู่ระหว่าง... การเกิด และ ความดับ... ของ
ทุกสรรพสิ่งตลอดเวลา!

พึงดำเนินชีวิต ด้วยความไม่ประมาทเถิด !

พระพุทธเจ้า : ตรัสรู้

ศุภชน : สดับ/บันทึก

โครงการศูนย์เรียนรู้รอบรั้วมะนังกาหยี

โรงเรียนบ้านมะนังกาหยี หมู่ที่ 1 ถนนระเเงะมรรคา
ตำบลมะนังกาหยี อำเภอเมือง จังหวัดนราธิวาส 96000

ประสบการณ์ที่สำคัญ

โรงเรียนบ้านมะนังกาหยี อยู่ในชุมชนมะนังกาหยี อำเภอเมือง สภาพโดยรวมเป็นชุมชนชนบท แต่ติดกับชุมชนเมือง ทำให้สภาพสังคมของนักเรียนยึดติดกับความสบาย นักเรียนติดกับความสะดวกสบาย อยากได้อะไรก็ซื้อ ไม่เห็นคุณค่าของเงินหรือสิ่งที่ได้มาและไม่สนใจกับวิถีชีวิตเดิม ๆ ของชุมชน ทางโรงเรียน ผู้ปกครอง และกรรมการสถานศึกษา ได้มาพบปะพูดคุย ประชุมแสดงความคิดเห็นและมีทสร่วมกัน โดยทางชุมชนจะให้ความร่วมมือกับโรงเรียนในด้านวิทยากรภายนอก ปราชญ์ชาวบ้านและองค์ความรู้ท้องถิ่น โดยให้โรงเรียนเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมจึงเป็นที่มาของโครงการศูนย์เรียนรู้รอบรั้วมะนังกาหยี

พลิกผันบาสรรค์สร้าง

โรงเรียนจัดการประชุมตัวแทนครูและบุคลากร ตัวแทนผู้ปกครอง กรรมการสถานศึกษา เพื่อหาแนวทางการออกแบบและพัฒนาาร่วมกันตามความต้องการของชุมชน เมื่อได้ข้อสรุปขั้นต้นโรงเรียนบ้านมะนังกาหยี จัดประชุมบุคลากรของโรงเรียน เพื่อระดมความคิดออกแบบนวัตกรรมให้ตรงกับความต้องการของชุมชน โดยนำหลักสูตรสถานศึกษาเป็นต้นแบบของการจัดกิจกรรม และได้แต่งตั้งคำสั่งคณะดำเนินงานโครงการศูนย์เรียนรู้รอบรั้วมะนังกาหยี เพื่อเข้าสู่ขั้นตอนของการดำเนินโครงการจัดศูนย์การเรียนรู้ขึ้นตามศักยภาพของโรงเรียน ทั้งหมด 12 ศูนย์การเรียนรู้ ประกอบด้วย

1. การจัดการเรียนการสอน 8 สาระการเรียนรู้และบูรณาการเศรษฐกิจพอเพียงของวิถีชุมชนสู่ตลาดนัด OCOP โรงเรียนบ้านมะนังกาหยี (จัดกิจกรรมทุกวันศุกร์ สัปดาห์ที่ 4 ของเดือน)
2. กิจกรรมลดเวลาเรียน / กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
 - 1) ศูนย์เรียนรู้ตลาดนัด OCOP โรงเรียนบ้านมะนังกาหยี
 - 2) ศูนย์เรียนรู้สหกรณ์โรงเรียนบ้านมะนังกาหยี
 - 3) ศูนย์เรียนรู้ธนาคารโรงเรียนบ้านมะนังกาหยี
 - 4) ศูนย์เรียนรู้แปลงเกษตรรั้วกินได้โรงเรียนบ้านมะนังกาหยี
 - 5) ศูนย์เรียนรู้ร้านอาหารและขนมหวานโรงเรียนบ้านมะนังกาหยี
 - 6) ศูนย์เรียนรู้สวนปาล์มโรงเรียนบ้านมะนังกาหยี
 - 7) ศูนย์เรียนรู้สวนผลไม้ท้องถิ่นโรงเรียนบ้านมะนังกาหยี
 - 8) ศูนย์เรียนรู้การเลี้ยงปลาโรงเรียนบ้านมะนังกาหยี
 - 9) ศูนย์เรียนรู้เล่นตามรอยพระยุคลบาทโรงเรียนบ้านมะนังกาหยี
 - 10) ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงชุมชนบ้านมะนังตายอ
 - 11) ศูนย์เรียนรู้ศิลปะหัตถกรรมชุมชนมะนังตายอ
 - 12) ศูนย์เรียนรู้ด้านศาสนาชุมชนมะนังตายอ
3. ขั้นตอนการดำเนินงานพัฒนา

โรงเรียนจัดประชุมคณะทำงานประจำศูนย์การเรียนรู้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและปฏิบัติในทิศทางเดียวกัน โดยให้สรุปผลปฏิบัติงานส่งทุกวันศุกร์ของสัปดาห์ เพื่อจะหาข้อบกพร่องในการทำงานและมีการจัดการประชุมเดือนละหนึ่งครั้งเพื่อหาแนวทางแก้ไขต่อไป

ขั้นตอนการดำเนินงานพัฒนา

การนำนวัตกรรมไปใช้ปฏิบัติกิจกรรมศูนย์การเรียนรู้ทั้งระบบ นำเสนอด้วยภาพต่อไปนี้

แบบอย่างทีภาคภูมิ

โครงการศูนย์เรียนรู้รอบบ้านมะนังกาหยี่ ส่งผลให้นักเรียน บุคลากรทางการศึกษาและชุมชนมะนังตายอ หน่วยงานรัฐและเอกชน โดยรอบโรงเรียนบ้านมะนังกาหยี่ ได้มีความร่วมมือร่วมใจเป็นหนึ่ง ส่งผลให้ นักเรียน ครูบุคลากรทางการศึกษา และโรงเรียนบ้านมะนังกาหยี่ได้รับการยอมรับจากสังคมภายนอก พร้อมทั้งได้รับ เกียรติบัตร โล่รางวัลดังกล่าวเป็นต้น

1. นักเรียนโรงเรียนบ้านมะนังกาหยี่ เป็นตัวแทน สพป.นธ. 1 เข้าแข่งขันงานศิลปหัตถกรรม นักเรียน ระดับภาคใต้ ครั้งที่ 65 ปี พ.ศ. 2558 จังหวัดสงขลา จำนวน 12 รายการ

2. นักเรียนโรงเรียนบ้านมะนังกาหยี่เป็นตัวแทน สพป.นธ. 1 ด.ญ.ชอบารียะ ยาเด็ง เข้าร่วมแข่งขัน นักเรียนคุณธรรมระดับภาคใต้ ปี พ.ศ. 2559

3. นักเรียนโรงเรียนบ้านมะนังกาหยี่ เป็นตัวแทน สพป.นธ. 1 เข้าแข่งขันงานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ภาคใต้ ครั้งที่ 66 ปี พ.ศ. 2559 จังหวัดระนอง จำนวน 15 รายการ และได้เป็นตัวแทน สพป.นธ. 1 ไปแข่งขัน งานศิลปหัตถกรรมนักเรียน ระดับประเทศ ครั้งที่ 66 ปี พ.ศ. 2559 กทม. จำนวน 1 รายการ

4. ด.ญ.อัฟซา มะแซ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 นักเรียนโรงเรียนบ้านมะนังกาหยี่เป็นตัวแทน สพป.นธ. 1 ด.ญ.ชอบารียะ ยาเด็ง เข้าร่วม แข่งขันนักเรียนแกนนำ เศรษฐกิจพอเพียง ที่มีผลงานเป็นเลิศระดับภาคใต้ และประเทศ ปี พ.ศ. 2559

5. ผู้บังคับบัญชาลูกเสือดีเด่น (ประเภทผู้บริหาร) นายผดุงศักดิ์ ศูนย์คล้าย ปี พ.ศ. 2558 จาก สลช.

6. ผู้บริหารครูสุดี นายผดุงศักดิ์ ศูนย์คล้าย ปี พ.ศ. 2559 จาก ครูสภา

7. ครูดีในดวงใจ นางเพ็ญสิริ นงรัตน์ ปี พ.ศ. 2558 จาก สพฐ.

8. ครูดีในดวงใจ และ ครูดีมีทุกวัน นายสิทธิศักดิ์ ขวัญดี ปี พ.ศ. 2559 จาก สพฐ.

9. ครูดีในดวงใจ นายทวีศักดิ์ รักราวี ปี พ.ศ. 2560 จาก สพฐ.

9. ครูดีมีทุกวัน นางเพ็ญสิริ นงรัตน์ ปี พ.ศ. 2558 จาก สกสค.

10. ครอบครัวครูดี นายนิพล รัตนพันธ์ ปี พ.ศ. 2558 จาก สกสค.

11. ผู้บังคับบัญชาลูกเสือดีเด่น (ประเภทผู้สอน) นายทวีศักดิ์ รักราวี ปีพ.ศ. 2558 จาก สลช.

12. ผู้บังคับบัญชาลูกเสือดีเด่น (ประเภทผู้สอน) นางสาวนิตยา อาหามาดี ปีพ.ศ. 2559 จาก สลช. 14

12. Lab Schools Festival:Towards World-Class Education ระดับดีเยี่ยมนายสิทธิศักดิ์ ขวัญดี ปี พ.ศ.2559 จาก สพฐ.

13. C - Licence นายชีพลี ดิทมามาท จากสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์

14. ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาตำแหน่งเป็น ครูชำนาญการพิเศษ จำนวน 6 คน

15. โรงเรียนบ้านมะนังกาหยี่ รับโล่โรงเรียนประชาธิปไตยตัวอย่าง ปี พ.ศ.2557

จากสำนักนายกรัฐมนตรี

16. โรงเรียนบ้านมะนังกาหยี่ รับเกียรติบัตรสถานศึกษาพอเพียง ปีพ.ศ. 2557 จากมูลนิธิยุวสถิรคุณ

16. โรงเรียนบ้านมะนังกาหยี่ รับโล่เป็นโรงเรียนภูมิทัศน์ดีเด่น ปี 2557 - 2558 จาก สพป.นธ.เขต 1

17. โรงเรียนบ้านมะนังกาหยี่ รับโล่เป็นโรงเรียนต้นแบบลูกเสือ ปี 2558 จากสำนักงานลูกเสือแห่งชาติ

18. โรงเรียนบ้านมะนังกาหยี่ รับเกียรติบัตรสถานศึกษาพอเพียง ที่มีผลงานเป็นเลิศ ระดับภาคใต้ ปี 2559 จากมูลนิธิยุวสถิรคุณ

19. โรงเรียนบ้านมะนังกาหยี่ รับเกียรติบัตรสถานศึกษาพอเพียง ที่มีผลงานเป็นเลิศ ระดับประเทศ ปี 2559 จากมูลนิธิยุวสถิรคุณ

พัฒนากิจกรรมค่ายวิทยาศาสตร์แบบบูรณาการ ในแหล่งเรียนรู้พื้นที่อำเภอเนินมะปราง

โรงเรียนวังโพรงพิทยาคม 455 หมู่ 4 ตำบลวังโพรง อำเภอเนินมะปราง
จังหวัดพิษณุโลก 65190

ปรากฏการณ์ที่สำคัญ

โรงเรียนวังโพรงพิทยาคมมุ่งพัฒนาคุณภาพประชาชนในพื้นที่ขยายโอกาสทางการศึกษาสำหรับเยาวชนเพื่อสนองความต้องการของบุคคลและสังคม หน้าที่หลักของโรงเรียนนอกจากงานด้านการสอนในระดับมัธยมศึกษาแล้วยังควรบริการทางวิชาการและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นอีกด้วยและโดยที่โรงเรียนวังโพรงพิทยาคมมีพื้นที่ตั้งอยู่ในตำบลวังโพรง อำเภอเนินมะปราง จังหวัดพิษณุโลก ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีแหล่งธรรมชาติที่สวยงามโอบล้อมด้วยภูเขาหินปูน ป่าไม้ น้ำตก ถ้ำ สัตว์ป่า ธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่นที่งดงาม โรงเรียนวังโพรงพิทยาคมจึงตระหนักดีถึงหน้าที่ในการให้บริการด้านวิชาการและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชุมชนของเนินมะปรางได้ดำรงอยู่สืบไปด้วย คณะครูที่เป็นคนในพื้นที่เนินมะปราง ซึ่งเกี่ยวข้องกับ การศึกษาและการเรียนการสอนจึงสนใจในการสำรวจวิจัยแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นในอำเภอเนินมะปราง ซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมากกว่ามีอยู่ที่ใดบ้าง เนื่องจากเป็นสิ่งที่มีความค่าและแสดงถึงความรอบรู้ของคนเนินมะปราง มีการนำแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นของคนเนินมะปรางไปใช้กับหลักสูตรในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมและเกิดประสิทธิภาพ สูงสุดกับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในอำเภอเนินมะปรางโดยมุ่งเน้นให้ชุมชนเห็นคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติ เกิดแนวทางการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนในชุมชนมีการจัดการโดยชุมชนมีการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพและการใช้ประโยชน์เป็นแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่พร้อมทั้งคาดหวังที่จะพัฒนาพื้นที่เนินมะปรางแห่งนี้ให้คงเป็นสภาพธรรมชาติและวิถีชีวิตที่ดีงามตามธรรมชาติสามารถเป็นแหล่งเรียนรู้ทางธรรมชาติของ จังหวัดพิษณุโลกได้

พลิกผันมาสรรค์สร้าง

ด้วยความคิดว่าเมื่อนักเรียนโตขึ้นจำเป็นต้องใช้ทักษะหลายประการในการเรียนรู้จากประสบการณ์รวมทั้งในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิต ไม่ว่าจะเป็นปัญหาง่าย ๆ หรือซับซ้อนเพียงใดก็ตาม แต่การที่โรงเรียนเน้นการสอนแยกเนื้อหาวิชา จะทำให้การเรียนรู้那不สอดคล้องกับชีวิตจริงของนักเรียน เพราะเด็กมองไม่เห็นความเชื่อมโยงของสิ่งที่เรียนกับสิ่งที่นำไปในชีวิตจริงนอกโรงเรียน ดังนั้น หลักสูตรที่เน้นการสอนแบบบูรณาการจะสอดคล้องกับชีวิตจริงของเด็กมากกว่า โดยจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจและมองเห็นความสัมพันธ์เชื่อมโยงของเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ทั้งยังกระตุ้นให้นักเรียนใฝ่เรียนรู้ เนื่องจากนักเรียนสามารถนำเนื้อหาและทักษะที่เรียนไปใช้ในชีวิตจริง นอกจากนี้ การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการยังช่วยลดความซ้ำซ้อนของเนื้อหาวิชา ลดจำนวนเวลาเรียน เป็นการแบ่งเบาภาระของผู้สอน รวมทั้งส่งเสริมผู้เรียนให้มีโอกาสใช้ความคิด ประสบการณ์ ความสามารถ ตลอดจนทักษะต่าง ๆ อย่างหลากหลาย ก่อให้เกิดการเรียนรู้ทักษะกระบวนการ และเนื้อหาสาระไปพร้อมกันจึงเป็นที่มาของความพยายามในการจัดหาแหล่งเรียนรู้ในท้องถิ่นเพื่อใช้ในการจัดกิจกรรมบูรณาการการเรียนรู้ให้กับนักเรียน โดยมีแนวคิดในการดำเนินการดังนี้

องค์ความรู้เกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้
และภูมิปัญญาในอำเภอนีนมะปราง

- การวิเคราะห์และสังเคราะห์เอกสาร
- การสัมภาษณ์ปราชญ์ - ชาวบ้าน
- การสำรวจแหล่งเรียนรู้
- การสืบค้นจากฐานข้อมูลจังหวัด

องค์ความรู้ด้านการพัฒนาหลักสูตร

- หลักสูตรแบบยึดมาตรฐานการเรียนรู้
- รูปแบบหลักสูตรในลักษณะสาระเพิ่มเติมในกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์

พัฒนากิจกรรม
ค่ายวิทยาศาสตร์แบบบูรณาการ
ในแหล่งเรียนรู้พื้นที่
อำเภอนีนมะปราง

ขั้นตอนการดำเนินงานพัฒนา

- ขั้นตอนที่ 1** การสังเคราะห์แหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาในอำเภอนีนะปราง
- ขั้นตอนที่ 2** การวิเคราะห์แหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาในอำเภอนีนะปรางที่สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้
- ขั้นตอนที่ 3** การพัฒนากิจกรรมค่ายวิทยาศาสตร์แบบบูรณาการในพื้นที่อำเภอนีนะปรางให้เป็นแหล่งเรียนรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์

1) สร้างกิจกรรมค่ายวิทยาศาสตร์ได้ทั้งหมด 8 กิจกรรม ได้แก่

กิจกรรมที่ 1 การจำแนกชั้นหินกับซากดึกดำบรรพ์ (ความรู้เบื้องต้นด้านธรณีวิทยา) ใช้เวลา 3 ชั่วโมง

กิจกรรมที่ 2 กิจกรรมเดินป่าศึกษาธรรมชาติ (ความรู้ด้านชีววิทยา) ใช้เวลา 3 ชั่วโมง

กิจกรรมที่ 3 กิจกรรมน้ำเพื่อชีวิต (ความรู้ด้านชีววิทยา) ใช้เวลา 3 ชั่วโมง

กิจกรรมที่ 4 กิจกรรมดาวนำทาง (ความรู้ด้านดาราศาสตร์) ใช้เวลา 3 ชั่วโมง

กิจกรรมที่ 5 กิจกรรมดูนกในท้องถิ่น (ความรู้ด้านชีววิทยา) ใช้เวลา 3 ชั่วโมง

กิจกรรมที่ 6 กิจกรรมเกษตรธรรมชาติแบบพอเพียง (ความรู้ด้านชีววิทยา) ใช้เวลา 3 ชั่วโมง

กิจกรรมที่ 7 กิจกรรมรักษาดินด้วยสวนครัว (ความรู้ด้านชีววิทยา) ใช้เวลา 3 ชั่วโมง

กิจกรรมที่ 8 กิจกรรมการแสดงทางวิทยาศาสตร์ (Science Show) ใช้เวลา 3 ชั่วโมง

2) นำกิจกรรมค่ายวิทยาศาสตร์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ

3) นำกิจกรรมค่ายวิทยาศาสตร์ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปประชุมชี้แจงทำความเข้าใจ

ให้ผู้เกี่ยวข้อง เช่น เจ้าหน้าที่เขตห้ามล่าสัตว์ป่าถ้ำผาทำพล เจ้าหน้าที่หน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติที่ สล. (วังแดง) เจ้าหน้าที่หน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติที่ สล. 6 (บ้านมุง) ฯลฯ ทราบ ก่อนดำเนินกิจกรรมและนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างก่อน

ในการศึกษาความสามารถในการนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์ไปใช้ของนักเรียนที่ได้ผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายวิทยาศาสตร์นั้นพิจารณาได้โดยผู้วิจัยได้ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความรู้และความสามารถในการนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์ไปใช้เพื่อพิจารณาพัฒนาการจากคะแนนของนักเรียนซึ่งคะแนนปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

ตารางแสดงค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าที (t – test) ของคะแนนการ ทดสอบวัดความสามารถในการนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์ ไปใช้ของนักเรียนก่อนและหลังการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายวิทยาศาสตร์

พัฒนาการด้านความสามารถ ในการนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์ไปใช้	ผลการทดสอบ		t – test
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	
ค่าเฉลี่ย	14.98	31.85	29.45**
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.80	3.73	
จำนวนตัวอย่าง	53	53	

**นัยสำคัญที่ระดับ.01

จากตารางแสดงให้เห็นว่านักเรียนที่ผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายวิทยาศาสตร์มีค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการทดสอบวัดความรู้และความสามารถในการนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์ไปใช้หลังเรียนเท่ากับ 31.85 สูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนเรียนซึ่งมีค่าเท่ากับ 14.98 และเมื่อนำมาทดสอบค่าที่จะเห็นว่านักเรียนมีพัฒนาการด้านความสามารถในการนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์ไปใช้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลงานที่เป็นชิ้นงานนวัตกรรม

1. หลักสูตรท้องถิ่น รายวิชาวิทยาศาสตร์เพิ่มเติม เรื่อง เรียนรู้ของดีเนินมะปราง
2. กิจกรรมค่ายวิทยาศาสตร์แบบบูรณาการในพื้นที่อำเภอเนินมะปรางเป็นแหล่งเรียนรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์

แบบอย่างทีภาคภูมิ

จากการศึกษาพัฒนากิจกรรมค่ายวิทยาศาสตร์แบบบูรณาการในแหล่งเรียนรู้พื้นที่อำเภอเนินมะปราง ทางด้านวิทยาศาสตร์สามารถสรุปผลการดำเนินการได้ดังนี้

1. แหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาในอำเภอเนินมะปรางประกอบด้วยประวัติความเป็นมาของอำเภอ เนินมะปรางด้านสภาพภูมิศาสตร์และประวัติศาสตร์แหล่งเรียนรู้ทางธรรมชาติและสังคมผลกระทบจากการพัฒนาที่มีต่ออำเภอเนินมะปรางภูมิปัญญาด้านเกษตรกรรมด้านการจัดการทรัพยากรทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้านหัตถกรรมด้านวิสาหกิจชุมชนการดำเนินชีวิตในสังคมภาษาศิลปกรรมและประเพณีบุคคลสำคัญ และศาสนาในอำเภอเนินมะปราง

2. การจัดกลุ่มแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาในอำเภอเนินมะปรางทั้ง 8 เรื่องมีความสอดคล้องกับสาระ และมาตรฐานการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ คือ สาระที่ 1 สิ่งมีชีวิตกับกระบวนการดำรงชีวิต สาระที่ 2 ชีวิตกับสิ่งแวดล้อม สาระที่ 6 กระบวนการเปลี่ยนแปลงของโลก สาระที่ 7 ดาราศาสตร์และอวกาศ

ประสบการณ์จากการพัฒนากิจกรรมค่ายวิทยาศาสตร์แบบบูรณาการในพื้นที่อำเภอเนินมะปราง เป็นแหล่งเรียนรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์

1. ผู้สอนมีความเชื่อมั่นและเข้าใจตรงกันในเรื่องการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ
2. ผู้สอนได้วางแผน ได้คิดกระบวนการเรียนรู้และมีการประเมินผลร่วมกัน
3. ต้องยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางให้ผู้เรียนสามารถค้นหาคำตอบได้ด้วยตนเองและได้ลงมือปฏิบัติจริง
4. เน้นการเรียนรู้ที่เกิดจากการนำวิชาต่าง ๆ เชื่อมโยงกันมากกว่าที่จะเกิดจากเนื้อหาใดเนื้อหาหนึ่งเท่านั้น
5. มีการนำข้อมูล ทรัพยากรท้องถิ่น และภูมิปัญญาท้องถิ่นมาจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

องค์ความรู้ที่ได้จากการพัฒนากิจกรรมค่ายวิทยาศาสตร์แบบบูรณาการในพื้นที่อำเภอ เนินมะปรางเป็นแหล่งเรียนรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์

1. ผู้เรียนมีโอกาสได้เลือกเรียนตามความถนัด ความสนใจของตนเอง
2. มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างหลากหลาย กว้างขวางตามความพร้อมของผู้เรียน
3. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้คิด ได้ทำ ได้แก้ปัญหา ได้ค้นพบคำตอบด้วยตนเอง และผู้เรียนลงมือปฏิบัติเองโดยมีผู้สอนเป็นเพียงให้คำแนะนำให้คำปรึกษา
4. มีการเชื่อมโยงเนื้อหาในวิชาเดียวกัน หรือต่างวิชา
5. มีการยืดหยุ่นเวลาเรียนได้ตามสถานการณ์
6. มีการเชื่อมโยงสาระสำคัญหรือความคิดรวบยอดต่าง ๆ อย่างมีความหมาย

ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เป็นนวัตกรรมพัฒนาคุณภาพการศึกษา ในปัจจุบัน มีลักษณะเป็นความร่วมมือร่วมใจกันทางวิชาการของผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษา ที่มีเป้าหมายเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ร่วมมือกันช่วยเหลือ สนับสนุน และส่งเสริมซึ่งกันและกันทำให้เกิดการพัฒนาการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ความเป็นมา

แนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพได้ริเริ่มขึ้น โดย ริชาร์ด ดูเฟอร์ (Richard DueFour) นักวิจัยทางการศึกษา ชาวอเมริกัน ซึ่งได้นำเสนอแนวคิดของเขาไว้อย่างเป็นทางการในหนังสือ Professional Learning Communities at Work: Best Practices for Enhancing Student Achievement เมื่อคริสต์ศักราช 1997 โดยได้ให้ความหมายไว้ว่า เป็นการรวมกลุ่มกันของผู้สอนและบุคลากรทางการศึกษาในลักษณะของชุมชนเชิงวิชาการที่มีเป้าหมายเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาโดยใช้กระบวนการการเรียนรู้จากการปฏิบัติ การถอดบทเรียน และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันอย่างต่อเนื่อง ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นนวัตกรรมที่พัฒนามาจากการจัดการความรู้ (Knowledge Management) องค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization) และชุมชนแห่งการเรียนรู้ (Learning Community) ตามลำดับ

แนวคิดหลักของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู (Professional Learning Community: PLC) เป็นการผสมผสานแนวคิด 2 ประการ ได้แก่ ความเป็นมืออาชีพ (Professional) และชุมชนแห่งการเรียนรู้ (Learning Community) ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มกันของบุคคล ผู้ประกอบวิชาชีพครู โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาสมรรถนะทางวิชาชีพ และคุณภาพของผู้เรียนร่วมกันผ่านกระบวนการเรียนรู้ร่วมมือร่วมใจ (Collaborative Learning) การเรียนรู้ประสบการณ์การปฏิบัติงานในพื้นที่ (Field) และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Sharing Learning) อย่างต่อเนื่อง จุดเน้นของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู คือ การเรียนรู้ร่วมกันที่เป็นมากกว่าการแลกเปลี่ยนวิธีสอน (Focus on Learning Rather than on Teaching) การทำงานร่วมกัน (Work Collaborative) และความรับผิดชอบต่อตนเอง (Self - Accountable) องค์ความรู้ที่เกิดจากการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนของครูแต่ละคนจะได้รับการนำมาจัดการเรียนรู้ในเนื้อหา และเทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอน ส่งผลให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพเกิดการปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีองค์ประกอบ 5 ประการ ได้แก่

- 1) การแลกเปลี่ยนคุณค่าและวิสัยทัศน์ (Shared Values and Vision)
- 2) วัฒนธรรมความร่วมมือร่วมใจ (Collaborative Culture)
- 3) การปรับปรุงผลการเรียนรู้ของผู้เรียน (Improve Student Learning)
- 4) การสนับสนุนและแลกเปลี่ยนภาวะผู้นำ (Supportive and Shared Leadership)
- 5) การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ปฏิบัติส่วนบุคคล (Shared Personal Practice)

ซึ่งแต่ละองค์ประกอบมีสาระสำคัญ ดังนี้

1. การแลกเปลี่ยนคุณค่าและวิสัยทัศน์ (Shared Values and Vision) หมายถึง การแลกเปลี่ยนแบ่งปัน และกำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ตลอดจนการมีพันธะสัญญาร่วมกันระหว่างครูและผู้บริหารในการยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษา
2. วัฒนธรรมความร่วมมือร่วมใจ (Collaborative Culture) หมายถึง พันธะสัญญาเกี่ยวกับความร่วมมือร่วมใจของครูทุกคน รวมทั้งผู้บริหารในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ในชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยมีเป้าหมายเดียวกันมีความรับผิดชอบร่วมกันเกี่ยวกับการเรียนรู้ของผู้เรียน
3. การปรับปรุงผลการเรียนรู้ของผู้เรียน (Improve Student Learning) หมายถึง การให้ความสำคัญแก่ผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน (Learning Outcomes) โดยการประเมินผลการเรียนรู้และนำข้อมูลสารสนเทศจากการประเมินมาใช้ในการวางแผน และดำเนินการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างต่อเนื่องซึ่งครูและผู้บริหารต้องมีความรับผิดชอบต่อผลการตรวจสอบดังกล่าว ซึ่งถือว่าเป็นความรับผิดชอบร่วมกัน

4. การสนับสนุนและแลกเปลี่ยนภาวะผู้นำ (Supportive and Shared Leadership) หมายถึง การสนับสนุน การดำเนินการของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพพร้อมทั้งการให้ครูทุกคนเป็นผู้นำในการตัดสินใจ บนพื้นฐานความเท่าเทียมกันและข้อมูลสารสนเทศ บทบาทภาวะผู้นำ มีจุดเน้นที่การกระตุ้นให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันให้มากที่สุด เพื่อให้ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพนั้น บรรลุเป้าหมาย คือคุณภาพของผู้เรียน

5. การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ปฏิบัติส่วนบุคคล (Shared Personal Practice) หมายถึง การนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับจากการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน จากการประเมินตนเอง การสังเกตการจัดการเรียนการสอนของเพื่อนครูและผลการประเมินต่าง ๆ เช่น ทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อนครูในชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งการแบ่งปันประสบการณ์ การปฏิบัติส่วนบุคคลนี้จะช่วยให้เกิดการปรับปรุงและพัฒนาความเป็นมืออาชีพ (Professional) ของครูอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

องค์ประกอบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพทั้ง 5 ประการดังกล่าวนี้ มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงซึ่งกันและกันเกิดเป็นพลังในการขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษา ทั้งคุณภาพของผู้สอน และคุณภาพของผู้เรียน ทำให้ครูเกิดพัฒนาการด้านความรู้ และความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ผ่านกระบวนการเรียนรู้ร่วมมือร่วมใจ (Collaborative Learning) การเรียนรู้ประสบการณ์การปฏิบัติงานในพื้นที่ (Field) และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Charing Learning) อย่างต่อเนื่อง การที่ผู้สอนมีความรู้ และความสามารถในการจัดการเรียนการสอนสูงขึ้น ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทั้งด้านความรู้และทักษะต่างๆ ดังแผนภาพดังนี้

กิจกรรมของสำนักเลขาธิการคุรุสภา ประจำเดือนพฤษภาคม 2562

ร่วมเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาทในการพระราชพิธีบรมราชาภิเษก เพื่อแสดงความจงรักภักดีและสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ

เนื่องในโอกาสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จพระราชดำเนินไปในการพระราชพิธีบรมราชาภิเษก
ณ พระบรมมหาราชวัง มี ดร.วิคนาพร ระจิบทุกษ์ เลขาธิการคุรุสภา พร้อมด้วยคณะผู้บริหารและพนักงาน
เจ้าหน้าที่สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา และข้าราชการสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 2,000 คน
ร่วมเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท เพื่อแสดงความจงรักภักดีและสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ เมื่อวันที่ 4
พฤษภาคม 2562 ณ บริเวณถนนราชดำเนิน ด้านหน้ากระทรวงศึกษาธิการ

พิธีลงนามถวายพระพรชัยมงคล เนื่องในการพระราชพิธีบรมราชาภิเษก

นายแพทย์ธีระเกียรติ เจริญเศรษฐศิลป์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นประธานในพิธี
ลงนามถวายพระพรชัยมงคล เนื่องในการพระราชพิธีบรมราชาภิเษก มี ดร.วิคนาพร ระจิบทุกษ์
เลขาธิการคุรุสภา พร้อมด้วยคณะผู้บริหารและพนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา เข้าร่วมในพิธี
เมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม 2562 ณ สโมสรวิทยุหน้ากระทรวงศึกษาธิการ

ร่วมเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาทในการพระราชพิธีบรมราชาภิเษก เสด็จออกสีหบัญชร พระที่นั่งสุทไธสวรรย์ปราสาท

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินี และพระบรมวงศานุวงศ์
เสด็จออกสีหบัญชร พระที่นั่งสุทไธสวรรย์ปราสาท ให้ประชาชนชาวไทยทุกหมู่เหล่าเฝ้าฯ
ถวายพระพรชัยมงคล เนื่องในพระราชพิธีบรมราชาภิเษก มีคณะผู้บริหารและพนักงานเจ้าหน้าที่
สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา ร่วมเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท เพื่อแสดงความจงรักภักดีและ
สำนึกในพระมหากรุณาธิคุณ เมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม 2562

ข่าวคุรุสภา
KSPNEWS

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา
www.ksp.or.th

พิธีลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ ด้านการพัฒนาวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษา แบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)

ดร. วัฒนาพร ระงับทุกข์ เลขาธิการคุรุสภา คุณหญิงรัตน์ อติชาต ผู้จัดการฝ่ายนโยบายด้านรัฐกิจและกิจการสัมพันธ์
บริษัท เซฟรอมประเทศไทย จำกัด และคุณปิยะบุตร ชลวิจารณ์ ประธานอำนวยการมูลนิธิคีนันแห่งเอเชีย
ร่วมลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือด้านการพัฒนาวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษาแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้
ทางวิชาชีพ เพื่อส่งเสริม สนับสนุนให้เกิดเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษา
แบบ PLC ที่สอดคล้องกับบริบทและความต้องการอย่างแท้จริง และร่วมกันหาวิธีปฏิบัติที่ดีสำหรับใช้เป็นแนวทางในการ
พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาแบบ PLC เมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม 2562 ณ ห้องประชุมไทยาจารย์ ชั้น 3
อาคาร 2 สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา

ข่าวครูสภา
KSPNEWS

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา
www.ksp.or.th

โครงการบรรพชาอุปสมบทเฉลิมพระเกียรติ เนื่องในโอกาสมหามงคลพระราชพิธีบรมราชาภิเษก
ระหว่างวันที่ ๒ - ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๒
อุปสมบท ณ วัดมกุฏกษัตริยารามราชวรวิหาร
ปฏิบัติธรรมและปฏิบัติศาสนกิจ ณ วัดป่าเพิ่มบุญ อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา
โดย กระทรวงศึกษาธิการ

**ร่วมถวายภัตตาหารเพลพระสงฆ์ในโครงการบรรพชาอุปสมบทเทอดทูนพระเกียรติ
เนื่องในโอกาสมหามงคลพระราชพิธีบรมราชาภิเษก**

**นางโสภิตา สุวรรณ: ผู้อำนวยการสำนักอำนวยการ และ นางสาววรากรณ์ สายน้อย ผู้อำนวยการ
สำนักนโยบายและแผน** พร้อมคณะผู้บริหาร และพนักงานเจ้าหน้าที่ สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา
ร่วมถวายภัตตาหารเพลพระสงฆ์ ในโครงการบรรพชาอุปสมบทเทอดทูนพระเกียรติ เนื่องในโอกาสมหามงคล
พระราชพิธีบรมราชาภิเษก ของกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อวันอังคารที่ 14 พฤษภาคม 2562 ณ วัดป่าเพิ่มบุญ
อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา

ข่าวครูสภา
KSPNEWS

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา
www.ksp.or.th

**บันทึกเทปถวายพระพรเนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา
สมเด็จพระนางเจ้าสุทิดา พัชรสุธาพิมลลักษณ พระบรมราชินี**

ดร.สมคิด จาตุศรีพิทักษ์ รองนายกรัฐมนตรี รักษาการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
นำคณะผู้บริหารของกระทรวงศึกษาธิการ ร่วมบันทึกเทปถวายพระพรเนื่องในโอกาส
มหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา สมเด็จพระนางเจ้าสุทิดา พัชรสุธาพิมลลักษณ พระบรมราชินี
มี **ดร. วัฒนาพร ระงับทุกข์ เลขาธิการคุรุสภา** และ **ดร. บุรพาทิศ พลอยสุวรรณ รองเลขาธิการคุรุสภา**
ผู้บริหารสำนักงานเลขาธิการคุรุสภาเข้าร่วมบันทึกเทป เมื่อวันพุธที่ 22 พฤษภาคม 2562 ณ สถานีโทรทัศน์
ช่อง 9 MCOT HD

รอบรู้คุรุสภา

กองบรรณาธิการ

คุรุสภาปรับปรุงแบบ ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษา เป็นแบบสองภาษา

ดร.วัฒนาพร ระงับทุกข์ เลขาธิการคุรุสภา ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษาว่า คุรุสภาปรับปรุงแบบใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษาเป็นแบบสองภาษา (ภาษาไทยควบคู่ภาษาอังกฤษ) เพื่อให้เป็นสากลและเป็นการลดภาระค่าใช้จ่ายจากการแปลภาษาของประชาชน รวมทั้งลดขั้นตอนและกระบวนการรับรองเอกสาร ซึ่งเป็นการสนองนโยบายของรัฐบาล ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน 2559 เห็นชอบในหลักการให้หน่วยงานราชการไทยพิจารณาจัดทำแบบฟอร์มเอกสารราชการ 2 ภาษา (ภาษาไทยควบคู่ภาษาอังกฤษ) เพื่อเป็นประโยชน์แก่ประชาชน โดยเริ่มดำเนินการออกใบอนุญาตแบบสองภาษา ตั้งแต่วันที่ 24 เมษายน 2562 สำหรับผู้ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพในรูปแบบเดิม ยังสามารถใช้เป็นหลักฐานในการประกอบวิชาชีพตามประเภทที่ได้รับ เช่นเดียวกับผู้ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพแบบสองภาษา

ทั้งนี้ สามารถตรวจสอบว่าเป็นใบอนุญาตที่ออกโดยคุรุสภาได้ทางเว็บไซต์คุรุสภา (www.ksp.or.th) เมื่อดูตรวจสอบสถานะใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ

คุรุสภา

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา
Khurusapha : The Teachers' Council of Thailand

คุรุสภาปรับรูปแบบ ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพทางการศึกษา เป็นแบบสองภาษา

ตั้งแต่วันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๖๒ เป็นต้นไป

สำหรับผู้ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพในรูปแบบเดิม
ยังสามารถใช้เป็นหลักฐานในการประกอบวิชาชีพตามประเภทที่ได้รับ
เช่นเดียวกับผู้ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพแบบสองภาษา

สอบถามใบอนุญาต
ประกอบวิชาชีพ

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา

Call Center 0 2304 9899 | www.ksp.or.th

คุณครูทุกท่านใช้ระบบ KSP School

คุรุสภาเปิดรับสมัครขอรับเงินอุดหนุน
เพื่อพัฒนาจรรยาบรรณวิชาชีพ
ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (e-PLC) ประจำปี 2562
แก่สถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศ

คุรุสภาเปิดรับสมัครขอรับเงินอุดหนุน
เพื่อพัฒนาจรรยาบรรณวิชาชีพผ่านระบบ
เทคโนโลยีสารสนเทศ (e-PLC) ประจำปี 2562
แก่สถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศ

ตั้งแต่วันที่ ถึงวันที่

20 มิถุนายน 2562

สมัครได้ที่

<http://bit.ly/ksp-e-PLC2562>

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา
128/1 ถนนพหลโยธิน แขวงจตุจักร กรุงเทพฯ 10300
Call Center : 0 2304 9899
www.ksp.or.th

ดร.วัฒนาพร ระบับทุกษ์ เลขาธิการคุรุสภา กล่าวถึงเรื่อง คุรุสภาเปิดรับสมัครสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศ เพื่อขอรับเงินสนับสนุนการดำเนินงานส่งเสริมกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อพัฒนาจรรยาบรรณวิชาชีพผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ (Ethics in Professional Learning Community : e-PLC) ประจำปี 2562 โดยการให้เงินอุดหนุนเพื่อส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการวิชาชีพทางการศึกษาด้านคุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณของวิชาชีพ มุ่งเน้นไปสู่การนำไปใช้ปฏิบัติในวิถีชีวิตประจำวันได้อย่างเป็นรูปธรรม ส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจเรื่องจรรยาบรรณวิชาชีพให้แก่ผู้เตรียมเข้าสู่วิชาชีพทางการศึกษา โดยการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมถึงการสร้างประสบการณ์การบูรณาการหลักจรรยาบรรณวิชาชีพครูสู่การปฏิบัติการสอนในชั้นเรียนโดยมีครูประจำการเป็นผู้นำและกำกับดูแลเป็นแบบอย่าง โดยมีกลุ่มเป้าหมาย 2 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้ประกอบการวิชาชีพทางการศึกษา และกลุ่มผู้เตรียมเข้าสู่วิชาชีพทางการศึกษา

คุณสมบัติของผู้ขอรับเงินอุดหนุน ฯ 1) เป็นโครงการที่เสนอโดยผู้บริหารสูงสุดของสถาบันอุดมศึกษา 2) มีเอกสารแสดงแนวคิด/รูปแบบการจัดกิจกรรมชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 3) มีสถานศึกษาเป้าหมายที่จะใช้เป็นพื้นที่ปฏิบัติการกิจกรรมชุมชน การเรียนรู้ทางวิชาชีพ และ 4) มีรายชื่อผู้ประกอบการวิชาชีพทางการศึกษาและรายชื่อผู้เตรียมเข้าสู่วิชาชีพทางการศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรม

ลักษณะของกิจกรรม ประกอบด้วย 1) **ขั้นเตรียมการ** สถาบันอุดมศึกษาที่ได้รับการคัดเลือกให้เข้าร่วมโครงการจะต้องร่วมมือกับสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา ในการเตรียมความพร้อม สร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการพัฒนาจรรยาบรรณวิชาชีพผ่านกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศแบบออนไลน์ที่ Application : trainflix.com ทั้งระบบ IOS และระบบ Android 2) **ขั้นการเรียนรู้เกี่ยวกับจรรยาบรรณวิชาชีพ** สถาบันอุดมศึกษาจะต้องกำหนดให้นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เข้าเรียนบทเรียนออนไลน์ที่เกี่ยวกับจรรยาบรรณวิชาชีพตามที่สำนักงานเลขาธิการคุรุสภากำหนด 3) **ขั้นปฏิบัติการตามกระบวนการ e – PLC** สถาบันอุดมศึกษาจะต้อง จัดให้นิสิต นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ จัดทีมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ โดยแต่ละทีม PLC จะต้องดำเนินการกระบวนการตามวงจร e-PLC ให้ได้อย่างน้อย 3 วงรอบ ก่อนเสร็จสิ้นโครงการ และ 4) **ขั้นติดตามและประเมินผล** สถาบันอุดมศึกษาจะต้องจัดให้มีการประเมินผลและรวบรวมสรุปผลการดำเนินการเพื่อนำเสนอต่อสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา ตามที่จะกำหนดรูปแบบร่วมกัน

สถาบันอุดมศึกษาที่ได้รับเงินอุดหนุน ฯ ต้องไม่ค้างการส่งรายงานผลการดำเนินงาน “ส่งเสริมกระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ฯ ประจำปี พ.ศ. 2561” และต้องมีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในประกาศ ฯ โดยสำนักงานเลขาธิการคุรุสภาแต่งตั้งคณะทำงานขึ้นมาคณะหนึ่ง ทำหน้าที่พิจารณาจัดสรรเงินอุดหนุนให้แก่สถาบันอุดมศึกษาให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ก่อนนำเสนอคณะกรรมการ ฯ ให้ความเห็นชอบ ผลการพิจารณาของคณะทำงานให้ถือเป็นที่สุด

สามารถส่งแบบขอรับเงินอุดหนุน ฯ ได้ที่ <http://bit.ly/ksp-e-PLC2562> หรือทางเว็บไซต์คุรุสภา www.ksp.or.th โดยบันทึกเป็นไฟล์ .PDF ใช้ตัวอักษรแบบ TH Sarabun PSK ขนาด 16 พอยต์ พร้อมเอกสารประกอบการเสนอโครงการยื่นขอรับเงินอุดหนุน ฯ ได้ตั้งแต่วันที่ 20 มิถุนายน 2562 ภายในเวลา 24.00 น. ไม่เว้นวันหยุดราชการ และจะประกาศผลสถาบันที่ได้รับเงินอุดหนุน ฯ ผ่านทางเว็บไซต์คุรุสภา www.ksp.or.th ภายในเดือนกรกฎาคม 2562

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมที่ สำนักพัฒนาและส่งเสริมวิชาชีพ
กลุ่มการส่งเสริมจรรยาบรรณวิชาชีพ โทร 0 2280 2735

WORLD NO TOBACCO

บุหรี่เผาปอด (Tobacco burns your lungs)

- คำขวัญวันงดสูบบุหรี่โลก 2562 -

เนื่องจากเล็งเห็นอันตรายของบุหรี่ต่อสุขภาพ
ของผู้สูบบุหรี่และผู้ไม่สูบบุหรี่แต่ได้รับควันบุหรี่
การจัดงานวันงดสูบบุหรี่โลกก็เพื่อกระตุ้นให้ผู้สูบบุหรี่เลิกสูบ

วิทยากรย์ e-book online
www.withayajarnksp.com

เราจะสืบสาน รักษา และต่อยอด
และครองแผ่นดินโดยธรรม
เพื่อประโยชน์สุขแห่งอาณาราษฎรตลอดไป

พระปฐมบรมราชโองการ
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 10

ราคา 50 บาท